

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இவை

ஆற்காடுதாலுக்கா

கணியனார் மதராபுதூரிலவசிக்கும்

ஜங்கம முனுசாமி ஐயர் குமாரசுவாமி

தப்புராய உபாத்தியாயர் அவர்களால்

இயற்றிய

சீதா கல்யாணம்.

இதை கல்வை வரசைவம்-மா-ரா-ஸ்ரீ குமாரசாமி

உபாத்தியாயராலும்,

காஞ்சிமா நகருக்கடுத்த குண்டியாரதண்டலம்

பரசராம முதலியார் குமாரசுவாமி

மா-ரா-ஸ்ரீ கட்டம்பநாத முதலியாரவர்களாலும்

கணியனார் மதராபுதூரிலவசிக்கும்

குலால்

வரதப்ப உடையாரவர்களாலும்,

பாரவை யிட்டே

நூற்மலலிக் கடுத்திருக்கோவில பச்சு கிராமத்திற் வசிக்கும்

சாமினாத இராகவல் நாயுடவர்களாலும் பாரவை யிட்டே

சுடீஸ்

முனுசாமி முதலியாரவர்களால்

S. A. M. PRESS, MADRAS. (23-4-1923)

சிறிஸ்டர் காப்பி னாட

சாத்துக் கவிகள்.

சுவையில வசிக் குழ விரசைவ குமாரசாய
 பாதகிரயா இயற்றிய
 (வண்பா)

தின விமலரதான பகமும் துயறகு ராமபதம்
 பன ஆம் சயராயனிகே பரமனருள்
 பெற்றின நாயகதை பேசின இவவலகிற
 கற்றிரினியவருக்கும் களிப்பே

குண்டியாரகண்டமும் பரகாரம் சவிரயா குமாருள்
 கடம்பலுது முத்தியாரால் இயற்றிய
 (வண்பா)

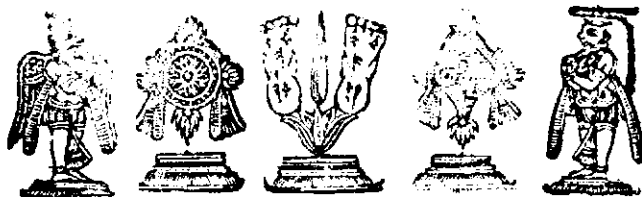
புராமஜெய மெனவம் செபும்படி யார்தனக்கு
 ஆராத தயரமத மிகைநீடுமே மாருது
 பதம்த தானபெருகும் பரமனருளினி சிறக்கும்
 இதமென இனகுடகமேயியம்பு

கணியவிர மதாரபுதுகிரமந்தில் வசிக் குழ குலால்
 வரதப்பலையை யாரால் இயற்றிய
 (வண்பா)

முத்தியருள் சிவபெருமான முகமலாதனைமனைகே
 சித்தமே மிகமசிழவம் செபிய ராமபதம்
 பாடின நாடகமாய்பலருமெனமேல் மகிழ
 ஆரனை எவர்களுக்கும் அனபே

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

சீ தாகலியாணம்.

வேண்பா.

சீராரையோத்தியாளும் தசரதராமனென்னும்
பேரால்நாடகமடியேன் பேசவேபாரோர்ப்
புகழும்கெஜமுகவேனென் பொன்னடக்கே இணங்க
அகமகிழ்ந்தெனக் கருளே.

(தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-நாட்டை.)

பல்லவி.

வந்தருள் கெஜமுகளே நல்ல
வரமதுதருகவே பரவசமுட னினி (வந்)

உறுபல்லவி.

சின்தைதனிற்மகிழ்வா சேவடி யைதருக
உந்தன்முஷிக தோங்கிவாமல்மருக (வந்)

சரணங்கள்.

அப்பமுடன்வடை அவல்பயரும்எள்
நருண்டைபொரி இளநீர்
தொப்பயப்பமகிழ்வா துரிததுடன்படைப்பேன்
அப்பினேபால்தேன் அமுதுஉடன்கொடுப்பேன் (வந்)

சர்க்கரையு மாபழம்சுதலிபிலா
ஈளைகரும்பின் ரசமும்
அக்கரையுடனே யானழைத்துதருவேனினி
வக்கிரதந்தவந்தன மிதோதந்தேனினி (வந்)

பாலனெனும்சுப்பராயன் போற்றிசெய்
பாசாங்கு சதாளே

கரணங்கள்.

அரவாபரணூர மதிலாடிடதருவே
யிச்சிறியேன் நாடிட

கரமருள் புரிந்தருளிணி சாமளிவானவர்
தொழுதேற்றிடும்கோமளி

(இணை)

ததியெனவுன தடியினிற் போற்றிட
மதிசமகிழ்ந்துணை துதித்தேற்றிட
சதிருடனென்குறை தனக்கிதங்குமே
சாம்பலிபொன்னியம்ம நீதியமே

(இணை)

நுன தடிதனைகதி ஏனவார்மருள்யினி
தனையெனெந்தனை யாண்டருள்
கனமாம்பர பதவயி லோசனி
கனியனன்னகர் வளர்நேசினி

(இணை)

கலை மகன் வலாகீகம்.

வெண்மைவாரணினிறஞ்சனிலேத பாரணதுரந்தரி
உண்மைராமநாடகத்தை உறைத்திடஎன்கரித்திர்
வண்மையாய்குடி தான்கொண்டு வையகம்மகிழ அன்பாய்
எண்ணுமேநீங்காதாள்வதுன் கடன்போற்றிபோற்றி

தருவு-நாளம்-ஆதி-ராகம்-காம்போதி.

லா வ ணி,

வாணிசதுர்மறையின் வேணினித்தியானந்த
தராணினயந்தரச கேணி
பாணி அயன்மகிழும் ராணிசப்ரசன்னமா
தோணிவரமருள் கல்யாணி

திவ்விய

யானேஉன்சுதனென தானேகருணைசெய்ய
தேனையிதுததி என்கோனே
தேனேபராமுக மாவானேகல்வியருளும்
மோனேபத்மாசனத்தின் மானே

திவ்விய

மேட்டிசம்ரசகலை யூட்டிமனமகிழ
நாட்டியடியேன் நீதென்பாட்டி
காட்டிகொடாதே அருள்சுட்டியனுல
லாட்டி தாராயுனது பேட்டி

என்னை

மாதே அருளமுதகோதே இனி அடியேன்
 போதே பாராமுக மாதே திவ்விய
 சாதே தசப்பராயன் தன் மீதே வாருதகாதே
 சமயம் வரமநுளிப் போதே

அவையடக்கம்.

ககனமதிலுலவுகின்ற கருடாழ்வாரை
 கண்டும் சம்பந்தகதை வார்ட்போலும்.
 ஜகமதிரிர்செந்தமிழை செப்பவேண்டி.
 தேவரடிதொழும் கவிவானவர்பாதம்
 அகமகிழ்ந்து அடியேன் தன் சிரமேர்க்கொண்டு
 ஆனந்தஆழிதணர்க் குளித்தாய்போலும்
 மகிமைபெரும் ராமநாடகம் தனக்கேமனம்கொள்வீர்
 பெரியோர்பொந்தினம் கொள்வீரே.

தோடயம்-தானம்-சம்பை-ராகம்-காட்டை.

அரிநமோநாரணனே அண்டரும் பூரணனே
 அடியேன் முரைக் கருள்புரிவா அன்பர்க் சோனே
 விண்ணவர் புகழ்

ஆதியாய்நின்றவனே அப்பிகைசோதா னே
 வேதமதில்நடனமீடும் வினைதீர்க்கோ னே
 அன்பர்கள் துதி

(அரி)

நனிமலரினே நேத்ரு நாரதசங்கீத காத்ரு
 தளிர் பெரஇன்றருள் புருவத்தின இன்றெ
 தாரகவேமாம்

(அரி)

பனிசயன உனதுயிருப்பதமே கதினனவும்திரு
 கணியனகரிநில்வளரும் கிரிராகவா
 கார்த்தருள் ததி

(அரி)

• விநாயகர் கொலு விருத்தம்.

அம்பிகை அரநார்க்கன்று அகமிகமகிழ்ச்செய்த
 தம்பிகைநாதர்தாமே துரிதமாய்பணிகள் பூண்டு
 செந்தமிழ்க்குதவியாக ஜகம்தனிலுள்ளோர்ப்போற்ற
 கந்தமேலணிந்து திவ்விய கடவுள்தானிடே தாவந்தாரே.

(வ-ம்) உமையவள் பாமசிவத்தின் மனம் களிக்ஞும்படியாகச் செய்த துதிக்கை யுடைய செல்வ விராயகர் பரிமளமீஞூந்த நருமல ரணிந்து சுகந்த பூஷண மணிந்து கொலுவுக்கு வருகின்ற விதம் காண்க.

தருவு-தாளம்-சாப்புராகம் காம்போதி

பல்லவி.

ஐங்கரரும்வந்தாரருள் சேவைத்தந்தார்

அலுபல்லவி.

சங்கரன்பயன்ற சண்முகன்மகிழ்ந்த

(ஐங்)

சாணங்கள்.

இங்கிதகுணான்

இனியனற்றோளன்

தங்கும்பொன்னின்சருளன்

தான்வல்லமைபோலன் (ஐங்)

பொன்முடித்துலங்க

பூசரிலங்க

நன்னாடைஇலங்க

நாரியர்க்குலுங்க (ஐங்)

மறைமுதல்நேசன்

மங்களவிஸ்வாசன்

சிறைப்பொருளீசன்

நீங்காத்தணைசன் (ஐங்)

களிக்ஞும்சத்பாத்தரன்

கணியனூர்தோத்தரன்

இசைத்தப்பேர்துத்தரன்

யேரம்பனர்க்காத்தரன் (ஐங்)

குஸ்ரதார்-சொல்-தருவு-தானம்-ஆதி-ராகம்-காம்போதி.

லாவணி.

சித்தமகிழ்சக்தியபாலனை	சித்தம்நொழுவேவாம்
எத்திசைபிற்புகழுமங்கரர்க்கிணங்கி	அஞ்ஜலிப்பேபாம் சித்
மல்லிமுல்லுகிருசாமந்தி	மலர் தனைவெடுத்து
தில்லைப்பாலன்மகிழயவர்த்	திருவடிநாடுந்து சித்
சரிசைகிரிசையோகஞான	சார்ந்ததீரராம்
அரிஅரபிரம்மதிமுதல்கின்ற	அங்காரராம் சித்
சீர்ப்பெருகும்கணியமாநகர்தனி	லமர்ந்தவா
பார்ப்புகழளந்தன்முன்வந்தருள்	தருகுவா சித்

விநாயகர் வசனம்.

ஏதனையா நான் என் தாயாராகிய மலையாவன் புத்தியின் மடியின் மீது நான் உல்லாசத்துடன் விளையாடி யிருக்கும் சமயம் உன் தின சுரத்தைக் கேட்டு உனக்கு நான் பிரார்த்தனுகளேன் உன் கவலை யாதுனவிலும் தனையா.

குஸ்ரதார் வசனம்.

விநாயக அங்குச பாச அரிமரிச அம்பிகைதனைய யேகதந்த ஏரம்மா. கெஜமுக-கெளரிசேய காமன் மத்துன-கணபதி, வந்தனம், நாங்கள் இன்றிரவு நடத்தும் இந்த இயல் மிசை நாடகத்திற்கு யாதொரு யிடையூர் நேரிடாமல் முன்னதாய் இருந்து பாதுகாப்பதுன் கடமை சத்திபாலா.

விநாயகர் வசனம்.

தனையாயினி இன்னாடகத்திற்கு யாதொரு இடையூறுநேராது கலைமகளை ஸமரிப்பா.

குஸ்ரதார் வசனம்.

தமதருளின் படியானந்த கலைமகளை ஸமரிப்பேன். ஆண்டவா

குஸ்ரதார்-தருவு-தானம்-சாப்பு-ராகம்-அடானு.

வெண்மைவாரணிதாரணி வேதபாரணி	காரணி
வேண்டினேநின்றருள் புரிவிமலசக்கந	வேணி
தண்மைசாலிவிசாலி	தருணம்பாவிருணசீவி
தஞ்ஜமுந்தன் அடிமைனான்	அஞ்ஜலிசெய்தேனேமேளி

உண்மையின் சேயேநீயே	உதளிசெய்வாயேமாயே
உத்தமி அணிகிடாமல்	உளமகழ்ந்தருள் தாயே
அயனருளே பொருளே	ஆண்டருளே வருளே
அறியா சிரியோன் தனக்கன் பா	நீவரமருளே
சகலஐன பிரபலசாந்த	சீலாவிசால
சதூர்முகன் சதியேநான்	சதானம்பினேனேமேல
ரூள் தனை தாராநேரா தஞ்சம்	நீபாராகாரா
ததிஎனகப்பராயன் தமிழ்க்கு	தவினிவாரா

பொது விருத்தம்.

சிறந்தயிப்புவிடிலன்பாய் சீர்ப்பெறவளமையோத்தி
அரசனும் தசரதேந்தரன் அவனிடவாசல்தன்னில்
வரிசையாளச்சரிக்கும் வடிவுள்ளகட்டியன்றன்
கார்தனிற் பிரம்புகொண்டு கடுகென வருகின்றானே

வசனம்.

சிறப்போடும் கூடிய அயோத்திமா நகரை அரசாளும் தசரத
சகரவத்தியின் வாசல் காக்கும் கட்டியன் உல்லாசத்துடன் கொலு
வில் வருகின்ற விதம் காண்க.

கட்டியன் வரும் தருவு.

நானம்-சாப்பு-ராசம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

வந்தனன் கட்டியன் திறமுடன் வந்தனன்

அனுபல்லவி.

சின்தைமகிழ்ந்திட

எந்திசைதன்

சகலவனபுவன

சுகமேமன்னவ

மகுடமன்னவ

தருணதிமித்திங்குண

அகலம்புகழகணினகரில்

மகிமையாஃபிணி

சின்தையுடன் திட

சொந்தமென்னிட வந்

கிலமும்நிவ

புகலவென்றிவன் வந்

ரடியைதாழ்ந்திந்

தோமென்றிவன் வந்

வாழணி

தகலாதென்றிவன் வந்

கட்டியன் சொல் வசனம்.

ராஜாத்தி ராஜன் ராஜமார்த்தாண்டன் ரணரங்க கோதண்டன்
ராஜகம்பிரன் பாஸ்கர குலதீரன் சிலாக்கியமுள்ள வீரன் நல்லார்

க்கு மித்துரு பொல்லார்க்கு சத்துரு சுஜசரிதகுண நேசன் தசரத மகாராஜன் மனுதி தோனாமல் கனவேதை தோனாமல் ஆரிலொரு கடமை கொண்டு மாபுபடுபகைய வென்று திங்கள் மும்மாரிபெய்ய எங்கு முப்போகம் செய்ய பகவும் புலியும் ஓர்த்துரை நீர் வருந்த செங்கோல் நடாத்திய தசரத சக்ரவர்த்தி கொலுவில் வருவதினால் யான் முன் எச்சரிக்கை செய்ய வந்தேன் புண்ணியவான்களே.

பொது விருத்தம்.

கர்ப்பகத்தருக்கள் போல கனத்ததே தார்கதலிபிள்ளை அற்புதபிலாவும்தேற்கு அழகுமந்தாரைவில்வம் நர்ப்பெருமல்லிமுல்லையமாசெண்பகமநேக பற்பலவிதம்செழுமயாம் பாங்குள்ளகாட்டிந்தானே

இதுஅமுது.

தசரத சக்ரவர்த்தி கொலு படலம்.

மானிலத்தே தார்களேபோற்றும் மகிழ்பெறஅயோத்திநாட்டிற் கானகமயில்களாட காப்ப்புடன்சூயில்கள் பாட வானவராசிகூற வண்மையாய்பெண்கள்காட தானவர்திடுக்கட்டோட தசரதன்வருகின்றானே

வசனம்.

மாபெருமை பொருந்திய அயோத்திமா நகரை அரசாக்கி செய்யும் அசமகாராஜாவின் புதல்வனாகிய தசரத சக்ரவர்த்தி தனது அமைச்சர்கள் புடைசூழ கட்டியர் ஆரிக்கல் மாதர்கள் னடிக்க தனது கொலுவுக்கு வருகின்ற விதம் காண்க.

தருவு-தாளம்-ரூபகம்-ராகம்-கமாவ்.

பல்லவி.

மன்னன் தசரதபூபதிமகிபன் கொலுவினில்வந்தானே

அறுபல்லவி.

தன்னையுழந்துகொலுவினில் றுள் தனிர்வணங்கிடசரணன ஆள்கருணை என இணங்கிட மன் காணங்கள்.

முத்துங்குடைகள்
முரசுகளக்காடா
சுத்திசுத்தீதேமே
சூழ்ந்துவிண்ணவர்

நயமாய்பிடிக்க
தவிளும்அடிக்க
சுகம்தான்கொடுக்க
தினமுப்சாமவேதமேபடிக்க மன்

விண்ணோர் தினம்மலர்	சொரிந்திட
வேகமாயமச்சரேமே	சேர்ந்திட
எண்ணும்மறைவேதியர்	சார்ந்திட
இன்பமுடனேகுடிகள் வந்தனமெனவே	நேர்ந்திட மன்
மாதர்க்கவரி இருபுரமும்	விச
மானிலம் தன்னிற்வாழ்மன்னர்நயம்	பேச
பாதமேபணிந் றுபலர்கள்	கூச
பரவசமாகெளலையாள் பதினெனபுகழும்	உலாச மன்

கட்டியன் விருத்தம்.

ஐயாபராக்குஎங்கள் அரசே பராக்குசெங்கோல்
கையாபராக்குதில்வியகடலே பராக்குஅன்பர்
ஐயாபராக்குநீதிதுரையே பராக்குஇந்த
வெய்யோன்குலத்துதித்த வேந்தேபராக்கு

வசனம்.

மணிமகுட ஆர்கேயூர் பராக்கு வந்தனம் பராக்கு

சுந்திரன் போற்றி விருத்தம்.

அம்பரர்-லகமெல்லாம் அதிர்ந்திடமுன்னுள்பொல்லா
சம்பரன் தன்னோடிந்தரன் சண்டைசெய்துவாட
வம்புடையார்க்கன்றன்னை வதைத்தவநாவிபோக்கி
உம்பர்கள் தனைசுயாண்ட உத்தமாபோற்றிபோற்றி

வசனம்.

முர்க்காலம் இந்நிரனுடன் எதிர்த்த சம்பனை சம்மரித்து
தேவர்களை யாதரிந்த சர்வனை ரக்ஷகா தமது பாதாவிந்தமதிர்
அடியேன் போற்றி போற்றி பிரபு.

சேனாதிபதி போற்றி கவி.

விநம்புலதசரதன் தன்னால் விஜயனென்றுணைபுகழ்ந்து
தசரதனைமகிழ்ந்த தேவனையுன்னுள்போற்றி

தசரதன் போற்றி விருத்தம்.

தர்மவிச்செங்கோலிந்த தாணிபுகழ்பெற்றோக்கி
தர்மமும்மாரிபெய்து சகலனர்க்குடிகள்வாழ்ந்து
தர்மமேவிகமேலோங்கி சதாகாளமேதழைத்து
தர்மமேபெருகவேண்டும் தற்பராபோற்றிபோற்றி.

தேச விசாரனை.

கார்க்கும்ந்த அண்டாண்ட
தார்களும்மிக
கண்டமெண்டிசைபுளத்
சேஷமமா

சுமிந்திரன் விடை.

சீர்கொண்டாண்டனவ
சேஷமமே
கண்டமெண்டிசைகளும்
எனதுதாரையே

தசரதன் வினா.

தரிதமுடன் இரவுபகலரிகல்
மறைவிரித்
பறையோர்ச்சுதுர்
தாரைப்பதுண்ட

சுமிந்திரன் விடை.

பரிதிசுலசதுர்வேத
பகருகின்ற
சுரிதிமறையோர்சினமும்
றையனே

தசரதன் வினா.

பகருலநிலரசரகமகிழ்ந்திட
ககப்பெற
கொலுமுன்
வந்தார்களா

சுமிந்திரன் விடை.

இகப்பொருள் தனையவறகத்தி
ககப்பெற
நின்பன்னியே
நிறைந்தாரின்றார்

தசரதன் வினா.

நிறையவிலைகுறைவு
கரிதாக
செய்யாமலேவைசியர்க்
சிப்பதுண்ட

சுமிந்திரன் விடை.

திறைபுறண்டாலு
குறைவது
போறறையனுமாத் திரம்
இல்லையெங்குமே

தசரதன் வினா.

எங்குமிப்போகபயரிடும்
திங்கள்
குடிகள் தழைக்க
மும்மாரிஉண்ட

சுமிந்திரன் விடை.

சங்கையிலீலாமலே
எங்கனும்
திங்கள்மும்மாரியும்
பொழியுதையா

தசரதன் வினா.

ஐயமிடாமலிவ்வையகம்
சைகை
தன்னிற்வாழ
எங்காகிலுண்ட

சுமிந்திரன் விடை.

மெய்யனே இப்புவிபானையனே கருணைபொழி
தாயா இங்கொருவரிடையே

தசரதன் வினா.

ஒருமித்துபசுவுப்பு ஓர் த்துரைபுன லுண்டு
ஒங்கியே செழிப்பதுண்டா

சுமிந்திரன் விடை.

மருவித்தகாயிந்த நிறைஉற்றபுகிதனிற்
ஒருமித்து வாழுதையா

தசரதன் வினா.

வாழுமிப்புவிபு லுள வர்ணனூல்வகைகளும்
தாழாமல் இருப்பதுண்ட

சுமிந்திரன் விடை.

வேழ்விசெய்வேதியார் ரசர்வைசியர்கூத்திரர்
ஊழ்வினைப்படி தழைக்குரார்

தசரதன் சொல் வசனம்.

என்னகரில் சூழும் எனது மந்திரி எனக்கு அஷ்டஐஸ்வரிய
மும் இருப்பதாலென்னாகும் இல்லா வாழ்வல்லவோ மந்திரி.

சுமிந்திரன் சொல் வசனம்.

பாது கவலை சொல்லும் மன்னவா.

தசரதன் சொல்-தருவு-தானம்-ரூபகம்-ராகம்-எதுகுலகரம்போதி.

பல்லவி.

சேயிவாத ஜன்மமேனோ சேனூலகினிலே மந்திரி (சே)

அநுபல்லவி.

திவினைமுன்னுள் என்செய்தேனோ
தெரிகிலேனே தரணியில் தானே (சே)

காணங்கள்.

இரவிசுலமினி தழைக்க
எந்தன்பின்னர்ச் செங்கொல்செழிக்க
கருவதொன்றிலா காரணமே
கோண்கிலேனே ஆநானேமந்திரி (சே)

செங்கோல்வேண்டேன்நான்கு	வகைகன்
சேனைமனவிதனையும்	வேண்டேன்
இங்கிததுமைச்சரையும்	வேண்டேன்
இவ்வுலகிலெவரையும்	வேண்டேன் (சே)

ஒங்கியஒதிமரமா	நாளொன்றுக்
குதவுமேயான்	செய்சதியோயின்று
பாங்கிலாபாவியெனவும்	புயியோர்
பகரும்படிவீணுட	லெடுத்தேன் (சே)

கரிமுறைதனக்குதங்கிய	நாத
சணியனூர்வாழ்க்	கரிவரத
பரிதிஎன்குலம்தழைக்கக்	கண்பார
பாலனெனஎனவனானே	தீர (சே)

சுமிந்திரன்-தசரதனுக்கு சொல்-விருத்தம்.

வான்மீன்களில்லாசந்திரன் வைசியநில்லாஊரு
தேனு ராதிலவேவார்வார்த்தை தீரநில்லாதமங்கை
கோனிலாதலகுபெற்ற குழுவியில்லாதவிடு
மானிலம்தனிலேமன்னு மகிழ்விலாசெல்வம்தானே.
வசனம்.

நகூத்திறங்களில்லாசந்திரன் வியாபாரி இல்லாஊரு இன்பமி
ல்லாதவார்த்தை பதியில்லாசதி புத்திரநில்லாமனை இவ்வைந்தும்
வீணல்லேவாமன்னு.

தசரதன் மந்திரிக்கு சொல் விருத்தம்.

புத்திரநில்லாசெல்வம் பூவயரில்லாவிடு
சத்தியமில்லாசெங்கோல் சைனியமில்லாதீரன்
சுத்தமில்லாதநிஷ்டை சகுணமில்லாதயன்பு
எத்திசைதனிலேவாங்கி இருப்பதால்பலன்தானுமோ.

வசனம்.

மந்திரி சேயில்லா செல்வம் மாதரில்லா விடு நீதியில்லா செங்
கோல் படையில்லாவீரன் உள்ளன்புமில்லாதநிஷ்டை குணமில்லா
தன்பு இவையாயும் வீண்தானே மந்திரி.

பொது விருத்தம்.

மன்னனும் தசரதேந்தரன் நதரில்லாதவேஷ்டை
தன்னருகினிலேகுழும் தாலவரோடுரைத்துநொந்து

வள்ளியின்முன்னிர்வெண்ணை கையெனவுருகும்போது
உன்னிதகுருவசிஷ்டர் உலகுளோர்மகிழ்வாரார்.

வசனம்.

இவ்விதம், மன்னன் தன்னகரில் சூழ்ந்திருக்கும் அமைச்சரு
டன் தனக்கு புத்திரனில்லா மனோவேதையை உரைத்திருக்கும் சம
யம், தன்குல குருவாகிய வசிஷ்டமா முனியானவர் மன்னன் மரு
னோவேதையை நிவர்த்தி செய்யும்படியாக வருகின்ற விதம்காண்க.

தருவு-தானம்-ஆதி-ராகம்-தன்னாசி.

பல்லவி.

நலம் தரும் வசிஷ்டர் வந்தார்—இந்த
நாட்டில் யாவற்கும் சிறந்த

அநுபல்லவி.

நலத்திற்யாவர்புகழ் தண்டுகவண்டலம்கொண்
ளெமகிழ்ந்திடபாதகுறும் தானேரிபண்டு (நலம்)

சாணங்கள்.

களிக்கபுலிதேதாலாடை கனமாயிடையிற்கட்டி
இனே த்தமன்னனுக்கருளிசைய ஆவலாய்க்கிட்டி (நலம்)

சிறந்தநெத்தியிலன்பாய் செழிக்கதிலர்தம்தானே
தூறந்தவரெனமகிழ் தொல்லுகின்போனே (நலம்)

இரவிகுலத்தேதாற்குகிவறி சந்தனற்றவகு
பரவசமாஅயோத்தி பதிமகிழுமேதரு (நலம்)

ததிஎனகணியனூர் தாரகநாமந்தரம்
சதிருடனேகைக்கொண்ட சாந்தசீலனும்அந்தரன் (நலம்)

வசிஷ்டர் வசனம்.

துவாரகா நான்வந்தேனென உன்மன்னவன் தனக்குரைப்
பாயடர்.

கட்டியன் வசனம்.

நல்லதப்படியே.

செடி வ-ம் அநேக மணி மகுடபராக்கு

தசரதன் வ-ம். என்னடா சங்கதி

கட்டியன் வ-ம். நமது கொலு முற்ப்பிர் வசிஷ்டமா முனிவர்
வந்திருக்கின்றார் மகானுபாவா.

தசரதன் வ-ம். மந்திரி நமது குருவை வந்திப்போம்
சுமிந்திரன் வ-ம். நல்லது பிரபு.

தசரதன் வசிஷ்டருக்கு போற்றி செய் விருத்தம்.
சரணமென்குருவே அன்பாய் சாற்றுமோர்வார்த்தைதேனா
தருணம்வடிவேன்மீதே தயவுசெய்தினியீடேற்றும்
பிரணவளர்சுவயே அண்டர் புகழும்முக்களியேதேனே
கூரணமுகழ்ந்தினிகண்பாரென் னுயற்கன்நீனிதான்வோட
வசனம்.

வந்தனம் குருவே இவ்வடியேன் மீது தயவுது செய்து இவ்
விடம் தேவரீர் வந்ததாலே சிலாக்கிய வானுகினைன் இந்த தர்ப்
பாசனத்தின் மீது எழுந்தருள்வா சுவாமி.

தசரதன்-சொல்-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

குருநாதா அருள்—தாதா
சரணரவிந் தம்பரிபூரணந் தம்

குரு

உருபல்லவி.

கருணாகரசுபகரகுணஉன்னிரு
கழல்தனக்கிணங்கினையா என்
கவலையைதீர் த்தருள்செய்ய
காசினி துய்யகண்பாரையா

குரு

காஷாங்கள்.

கதிதரும்பதிவுளை
ததிவிதமாய்
ணமரர்கள் மனமகிழ்
அன்பர்கள்சூசு

எதியெனமனமகிழ்ந்
துதிபரத்திராவிண்
காத்திரா

அரியினைதோத்திரா குரு

மணிமகுடகனக
மஹாதவனருள்
மாதவம்செய்த
மானிலவாச

பணியரமணிதிரு
உல்லாசகன
பிரகார

மான்மழுகேச குரு

மனமகிழ்ந்துன
மாசிலாத

தடிதனதெனவணங்கினென்
மகானுளாளன்

மனக்கவலை

யதனைகேளா

மாதவயாளா

மாமகிழ்தோளா குரு

பரமனருள்சிறந்த

தரணிபுகழ்ப்பரம

பாகவதாசிகா

மணியேகண்

பார்த்தெனையாள்

உனதீனையே

பாலன்மனையே

யாளெந்தனையே குரு

வசிஷ்டர்-தசரதனுக்கு-சொல்விருத்தம்.

சீர்தருமுனனதில்விய செங்கோல்தனக்குகந்த

பார்ப்புகழ்மனனன்னீதி பரிபாலமிரிசிறந்த

எற்குடிசுருமுனன இரகியின்குலாமஅன்பாய்

பேர்ப்புகழ்ந்திடவேமன்னு பேருலகென்முவாழி

வசனம்.

மன்னு இவ்வலகம் யாவும் உன்திரு செங்கோல் உன்குலமும்
யிந்த புல்லும் பூயிருக்கும் பரியந்தம் நீடுழியாக வாழக்கடவா
தசரதா.

தசரதன்-வசிஷ்டருக்குசொல்-தருவு-தாசம் ரூபகம்-ராகம்-எதுகுலகம்போதி

பல்லவி.

எனின்த ஜன்மம் குருநாதா எனின்த ஜன்மம்

வறுபல்லவி.

வானவர்ப்புகழ

வையகத்திலொங்குந்

தானேமகிழித்

தாரணியைதாங்கி ஏறி

சாரங்குள்.

கவலைமீறுதேவநனை

காதல்கோருதேவன்

தலமதென்றிடேறும்

சொல்லென்குருவே

ததியென அருள்

விதியோயருவே ஏறி

முப்பிறப்பிழையோ

அல்லாதிந்த

இப்பிறப்பிழையோ

தேவா

எப்பிறப்பிலெந்தன்

ன்றவம்வககடும்

உற்றதறிந்திட

சித்தம்தானுறிடும்

சஞ்சமென்றேனை

பொன்னடிக்கு

அஞ்சலி

கோனே

சஞ்சலம்தீர்த்தாங்கொள்

சஞ்சமலர்வுள்

அஞ்சலிகையி

அரியருள்மேல ஏறி

வசிஷ்டர் தாரதனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

அயனமத்ததைவிடக்க யாராலுமானமுன்செய்
பயன்படியேரடக்கும் பாரத்தின்மீதுள்ளோர்க்கே
சயற்கமன்னவனேநீதான் கலிந்தமுழிவிதாய்சொர்ந்து
தயக்கிடலாகாநின்றே தாரதபதிகம்பீரா

வாணம்

நான் முகன் அமைத்த விதிபின்படியே வாவரமாய்ப்பிக்க
வேண்டும் நரதெண்ணத்தின்படியாதொன்மும்ரடவாதயேமன்னு.

தாரதன் வசிஷ்டருக்குச் சொல்-விருத்தம்
எக்காலம்தனிலேஅய்யா இரவீவென்ருலத்திற்கிந்த
தற்காலம்தனிலே அன்பாய்தாமலரிதாங்குகள்தன்
பிற்காலம்தனிலே பின்னெபெறுதழர்மலடனென்ன
முற்காலப்பழியோயிந்த முச்சகம்பழிக்காளானேனு

வாணம்.

குருவே இந்த கதிரவன் குலமோங்கும் படிபாக விளங்குவ
தென்றே சொல்லும் என் அய்யனே.

தசரதன் வசிஷ்டருக்குச் சொல்-தருவு தாளம்-ஆதி ராகம்பியாரி
பல்லவி.

இருப்பதால்என்னசுகமே பெரியோரைநான்
வெறுப்பதால் என்னபலமே

அவபல்லவி.

பெருங்கடல்புணல்வாரி புசித்தால்விடாதீரும்
பின்னெபெறுதஜென்மம் பேரின்பதிற்கேரும்

சரணங்கீரன்.

வண்ணமாமானேனே அழகுசுந்து
வளர்ந்தாலது தானேனென்
எண்ணமெதன்றடையும் என்ருநாதனை
இக்குலத்திற்கோர்புத்தர நில்லாததென்பாதனை

மன்னனைப்பேர்ப்படைத்தே தன் மாணீந்திவெண்
மலடுகீக்குவா யடுத்தேதன்இனி
சின்னம்செப்பாதெனையே பெய்வதுன் பாரமையசா
சேவடிக்குஅடியேன் சேவித்திடவும்மெய்யுர

வேதநாதபரண	அன்பர்கள்தொழும்
வேண்டுமன்பர்கள்	காரணமிக
காசலுடனேனானெ	கதிஎன்றண்டினேந்தேறி
கணியனகாரிதன்கருணை	இல்லையோபாரில்

வசிஷ்டர் தசரதனுக்கு சொல்-விருத்தம்.

அலையதுகுழுவிரந்த அகிலமேபுகழும்மன்னு
இலவன்பஞ்சதிலும்லேசா ஏன்வீணையலையுசின்ற
நலமுடனுனதுஎண்ணம் நயந்துகைவசந்தானாகும்
உலயின்வாமமுவாதேய்வா தொவ்வாதின்றினிபொறுப்பா

வசனம்.

கடல் குழுமிந்த புஷ்யிற் புகழானின்ற ஏமன்னு நீ வீண்வியா
கூலம் கொள்ள வேண்டாம் உன் எண்ணமினி கைக்கூடும் தசரதா.

தசரதன் வசிஷ்டருக்குச் சொல்-விருத்தம்.

சேய்தனைபெறாதஜன்மம் செழும்புகழில்லாகேஷத்தரம்
தாய்உரைக்கிணங்காபாலன் தந்தைசொற்படியாவீரன்
பேய்தனமிகமேற்கொண்டு பெரியோரைவைவோனந்த
நாயினும்கடையாமென்ன நவிலவீனுடலெடுத்தேன்

வசனம்.

குருவே மைந்தரில்லா மலடன் புகழில்லா கேஷத்தரம்தாயின்
வார்த்தைக் கிணங்கா சுதன் தந்தை தன் எண்ண முடியாத புத்தி
ரன் பெரியோரை சிந்திப்பவனும் இவை யாவும் நாயினும் கடை
ஜனன மல்லவோ சுவாமி.

பொதுவிருத்தம்.

குலகுருஅறிந்து கலைகோடுமாமுனிவராலே
உய்யுலோர்மகிழயாக மோங்கிடாதிற்பிண்ட
பலனதைமன்னன்பெற்று பாவையக்களித்தான்தேறி
தலத்துடீர்ளாமகிழமுவர் தானுமேகொப்பமானுள்

• பிரசவேதை படலம்.

பொதுவிருத்தம்.

மாடகிழகொசலையாம் மாதுதானே
மூநிலத்திற்பிரசவேத மதிகமாகி

சோமனு தவதனமாதே சோரநெஞ்சம்
சோகமேமிகபெருக சுருணியாற்கு
எமன தாயி துவென்ன புதுமைஎன்றே
எண்ணுதுமெண்ணி பலவாராய்நெந்து
காமவதனழகுடைய மாதரோடே
காத்தருள் எனைநா நென்னகதறுவாளே

கௌசலை சொல்-தருவு தாளம்-ஆதி ராகம்-ராத காமக்கிரிகை.

பல்லவி.

என்னமாசகிப்பேபனடி எந்தேதாழிமாரே

என்

அனுபல்லவி.

என்னமாசகிப்பேபனடி
அன்னமேஎன்னமோ

என்னுள்ளம்வாடுதே

அடிவயி அநோகுதே என்

சரணங்கள்.

கால்கள் தடப்படுதே
காண்கிலேனடிஎந்தன்

கன்னியரேஇதென்ன

கருவிதுமாழ்வதென்ன என்

இடையடிஎனக்கினி
இப்படிவருவாஎன்

இருந்திருந்தினேகுமதை

சொற்படிஅடிமாதே என்

அகமகிழ்கணியென்ன

நகாரியைநாடுவீர்

அம்மாஇனியான் தாளேன்

ஆபத்தைகூறுவீர் என்

கௌசலை தாதிசுருக்குச் சொல் என்சீர்விருத்தம்.

சீர்ப்பெறுமெனதுதாதிசெப்பு வேனினிகளன்பாய்
மார்ப்புகழ்ந்திடகல்யாணம்பண்ணினமன்னென்னை
சோரந்தனைந்திடேவார்த்தான சிம்மாசனத்திலென்னை
சாரந்திருவெனவேமாதர் சைகையாய்நடந்தார்வேந்தன்
நேர்ந்தவரெனதுரித்திரை நீங்கிடஅங்கமெங்கும்
வேர்வைமுத்தினையாய் சிந்துமேலே எந்தேபுணர்ந்து
தார்ப்பதிமுகம்கரிக்க தனதெண்ணப்படிநடத்த
மேற்கொண்டுமுதலாய் கர்ப்பமேயதுயானேனம்மா

கௌசலை தருவு தாளம்-ஆதி-ராகம்-மோகனம்

பல்லவி.

போதும் புத்ர அகமே போதும்—இனி

அனுபல்லவி.

மீதுபதிசகமெப்போது நான்வேண்டேனடிசகியே

சரணங்கள்.

ஒடிஉலாவுதங்க	மெங்கும்என்ன
நாடிசொல்லடிஇனிமோடி	செய்யாதேசகி
தங்கரத்தனறுளின்	முத்தாரம்அன்பாய்
தாரேன்கம்மலும்	கரகங்கண்முடன்சகி (போ)
பாரோர்ப்புகழ்	கணியனூர்தேவன் தனை
பிரரர்த்திடுவீரவர்	காத்தருள்வாரேசகி

தோழி கௌசலைக்குச் சொல் விருத்தம்.

தலைகமைதானோநாங்கள் தாங்கவுமெனதுதாயே
பலவிதவாராஎண்ணி பதறிடஎன்னசெய்வோம்
நலமதனினாமேலுண்டாம் நாயகிஇனிஅஞ்சாதே
தலத்தனோர்மகிழ்வதாக தனையனைபெறுவாயம்மா.

வசனம்.

தாயே நாங்கள் சுமக்கவும் தலையின் சுமை அல்ல இன்னம்
சற்று நேரத்திற் மனம் மகிழும்படியாக வேரார் புத்திரனை பெருவா
யம்மணி.

கௌசலை தாதிகளுக்கு சொல் அகவல்.

பெருமைசேர்ப்புவிடிற் கர்ப்பபிண்டமாம்முதல்மாதத்திற்
கருவதுதரிக்கஅன்றே களிப்புடன்இருந்தேனம்மா
மறுமாதத்திலேமயக்க மோடி நீ அன்பாய்
மண்ணதின்மேல் விருப்பமானம்மா
மூன்றாவதுமாதம் முகம்சிறித்ததுதாடை
முல்லியின்மலர் நிகர்வெளுத்ததம்மா
நான்காவதுமாதம் நயந்தஎன்னிருகொங்கை
நாடிஅன்றே கருப்பானதம்மா
பஞ்சமாபாதத்திற் பாக்கிஎன்னடிவயர்ப்
பாரிலேவருங்காண பசித்ததம்மா
வஞ்சியூறுமாதம் வளிதைஎன்பிடிஇடை
வயறுடனென்றாக வளர்த்ததம்மா
ஏழாவதுமாத மேந்திழைகேளுமே
ஏவரையும்மதிர்காவத இகழ்ந்தேனம்மா
அஷ்டமாபாதத்தி லங்கமிகபாரமாய்
அன்னத்தின்மேல் வெறுப்பானதம்மா

நவமாதத்திலே நானாவிதமாய்
நானொன்றும் தோன்றாமல் நவந்தேனம்மா
தசமாதத்தினென்றிரேக மிவ்விதமெனவும்
தெரிசிலேன்என் சகிதேதாற்றுவாயே.

கௌசலை-சொல்-தருவு-தாளம்-சாப்பு-ராகம்-சுருட்டி

பல்லவி.

மந்தரசானியை அழைப்பீர் மாதிரேவோடி

அஃபல்லவி.

சந்தரவதனியேயான் சகிக்கவசமல்லடி
சந்தரமென்னும்மங்கையை சுருக்காயழைப்பாய்தேடி

சரணங்கள்.

பாங்காயேகளுளாய்	பச்சுவமே அறிந்த	
பார்வதின னும்மாது	பாசிபாளினி அந்த	மந்
ஆகிலம்தனிலெவர்க்கும்	அறிந்துபச்சுவமாக	
ஆவனா அம்மையை	அழைப்பீர்வேகமாக	மந்
கருணாகணியனகாரி	தலைநாடி	
சரணரவிந்தமெனசமயம்	பதமேபாரடி	மந்

பொது விருத்தம்.

நரைத்தகூந்தலுமேதொங்க நலமானவுன்றுகொல் தன்
கரந்தனிற் பிடித்துக்கொண்டு கரினிமர்நடைபுளார்தன்
சிரித்தபல்லதின்மேல்காசி கொட்ட மா தமேதளர்ந்த
பெருத்தமேனியும்கு ளும் மருத்துவகிழ விவந்தாள்.

மருத்துவ கிழவி வரும்-தருவு-தாளம்-ஆசி-ராகம்-காம்போதி

பல்லவி.

மருத்துவகிழவிவந்தாளே மனமகிழ்ச்சி அ

அஃபல்லவி.

பெருத்ததனங்கள்ரெண்டும் பிரணமடிவரைக்கும்
பெண்கள்கருந்தின்படி மண்ணிற்றகிழ்துறைக்கும்

சரணங்கள்.

தலைசான்பிள்ளைக்கார்பனம் தாதுண்டெனவும்பேசி
தாய்கட்டியதேலையும் தனக்குண்டெனகைவசி. மரு

கின்னிதன்சொம்புடன்	கொடுக்கும்பழக்கமுண்டு
கேழ்ப்பீர்பெரியோர்களை	கிழவ்சொல்தனையண்டு மரு
நிறைநாழிகெல்கால்	சேநல்வெண்ணை அராசேரு
அறைநாழி அரிகடன்	அளிப்பீரென இவ்வாறுரு மரு
தொப்புள்பணம் ஒண்ணரை	துகைஉண்டெனவும் கூறி
முப்பழமமுதுடன்	முனைந்திவிரென தேறி மரு
கவலையணிகிடாதே	கார்ப்பாய்கணியனூரா
கரிவாதேனையருள்	புரிவாளனவும்கீரா மரு

மருத்துவக்கிழவி சொல் விருத்தம்.

அப்படிபோவீர்கம்மா அலட்டிவிட்டீர்கள் தாமே
இப்படிசூழ்ந்திருப்பதென்ன இங்கதிசயந்தான்
நற்படியாமேகண்ட நாயகிதளக்கேளந்தன்
சொற்படி அரைநாழிக்குள் சுதன தனைபெருவாளம்மா.

வசனம்.

அடியாரடிபெண்களா என்னடிரும்பல் சும்பலாககாக்கைகன்
போல்கத்தி சூழ்ந்திருப்ப தென்னடி அதிசயம் அப்புறத்திற்போங்
கடிஇன்னம் சந்அகோத்திற் மோர்ஆண்கவை பெருவாளடி பெண்
களா.

பொது விருத்தம்.

தேன்மாரிபொழிய அன்றே தேவதுந் துமிமுழங்க
வான்றாரியர்நடிக்க வாசவன்றிஷிகள் தேவர்
தான்றேரிமலரிறைக்க தசரதனைகநாளாய்
தான்றேரியதுகைகடி தனையனும்பிறந்ததான்மாயன்.

பொது-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-கரம்போதி.

பல்லவி.

சேயன்! திறந்தான் ம்மா சேல்விழியாள் தளக்கே

அநுபல்லவி.

தாய்கொள்கையாளம்மன்

தரணிதளிற் பூரிக்க

காணங்கள்.

நவமிதிதியதனில்
சுவதியதனில் ஐன்மம்.

நாரணனும் சிறந்த
சார்த்தனரே பொருந்த சே

சகலஜனவைபவ
சகலர்களும்புகழ
கருணையுடன்கடவுகனத்த
கணியனகர்வளரும்

சம்மந்தசுணகருண
சார்ந்தனாரேபூண சே
ருகியிந்தானே
கரிவரதனென்போனே சே

மருத்துவகிழவி சொல் சேபத்தியம்.

சுக்குதிப்பிலிமோசொழித்த கோரோசனம்
சிறந்தலவுங்கழம்பூண்டு சாயமஞ்சள்
அக்காரகாரமோடரி சன்னுஷ்டகம்
அருமையாம்பவாயினகனி வசம்பு.
தற்காலம்வால்மிளகு தாள்.ச்சபத்திரி
தானபரிங்கயும் வெப்பாலைஅரிசி
நற்காலய்கடுகு ரோகணிஅதிமதுரமும்
நலமானகாயம் நேர்நும்முஷ்டம்.
நயமா இவ்வகை வரத்தறைத்துஒன்றாய்
நாடிபணையுடரிதனையும் உருண்டைசேர்த்து
உயர்ந்ததிருகண நாதாடி சிற்போற்றி
உண்டிடஇவ்வளிழ்த மாதர்க்குத்தமமம்மா.

பொது வசனம்.

இவ்விதம்காயம் கூட்டியபின்னிற் கௌசலைசாப்பிட்ட பிறகு
சிகவை பார்த்து சொல்லல்.

தருவு-தானம்-ரூபகம்-ராகம்வைவி.

பல்லவி.

அழவேண்டாம்பாலா அண்டர்க்குமேலா அழவேண்டாம்.

அஹபல்லவி.

பழுதொன்றி னா
பகரும்மாமலர்
பாலகாதேரா பரந்தாம

தேனையனே
கையனேஎன்
னென்னும்சுப்பிரா அழ

சாணங்கள்.

தாமணிபுகழ்தியாகவே
தானயேனென்றதுதனயனே
சென்பகமெனதையனே சிறந்தமாமலர்க்கையனேஎன்
சேயாதேதம்பிடசின்தைதான்

சருணம்மாதுபாவனே
மலங்கலிந்து அழ
தானேனேஅடர் அழ

கஞ்சமலர்ளுளனே
கசரூரே அப்பா

கலிதீர்த்தகுளுளனே
கணியனார் வரதுய்யா அழ.

இதுவும் கௌசலே சொல் லாலிபாட்டு.

சதுர்மறை தானுணர்ந்த அயன்மகிழும்சாந்தனே அழுதிடாதே
சாமளாங்கென தையனே ஜகம்புழும்சாமிஉண்கண்வளரி
கதிர்குலமினி தழைக்கவந்த என் கமண்ணியழுதிடாதே
கலிதீர்த்தஎன்னருமையாகிய கருங்குழிலேகண்வளரி
பலநாளுமுன தாசையால்மனம் தளர்ந்தோம் பாலகாயழுதிடாதே
பார்புசமுளன தென்மீடேற்றி பந்தாமாகண்வளரி
நலமானவேழ்ளிசெய்தநாங்களுனை நாடினோமுழுதிடாதே
நாரணானருள்பிசூர்தளனதையா நான்தாளேன்கண்வளரி
தேம்பிதே தம்பிளிமிசூந்ததென் னாமுதே தேகம்சோர்ந்தழுதிடாதே
திருட்டாதே அமுதே சுவந்தன் கண்மணியேவுன்கண்வளரி
ஆம்பல்பூத்தடவி தன்னிற் பள்ளிக்கொள் ஆதியேயழுதிடாதே
அசிலமதையோரடியாயளந்த என் அப்பனேகண்வளரி
தருணமெண்ணோகோரகண்மணி தயாப்ராயழுதிடாதே
தஞ்சமெணயெவர்க்கும்முத்தி தந்திம்தனையனேகண்வளரி
கருணைபொழியகணியனார்வாழ் கரிவரதகனகமேயழுதிடாதே
காசினிலண்டநாத அன்பர் துதி கர்த்தனேகண்வளரி

பொது விருத்தம்.

நலமானகௌசலேகைகேசி சுமித்திரைநாயகியாம்மூவர்
பலநாளும்பாலலிலாபதிவிர்தைகள் செய்பாக்கியத்தால்
அலை துயன்றேன்சங்குசுக்காபுவி தாங்கும்சேடன்
தலைமாதர்க்கிவர்கருவாய்தான்பிறந்திட்ட தசரதன்சொல்வானே.

தசரதன் சுமித்திரைக்கு சொல் விருத்தம்.

மதிமுக அமைச்சமாரே மானிலத்தே தார்க்கிக்க
சுநிப்பெறசேயர்தாமே சன்வித்தாரொனயெல்லோர்க்கும்
வதிசயம்பெறவேசக்கரை வழங்கிரின்பாலர்க்கண்பாய்
சுதிதரும்சுருவாநாம சரணமேசேயச்சொல்பீர்.

வசனம்.

என்னருகில்நுழ்ந்து எனதுமந்திரிமார்களை எனக்கு நான்கு
சேயர்பிறந்தாரொன யாவரும்அறியும்படியாக சக்கரைவழங்கியபின்

நமது குலகுருவால் மிச்சேயர் தனக்கு நாமகரணம் செய்யச் சொல்
விர் அமைச்சர்களே.

இதுவுமது.

சொற்படி அமைச்சர் தாமே சொன்னவார்களடத்தி அன்றே
நற்பெரும் குருவால் நாம கரணமேயமைத்தார்பின்னே
அற்புதமாகவித்தை யாவையும் குருவால்தேரி
தற்பரன்மகிழ்ந்திருக்க தருணம் கொள்கணும்வாரான்
கொள்கிகள் ஸ்ரீராமனை அனுப்புமென்னும் படலம்.

பொது விருத்தம்.

எத்திசைராமன் தன்னை எவருமேபுகழவீஸ்வா
மித்திரன்கேள்விப்பட்டு மேதினி தனிலேகந்தன்
புத்திரன் எனக்களித்தால் பொருந்தமொவெழவிஎன்றே
சத்தியகுலத்தே தான் தன்னை ஜஸ்தியாய்கேழ்க்கவாரான்.

வசனம்.

பூதலம்பாதலம் மேதலம்யாவும் தசரதசகரவர்த்தி தனுக்கு
புத்திரர் பிறந்தாரென புகழ அச்சமயம் விஸ்வாமித்திரன் கேள்விப்
பட்டு அயோத்தியைநாடி வருகின்ற விதம்காண்க.

தருவு-தானம்-ஆதி-ராகம்-நாட்டை.

பல்லவி.

மாமுனிவிஸ்வாமிந்தா நென்பவனானே இந்த
மகிதலத்துள்ளே லார்புகழ்சுககுணனென மகிழ மாமு

அநுபல்லவி.

சுவாமி என்றவரும் தினம் சரணமென யாவரும்
தாமதம் செய்யாதே தவனம் தனிற் தவம்புரியும்தீரன்

கரணங்கள்.

கருணை புடனே புவி களிக்கச் செய்திடும் சீலன்
அருணன் குலத்தே தார்தீரமரிந்து மகிழ்விலாசன்
தவமழிக்கின்ற னன்பொல்லாதாடகி பாவிவந்து
அவமதியாகினதே அய்யோவெனவே னொந்து
களிக்கும்கணியனகா கரிவர தனைசீரா
அளித்தாலாவிபிழைக்கும் அரேசேதாவெனகூற.

கௌசிகன்-வசனம்.

அடா அடா அலங்கீர்த ஆச்சரிய சிகாமணி

சீஷன் வசனம்:—அப்பா

கௌசிகன்-வசனம்.

அடா காலவேறி அய்யா நாழிளி சரகேதநாடடந்து மன்னனை
நாடி சில வார்த்தையாடி வருவோம் வாருங்களடா.

சீஷர்-வசனம்.

நல்லதப்படியே போகலாம் முனிநாதா.

கௌசிகன் கட்டியனுக்கு சொல் வசனம்.

ஆடா துவாரகா நான் வந்தே வென உனது அரசனிளம்
உரைப்பாயடா.

கட்டியன் வசனம்.

நல்லது அநேகமணிமகுட அலங்கீர்த பராக்கு வந்தனம்.

தசரதன் வசனம். என்னடா சங்கதி கட்டியம்.

கட்டியன் வ-ம். யாரோவொரு முனிவந்ததுபிரபு

தசரதன் வ-ம். ஆனால் துரத்திவிடும்நல்லது

கௌசிகன் வ-ம். என்னடா சங்கதி

கட்டியன் வ-ம். முனிவததென்றேன் . துரத்திவி டென்றார்
போம் போம் வந்தவழிபிடித்து

கௌசிகன் வ-ம். அல்லடா விஸ்வாமித்திர மகாமுனி என
உரையடா நல்லதப்படியே.

கட்டியன் வ-ம். கதிர் ருவ பதிகன மணிமகுட வந்தனம்

தசரதன் வ-ம். என்னடா சங்கதி கட்டியம்

கட்டியன் வ-ம். அம்மா நமது சிங்கத் துவாரத்திற்கு முன்
னையாரோ ஒரு விஸ்வாசுபில்லாத முனிவந்தது

தசரதன் வ-ம். விஸ்வாமித்திரரோ.

கட்டியன் வ-ம். ஆம் ஆம் அதமெய் அரைதுட் ரெய்

தசரதன் வ-ம். மந்திரி முனிவரை வந்திப்போம் வாரும்

சுழித்திரன் வ-ம். நல்லதுபிரபு

தசரதன் போற்றி விருத்தம்

உலகெலாம்புகழும்கீர்த்தி ஓங்குணற்றவமேபோற்றி
பலகியானமனுனன்னதி பாவிக்கும்வழுமேதபோற்றி
நலமானதேவாமிங்கே நாடிவந்ததினாலென்றும்
துலையாதவினைகள்றேந்துய்ப்பமா முனியேபோற்றி
வசனம்.

திருலோகங்கள் யாவும் புசுழாவின்ற தேவா அடியேன் மீது
தயவது செய்து தேவாரீர்வந்தது ளையேன் செய்தபாக்கியம் கிர்தா
த்தலுகினென் இந்த தர்ப்பாசனத்தின் மீது எழுந்தருள் வாய்
சுவாமி

கௌசிகன் வ-ம் கல்லதப்படியே மன்னு.

வாது-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-கமாஸ்.

தசரதன் வினா

வந்தனம்மகிப்பாவளரும்
சின்தைமகிழ்ந்தேன்பூபா
கௌசிகன் விடை
பிரதாபா
சேவடிதாசருபதிப வந்

கிரஞ்சீவிமன்னசிர்ப்பெற
கரங்குவித்தேதசொர்ண
கழவிர்போற்றிஎன்னபன்ன
வாழ்வாய்தன்ன

தசரதன் வினா

என்பாக்கியம்மாமுனியே
அன்பாளனக்குரையே
கௌசிகன் விடை
எங்கேவந்தீர்தனிடே
அருமைசர்க்கரையே ஆயே என்

அருமைநற்கைவாள
தருணம்நானேமீளத்தி
அவனயிற்குணை
எனநீகேள்ஆன

தசரதன் வினா

மீளாபழியதென்னமேன்மை
கௌளாயான்செய்கவன் தன்ன
கொலுவின்முன்ன
கௌசிகசேசம்பன்னின்ன மீளா

கௌசிகன் விடை

பன்னுமாமரைசாரம்
நன்மைவளர்விஸ்தாரம்நான்
பாலிப்பதுந்தன்பாரம்
கேழ்ப்பதருள் தாரும்கூரும்

தசரதன் வினா

அருளென்னஎன்னாலே ஆகும்வேலைசொல்ஆமே
இருள்கொண்டுரைத்தாலே ஏழையநியேன்காலேசாலே

கௌசிகன் விடை

களிப்பாரீயின்றோளே கலியனூர்க்கன்போனே
அளிப்பாராமன் தானே அரக்கியைவெல்வானே தானே

தசரதன் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

அரக்கியைவெல்வதற்கே அறியாதபாலன்றன்னை
பெருக்கலையனுப்புமென்றே புகலுமாமுனியேகேளா
செருகளம் தனிலேசண்டை செய்யுன்றிறமைகாணாள்
கசித்ததைவிடுவாய்நானே கண்டிப்பேபெனமுந்துவாராய்

வசனம்.

தேவரீர் செய்யா நின்ற வேழவியை ஆதம் செய்ய வரும்
பாதகியை சம்மரிக்க சிசுவால் முடியாது யான் வந்து தமது வேழ
வியை நிறைவேற்றி தருகின்றேன் தயவு செய்து எழுந்தருள்வாய்
மாதவ முனியே

கௌசிகன் தசரதனுக்கு சொல் விருத்தம்

கண்டிப்பேன்வாருமென்றே கடினமாபுரைக்குமன்னா
தண்டிக்க அவுணர்தம்மை தேவமாமுனிவராலும்
எண்டிசையதிபராலும் யாகாதாராமன்வில்லால்
துண்டுசெய்திடுவேன்றீயே துரிதமாயனுப்புவாயே

வசனம்

யேமன்னு அந்த அரக்கியை வெல்வதற்கு உன்னாலும் தேவ
ராலும் முனிவராலும் மற்ற யாவராலும் முடியாது உன் சேயலை
முடியும் ஆகையால் நீ விண் வார்த்தை யாடாமல் ராமனை அனுப்
பும் மன்னா

தசரதன்-தனி-தரு-தானம்-சாப்பு-ராகம்-காம்போதி.

லாவணி.

ஐயாளன்சேயன்சனை அனுப்புமென்றுரைத்தீரே
அறியாபாலகன் சுவாமி
பொய்யாஏன்உரையின்ற புகலுவதினல்கோபம்
பொருத்தாள்கொள்ளுவீர் சுவாமிஅவன்

கைபில்வில்	பிடித்தறியாரேபாலன் தானே
கருணைபுரிவாய்	சுவாமிமனம்
நொய்யசெய்யத்தகா	தேனின்னடிபணிந்தேனே
நீவருகுவாய்	சுவாமிஅவன்
அன்னைமடியிற்வினையாடும்	சிறுவன் தன்னால்
ஆகாததுவே	சுவாமிதேவ
பின்னைபல்விழுத்தின்னம்	கன்றாய்முனைத்தறியேன்
பெருமாள்சிறுவன்	சுவாமிநாளில்
நன்மையுடனேபாகம்	நான்முடித்தீடுவேன்பார்
நாட்டிற்மகிழ	சுவாமிஅங்கே
துன்மைசெய்யாக்கரை	துண்டம்படவேசெய்வேன்
துய்யாமுனியே	சுவாமிஇன்னம்
ஐயமேனுனக்குப்போ	அடிக்கின்றேன்படைகோண்டு
அசிலம்களித்த	சுவாமிஇனி
வையம்செய்யத்தகாதே	அய்யாகொள்கிரோநீர்
வாரும்வாரும்	சுவாமிஅந்த
விண்ணரசனுடைய	எண்ணமீடேற்றிஎன்
வீரமீலையோ	சுவாமிஎன்
கண்ணன்கனியநகர்	வண்ணன்போர்செய்தீறியான்
கனிங்கவருவாய்	சுவாமி

கௌசிகன் தசரதனுக்கு சொல் விடுத்தம்.

வீர்தருளென்றுரைத்த வல்லமைபுடனேமன்னு
 உந்தனாலாமோ அந்த உட்கொண்டவனாவெல்ல
 எந்தனாலானமட்டும் எத்துளத்தனையோசெய்தேன்
 மந்தனால்முடிப்பேன்வேழ்வி மகிழ்ந்தாராகவனைதாரா

வசனம்.

என்னை வருவா என்னும் வேழ்வியை நீ முடித்து தருவேனெ
 ன்னும் யேமன்னு அந்த பாக்கியை வெல்லலாமென நான் எத்த
 னையோ தந்தா இந்தா மயேந்தா ஜால வித்தைகள் செய்தும் என்
 னால் அவனை வெல்வதற்கு முடியவும் இல்லை நியேன் யின் கோலம்
 கொள்ளுகின்றாய் பேசாமல் ராமனை வரவழைத்து என் பின்கூட்டி
 அனுப்புவாயே மன்னு

கௌசிகன் தசரதனுக்கு சொல்-தருவு-தானம்-ஆதி-ராகம் அடாண.

பல்லவி.

நீயோச த்தியருலத்தே தான் தசரதனே நீயோ

அநுபல்லவி.

பயோடாடும்பாவனை பேசும்விதம்மொவ்வாது

வாய்முட்டான் கோபம்வந்தால் மிகபொல்லாது நீயோ

சரணங்கள்.

பித்தாபிடித்தவராய் பினத்தும்விதம்விட்ட

புத்திரன் எனக்களித்தால் பொருந்துவேழ்வியட்டா நீயோ

அரங்கரைவெல்வேனென அடம்செய்கின்றனில்தாங்கி

பொருக்கமாகாதட்டா பேதமதியால்யேங்கி நீயோ

அண்டர்முனிவர்கையாலாகா தவனாவெல்ல

எண்டிசையதிபரால்ஆமோ அவனைகொல்ல நீயோ

கன்னல்வளர் கணியன்னனகரரிதனையே

உன்னிதமுடன் அனுப்பவேங்கும் வேழ்விதநீயே நீயோ

தசரதன் கௌசிகனுக்கு சொல்-விருத்தம்

தாய்முலைசுவையேமைந்தன் தான்மாரவிலையேஎந்தன்

சேய்தனை அனுப்புமென்றே சீகடவேண்டாம்பொல்லா

பேயதனைகொல்லும்தந்தரம் பிள்ளை தானறியானந்த

நீவினை அரக்கர் ஓட்டாதினி செய்வேன்கூறாயே

வசனம்

அப்பாமாதவமா முனிவரே என் சேயனாகினைவன் கரத்திற்
வில்பிடித்து போர்ப் புரிவதற்கும் தெரியான் மேலும் தன் தாயார்
அருள்கூர்ந்து தந்த முலைப்பால் மணமும் இன்னமும் மாரவுயில்லை
ஆதலால் தேவரீர் கோபம்செய்யாமல் வாரும் நான் தமதுவேழ்
விதனக்கு வேர் விக்கினம் நேரிடாமல் பாதுகாக்கின்றேன் சுவாமி.

• வாத தருவுதானம் சாப்பு-ராகம் கமால்.

கௌசிகன் வினா.

இனியேயேனெயின்னீகாலம்யேன் செய்கின்றனீயேமீமலும்

மன்னுஇனிபண்ணுதினி தன்னவருவதாலென்ன இனி

தசரதன்-விடை

வந்துள்வேழ் வியை நடிப்பேன் வரும்பாவினை ஒழிப்பேன்
 சிந்தை தேசுறவர்க்கே மகாபாதன் வீரமுத்தேகோர வந்

கெளசிகன் வினா

முத்தி தரும் ராமனையே கந்தி நானழைக்கீயே
 கந்துவதுவந்தாகாத வந்தாயிரமைதித்தாய்து முத்தி

தசரதன்-விடை.

இனிஎன்ன சொல்வேன் ஐயன் வவன்முன் ஓர் ஓர் கெளசிகன்
 தனையின தாவிவன் ஓர் ஓர் முன் தினமுன் ஓர் ஓர் இனி

கெளசிகன் தசரதனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

அறிவேறுன் திறமைதானே அங்கனம் சொல்ல நின்றே
 வருவேனென்றதுவொவ்வா தென்வெண்மை மற்றவமீடேற்றி
 தருவேனென்புதானேது தனையனும்முடிப்பேன்வேழ்வி
 மருவேரொன்றதனையாட மன்னவா எனக்கொப்பாதே.

ஸசனம்.

மன்னு உன்றிறமை யானறியேனா நன்றாய் அறிவேன் ிவின்
 கோலம் கொள்ளாமல் ராமனையறியும் மன்னவா.

(கெளசிகன் சொல்-த நய-தரணம்-ஆ.சி-ராகம்-பிலாரி)

பல்லவி.

அழராஇன்ன மெனோடடாமாயேமன்னு
 அனுப்பாதிரும்பதினி ஆ

அந்பல்லவி.

ஓரேறாஉன்றுத்திரஜாலம் வோக்குமெனவுமென்முன்
 ஓதயின்வாதொர் ஓதனவந்தொப்பாத ஆ

சரணங்கள்.

வானூர்களைவரும் தானூர்களைநகிங்க
 வெத்தவீணரித்தா ிகர்தாதினிதாயந்த ஆ

மோடிசெய்வதேநானான் வடுப்பொருவானவே
 மோனமென்ஞான கந்தியானமென அறிய ஆ

எந்நிகைகளதிர கத்தம்பாதகாரையே
 சித்திரவதைசெய்குவான் புத்தன்வந்தாலியே ஆ

கௌசிகன் வசனம்.

அடாகாலேநீமி மன்னன் தனது சேயனை அனுப்புகின்றான்
இல்லையா அறிந்துவருவாய்.

(காலனேமி சொல்-தருவு-தானம்-வீதி-ராகம்-பைலி.)

பல்லவி.

அடாமன்னு அனுப்பாதிருப்பதடாமா மன்னு

அறுபல்லவி.

தடைசெய்தால்கோபம்தான்

வருமினிசாபம் அடா

சாணங்கள்.

நிஷ்டிரமாம்

வீண்காலம்

நெட்டுசெய்கிறாய்

மேலுங் அடா

ஜாலம்செய்ய

வீணே

பாலனென்றாய்

தானே அடா

பார்வோர்ப்

புகழக்கணிய

ஊர்க்கரி

அரிஎனவே அடா

இதவும் காலாக்கினி சொல்-தருவு-ஆதிதானம்-ராகம்-காம்போதி

பல்லவி.

மன்னு அனுப்புவதர்க் கென்னயே

மன்

நீ பன்னு வீண் சொன்னயே—மன்னு

அறுபல்லவி.

நன்மைநக்கொண்டவன்

நாடும்உரைக்கேநீயும்

சின்னம்சிறுவனென்னும்பின்னும்முன்னும்பார்க்கும்மன்

சாணங்கள்.

கோபங்கொண்டுமுனிவன்

சாபமுனக்கிடாமுன்

பாபநாசனைபிரகாச

முடனயீந்திட மன்

வானம்புனியோர்புகழ்

தானுங்கணியநகர்

நீன நயாவினைசுக்கியானி

பின்னிற்சுட்டியே மன்

தசரதன் வசனம்.

மந்தி நமது குலகுருவும் காரேணுமே என்னசெய்யலாம்.

ம.ந வ-ம், நம்மாலைன்ன வாசும் ராஜ பரமேஸ்வரா.

பொது-வசனம்.

மன்னவன் எண்ணம் கொள்ளும்சமயம் வசிஷ்டர் வருகின்ற
விதம் காண்க.

(தருவு-தானம்-ரூபகம்-ராகம்-தோடி)

பல்லவி

வந்தாரிதோ குலகுரு வசிஷ்டர் தானுமே—வந்தார்
அஃபல்லவி.

சிந்தாகுலம்
சிறுவனை தவ

தனையே பாக்க
முனிபின்னாக்க வந்

சரணங்கள்.

அரிநமோநாராயண
ஆதிமூலபிரணவமென

வென்றகமதிர்நாடி
அகூடரம்பாடி வந்

பார்ப்புகழும் தசரதனார்
பரமபாகவதனெனவு

பாதைநீங்கிட
பலரும்நோக்கிட வந்

கணியநகர் தனிர்வளரும்
கனவிலும்மாறாத

கர்த்தன்பாதமே
சீலகியானபோதமே வந்

வசிஷ்டர் வசனம்.

சேவகா நான் வந்த சங்கதியைமன்னனுக்கு உரைப்பாயடா.
(நல்லது அனேக மணிமகுட அலங்கிரதபராக்கு)

தசரதன் வ-ம். என்னடா சங்கதி

சேவகன் வ-ம். நமது குருவாகிய வசிஷ்டர் வந்தார்

அரசன் தருவு தானம்-ஆதி-ராகம்-ஆரபி

பல்லவி.

குருவேநற்றருவே என்குருவே நற்றகவே

அஃபல்லவி.

மருவசகீம்தரும்

என்னுருவேதிருவேஎன் குரு

சரணங்கள்.

மாமுனிகௌசிகள்
மாசிலாததிருமா

மலரடிபாற்றி
மலர்சாற்றி

சோமவதன வந்த	வரிளப்பாற்றி
சொல்வீரென்றடியேன்	முதிந்தேற்றின் குரு
போற்றிவெய்தருளென	புரவலவுந்தன்
புத்திரனைனக்களித்துடுமென	பந்தம்
காற்றினுலினிவிடேனெனக்	கவன்சொந்தம்
கவாமிமுனிவற்கென்சொல்வே	னனுபந்தமென் குரு
பந்தம்பெய்யாறென்	பாலனைநாடி
பணிந்தேன்வாடுகிர்	பலவிதம்பாடி
உந்தன்பின்நான்வரு	வேனெனமோடி
வேங்கநாரெல்விதம்	வேதாவேவந்தே தடி.என் குரு
சிறுவன்சமர்முசுத்தின்	சைகையும்தெரியான்
சுந்தைகலங்குதெந்தனையவன்	பிரியான்
திருகரத்தினிர்சரம்	பிடித்தலமேஅறிபான்
தேவகணியனன்	நகரிசிரியானென் குரு

வசிஷ்டர்-வசனம்.

மன்னு நீ விபாகூலம் கொள்ள வேண்டாம் நான்விஸ்வாமித்திரனை வினவி வருகின்றேன்.

தசரதன்-வசனம். தமதருளின் படி செய்வீர்குருவே.

வாது-தருவு-நாளம்-ஆதி-ராகம்-அடாணு.

வசிஷ்டர் வினா.

சற்றேறொபொயும்	விஸ்வாமித்திராவெகு
சமத்தவொன்காதிபன்	தனக்கேபிரந்தபுத்திரா சற்
சாத்தேதசக்காலமுன்	உத்தேதசப்படியாமென்
றிமும்புத்தனத்தாலட்டா	வுன்மடத்தனம் நான்விட்டா
ராமனை-பெத்தோன் தனக்கே	நல்லபிரியமுரைகூராமல்
சத்தவதென்ன நீ வந்த	காரியமதைதே தராமல் சற்

கௌசிகன் விடை.

தேருவென்னடா	வசிஷ்டாஅந்த
தேரும்களிக்கும்வெசி தனக்கே	பிரந்திரஷ்டா தே
பேருலகில்சக்கலிதன்பெண்ணை	மணம்புணர்ந்தவா
பினத்தா துன்வாய்தான் முட்டாஉன்பவிஷ் அறிவேனாடா	

இந்ததாரணியில் திருச்சங்குதனங்கே பதவியிந்தேன்
தாரணியாடன்மந்தரை தடையன்றிராய்கெய்தேன் தே

வசிஷ்டர் வினா.

மடையத்தனமாய்ப்பேசினாய் திருச்சங்குதன்
மந்ததேதார்பொய்சொல்லாததால் சிந்தைதளர்ந்தேகூறின
திடந்தரும்வேழவிடீர்முன் அடைந்த மேனகையாரும்
தடம்விட்டகையவில்லையாசுருந்தேயர் சமையம்பிறக்கவில்லைபா
படையோடுவந்தகாளில் பசிபாடும்படி அன்னம்
படைத்தேதார்கினிரெண்டோகம் பன்னினுயடடாயின்னம்

கொசிகன் கிடை.

மதம்கொண்டடாமாபாதி வோமாதிகளை
மதிர்காழழிக்கின்றோ பாதக்கும்படிதே தகி மத
பதம்தரும்பூமிபாடம் தீர்க்கவந்தழண்டவனை
பாலனென்றசனென்றாரான் மிககோல்கொண்டு
[எமேசுண் னுரான்

அந்தகதம்பவண்ணமேரியாயம் கணியனூரில்வாழ்த்திரு
கர்த்தன்வலதுகைதந்த துற்றுபார்த்திடுமேதரு மத

வசிஷ்டர் வசனம்.

கொசிகாடன் எண்ணத்தின்படிபே மன்னாறுக்கு உலாத்து
ராமனை அனுப்புகிறேன்.

கொசிகன் வசனம். நல்தைப்படிபே செய்யும்.

வசிஷ்டர் தசரதனுக்கு சொல் கிருத்தம்.

மன்னாடன் தனையுறக்கே மாபாக்கியவசமேலாகும்
மன்னமாமுனிவன்புகுணை மைந்தனை அனுப்புவாயே.

வாது-தருவு-தானம்-ரூபகம்-ராகம்-கயாஸ்.

வசிஷ்டர்-வினா.

அனுப்புநீனியோர்த்தடை செப்பாதுன் புகுமைபாலனால்
ஆகுமுனிவன்போகமீடேரும் தீயாசுருளுளையேமோலேளேகளாய்

தசரதன் கிடை.

குழந்தைவிடுவதுதலால் உளம்கொதிக்குதே அய்யா [மை
கூருமேநபைபாருமெந்தனை சேரிவர்பின்னேசஞ்சலம்தீர்த்தானுண்

வசிஷ்டர் வினா.

உந்தனூல்சமர்புரியவும் ஒன்றேறேவாங்காதேதமன்னா [நீ சொன்ன
ஒதினேன் உனக்கியா தும் அறிந்துள்ள தீதென்ன உளம்தளர்ந்து

தசரதன் விடை.

சொல்லுமுறையாலல்லல்படுதே சுருணனேனகேளாய்
சோருதேநெஞ்சமாரவுமில்லை சுத்தனற்றோளாசுகம் தர ஆளா

இதுவும்வாது-தருவு-தானம்-ஆதி-ராகம்-காதாநாமக்கிரிகை.

வசிஷ்டர் வினா.

புரவலாஎன் சொல்தானே பூதலத்திலினிதானே
அரியச்சொல்வேன்கேள்கோனே அனுப்புமுந்தன்மைந்தனை

தசரதன் விடை.

அனுப்பமனம்வல்லையே அறியேனிர்ததொல்லையே
எனக்குகந் துசொல்லையே யேனையிந்தசள்ளையே

வசிஷ்டர் வினா.

சள்ளையல்லாரீபண்ணசஞ்சலம் கொண்டேநீசொன்ன
வள்ளலேராமன்மன்ன வைகுந்தவாசனென்ன

தசரதன் விடை.

சொன்னஉரைதப்பாதே சுதன்தனைநானிப்பேபாதே
பின்னனுப்புவேனவேதபொருந்தேதென்குலேசர்வே

தசரதன் வசிஷ்டருக்கு சொல் விருத்தம்.

வையகம்புகழ்பெற்றோற்கும் வசிஷ்டமாமுனிவரேநான்
செய்தவபலனே அய்யா செய்பியப்படி தானெந்தன்
மைவண்ணராமன்றனை மாமுனிபின்னேசென்றேன்
அய்யாமொன்றனுகாதன்பாய் அனுப்புவேனினிளன்கோனே

வசனம்.

வந்தனம் குருவே ஸ்ரீராமனை தமதருள் படியே இந்த விஸ்வா
மித்திரர் பின்னனுப்புகின்றேன் சுவாமி.

வசிஷ்டர் வ-ம். தடைசெய்யாமல் அனுப்பும்

தசரதன் வ-ம். தடையிராது குருவே

தசரதன் மந்திரிக்கு சொல் கவி.

என்னருகினிலேகுழும் இசைந்தமந்திரியேகைகள்
நன்னகர்ப்புகழும்ராம நாதனைவரவழைப்பாய்

மந்திரி சொல் கவி.

தன்னகரில்லாதெங்கள் தசரதபதியேகைளாய்
நன்னகர்ப்புகழாராம நாதனைவரவழைப்பேன்.

பொது விருத்தம்.

ஐயன் தசரதபூபதி அழைத்தாரென்
றுரைக்குமவ் வார்த்தைகேட்டு
மைவண்ணிறம் போன்றமாயனவன்
றெழுந்திருந்தார் மாதவர்முன்
செய்தவங்களீடேற சுரிதியேரொதிர்க்
கொண்டோடி சுபமொன்றேற
வையகத்திலுள்ளோர்க் களிக்கராமன்
வந்தானன வர்க்கும் சேவை தந்தானே.

தருவு-தானம்-ஆதி-ராகம்-காம்போதி.

பல்லவி.

ஐயன் ரகுபதிஇதே தாவந்தார்
அருமறைபுகழ்துரைஇனி சிறந்த

அறு பல்லவி.

வையகம்படைத்
வானவர் துயரூற்

தருனிமிகுந்த
றிட்சிறந்த ஐய

சுரணங்கள்.

பனிசயனமதனை
பழரினில்தசரதன்
இளைகிடாதம்மி
இருவருளமிகிழந்து
வருந்துமாமுனிவர்தன்
வல்லரக்கரைதன்
சிறந்தகொளசிகள்
சீர்தரும்நர்ப்பத

தனைநீக்கு
குறையே பாக்கி
தன்குணமாக்கி
சனதாகி ஐய
குறையோட்ட
சரம்மாட்ட
வேள்வியைமூட்ட
மதுகாட்ட ஐய.

மன்னவல்லாமகிழ்ந்

தினிதழைக்க

மாநிலம் தனிலெவரும்

ரெழிக்க

நன்மைவளமுகண்ய

ஊர்தழைக்க

நாடும்யிலருகாதனை

ஒழிக்க ஐய

ஸ்ரீ ராமர் பிதாவுக்கு போற்றிய விருத்தம்.

தாணியுகழ்பெற்றோங்கும் தந்தையேவந்தனம்காண்
வாய்க்கும்சூழுகிற வையகம் தனிலே அன்பாய்
ரீரணி கடவுள் றன்றோ ினவினும்மறவாகோவே
காரணமெனவோ தங்கம் கருத்திசந்துறைத்திடமே.

வசனம்.

மெய்கடல் சூழ மந்த உலகிற் புகழ் பெற்றோங்கும் என
கையனை தமது பாதார சிந்தம் தனக்கு அநேக வந்தனம் தேவ
ரீர் இச்சுவைக்கு எளியியனை அழைத்த காரணம் அருள் புரிவர்
பிதாவே.

இளையோன் போற்றி விருத்தம்.

தண்மையைநற்செங்கோலேந்தும் தந்தையேநின்
வன்மைநர்க்கொறுநி ின்றேவரவதைத்திட்டசேதி
உன்மைபாடி நசந்துரைத்தால் உத்திப்படியேசெய்வோம்
வீண்மணி முதமளர்ந்து விபரமென்றருள்கூறாயே.

வசனம்.

தன்மைபெருநும் செங்கோல்கைகொண்ட எனதய்யனை இக்
கொலுவில் எங்கள் தனை அழைத்தகாரணம் யாதுசொல்வீர் தந்
தையே.

தாதச் சொல்-தருவ-தானம்-நூபகம்-பைலி.

பல்லவி.

துரையேயினி வருவாயடா துரையேயினி வருவாயடா.

அ.உ.பல்லவி.

பெருவாரிகுழம்

புலிபோர்மகிழ்

மருவேதீந்

தருவே அருவே துரை

சரணங்கள்.

கவிநீர் த்தளன்

கண்ணே தேனை

கீதிரோன்குலத்

தோனே

நலமேதரும்இனி	அன்போனே	
நானேபுகிழ்கோனே	தானே	துரை
புகழும்கோவாமே	நீர	
பூர்ணசந்தாபிம்பா	தர	
நிகரில்லாதகுண	கர	
நீலாவர்ணதயா	பர	துரை
கணியனன்னநூர	வாச	
கருணைசெய்குவா	நீய்சா	
பணியெயன அன்பர்	பிரகாச	
பாலாசீலா	சர்வேச	துரை

ஸ்ரீராமன் சீதாவுக்கு சொல் கவி.

அறிந்திடஉரைதிடஉரைப்பா எங்களப்பனேதமதுஎண்ணம்
பொருந்திடயினி தான்செய்வோம் போற்றினையடிக்கேபோற்றி

தசரதன் ஸ்ரீராமருக்குச் சொல் விருத்தம்.

ஜெயம்பெருமவேழ்விதன்னை செய்திடனிஸ்வாமித்திரன்
நயந்திடும்வேளை அங்கே நாடிதாடகியும்வந்து
பயந்ததுற்குணங்கள் காட்டிபாழாக்குகின்றானிங்கே
தயங்குமாமுனிவர்பின்போய் தான்முடித்தினிவாரீரே
வசனம்.

திருலோகங்கள் யாவும் பருதா சிற்ற பெனது சேயர்களே
இந்த கௌசிக மகா முனிவர் பின் துடர்ந்து போய் அவருடைய
வேழ்வியை முடித்து வருவர் .

ஸ்ரீராமர் சீதாவுக்குச் சொல் கவி.

அண்ணலேதமதுவார்த்தைக் கட்டியொன்றுண்டோயிர்த
வண்மைமுனிவன் சீர்போய் வருகின்றேறும்அருள்சுறையே

தசரதன்-சொல்-தருடி-நாமம்-சாப்பு-ராகம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

நீபோய்வநீருவாயே நம்பி தன்னுடன்
இரிடிஎன்வேழ்வி முடிப்பாயே

அனுபல்லவி.

நீபோல்முகம்சுவந்து திகழ்ச்செய்கின்றொன்னை
நிங்கலொளிவதன மங்களகாரபின்பே

காணடிகள்.

யாசம்தனை அழிக்க	குஞ்சரபொல்லா	
அவுணர்வருகுவார்	கம்பீரமுனிவன்	
யோகமழிந்திடாமல்	இனிசெய்குவாய்நீதிர	
சோகமெனக்கணுக	நாகசயனதேர	நீ
அட்டகாசமேசெய்வான்	தாவிவிண்	
அண்டரொடுங்க	பேய்ப்போல்கூவிவரும்	
தஷ்டர் தனையே அங்கே துண்டு	செய்வா அம்பேவி	
துலங்கும்கதிரோன்குலம்	விளங்குமுனியின்மேவி	நீ
பதப்பாதானவர்செய்வான்	குதுதனை	
பார்த்துதிகைத்திட	ஒவ்வா துநீங்கள்	
பிதப்பாகவேரின்போக	அதுதகாது	
பெருமானேகணியனார்	கரிராகவஇப்போது	நீ

ஸ்ரீராமர் வசனம்.

தமதருள் படியே போய் வருகின்றோம் பிதாவே.

தசரதன் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

சரணம்கௌசிகரேனானே சாற்றுமோர்வார்த்தைக்கேளாய்
 சரணமாமதிலேயிந்த அரியாதபாலர்தன்மேல்
 கருணைசெய்தினி னீரையா கார்த்தருள்செய்வீர்யிந்த
 தருணம்வுன்கையிற்றந்த தனையரைகார்த்திடிரே.

வசனம்.

வந்தனம்சுவாமி இச்சேரியருவர்கள் தமதுசேயரென்பாவித்து
 யாகபரிபாலனம் செய்துஎப்போதும்போல் என்னிடம்சேர்ப்பாய்
 முனிநாதரே

கௌசிகன் வசனம்.

மன்னான் சேயருக்கு யாதொரு இடைபூறு நேரிடாது. நீ
 வியாகூலம் படவேண்டாம் மன்னா.

ஸ்ரீராமர் கௌசிகனுக்குச் சொல் கந்தார்த்தம்.

திடம்பெருமுனிவரேவுன் திருவடிபோற்றிப்பொல்லா
 அடம்செய்யும்மவுனரே நாமந்தகூலகமேற்றி
 தடம்பெறவேழ்விதன்னை தான்முடித்திடவுமந்த
 இடம் தனக்கேசுகுவோம் இனிவருவாயேமனமகிழ்ந்து

இன்பமாரியேபொல்ல வலிதையவளால்மனம் [யஇனி
வாடாதினிதானையபலி குலம் இரவிமுன்முனைந்தவாதுசெய்
பகலொலையுலகினிசே பகம்தர
புகந்துமாதவன்மகிழ்வாசெட்டிட

கௌசிகன் ஸ்ரீராமருக்குச் சொல் கந்தார்த்தம்.

வந்தருளென்றுறைத்த வல்லமைபுடையபாலா
அந்திரமுனிவந்தேவ ரசிலத்தி லுள்ளோர்பாரும்
சிந்தையிற்சுவையோடும் சிந்துயின்சூரமேயப்பா
எந்தனற் றவய்தேற்ற
யருவேவீவாராவிண்ணவர் புகழமுதேகம்பிரான்
ருருமொழியெனவே என்னருமைபுரையால்பண்டு
கிருப்பேனேவேழ்விக்கேகார் குறைவாரதெதிர்கொண்டு
நேரும்வாரிதி தீரயவுணரும்
பீரிவரும்வழிபாரும் வனந்தனிர்

அரு

இதுவும் கௌசிகன் சொல் கிருத்தம்.

இந்தமேருவின்சமீபமிசைந்து நாம்யாகம்செய்ய
அந்தமாயிருப்பதாலே அருமைமைந்தர்களேகேள்வர்
சொந்தமாசிவாயமென்னும் செப்புனர்ப்பதமழிக்க
பந்தமாவருவோர்தம்மை பாரினில்மாய்த்திடேரே.

வசனம்

ராமா-இந்தமகம்மேரு அரினில்யாகம் செய்யயெத்தனித்தால்
யாகத்தைக்கினம் செய்யும்படியாக தானவர்வருவார்கள். அவர்
களை நமதருகில் அண்டஒட்டாமல் செய்குவாய்ராமா.

ஸ்ரீராமர் கௌசிகனுக்கு சொல்லும் கிருத்தம்.

ஓம்பறணவசி வாயமென்றே ஓங்குனற்றவமழிக்க
தாம்வரும்அவுணர்தம்மை தவிடாகச்செய்வோம் நீரே
போம்மிகிதடைபடாமல் பொருதுமவ் வேழ்விசெய்ய
கீம்பனுகாதுஅய்பாநீவிரம்நடத்துவீரே.

வசனம்.

தேவரீர்செய்யாரின்ற யாகத்திற்கு யாதொரு யிடையூருநீ
ராதுஇனியாகம் நடத்துவீர்முனிநாதா.

கௌசிகன் - ஸ்ரீராமருக்கு-சொல்லும்-விருத்தம்.

பதனமேபதனமின்று பாலரேபதனம்தானே
பதனமில்வேழவிதன்னை பாதுகார்த்தருள் வீர்தாமே
பதனமேஅவுணர்ஓட்டா பலசரங்களையேதுவி
பதனமேபதனம்செய்வீர் பகருமயில்வேழவிக்கின்றே.

வசனம்.

அப்பாரகுனந்தனா நான் யாகம்செய்யபோகிறேன் நீயும்இளை
யவனும்இந்தவேழவி தனக்கு பாதமொரு ிடையூரு வராமல்பாது
காப்பிர்ராமா.

ஸ்ரீராமர் வசனம்.

மாதவர்த்திற் மிகுந்தமுனிவரே தமதுபாகத்திற்கு யிடையூறு
வராது பாகத்தைநடத்துவர் சுவாமி.

பொது வசனம்.

இவ்விதம்ஸ்ரீராமன் உரைக்கமுனிவன் யாகநிலையிர்தன் அன்
புலங்கனும்வொன்றாக செலுத்திவேழவி செய்யும் சமயம்ஸ்ரீராமன்
இளைவனோடு சொல்லுகின்ற விதம்காண்க.

ஸ்ரீராமன் இளைவனோடு சொல் விருத்தம்.

தம்பிலகூதமனனே அய்யன் தான்பாகம்செய்யலுற்றார்
வம்புசெய்யரக்கர்தாமே வாராமுன்வில்வளைத்து
அம்புதன்னிடமாபூட்டி அதேநாகதியாகச்செய்ய
இன்பமாவேழவிக்காப்போம் இனியுன்கைவில்வளைப்பாய்.

வசனம்.

இளையவாமுனிவன் யாகம்செய்யும்படியோக நிலையிர்தினுர்.
நாம்சம்மாயிருப்பது நன்றல்ல நமது வில்வளைத்து அஸ்திரங்களை
பூட்டி தானவரை அரிகில் அண்ட ஓட்டாமல் செய்யலாம் இனிஉன்
வில்வளைவளைப்பாயடா.

இளையவர் ஸ்ரீராமருக்கு சொல் கவி.

தமயனேசரணமிந்த மசயம்நரன்வில்வளைத்தேதன்
இமைகொட்டாநினிமுன் அம்பை அமைத்தே தநின்றிதைபாரண்ணு.

பொது வசனம்.

இவ்விதம் ஸ்ரீராமலகூதமணர்இருக்கும் சமயம்முனிவன்பாகம்
செய்கின்ற விதம்காண்க.

தருவு-தானம்-ஞாசை-ராகம்-கமாஸ்

பல்லவி.

சிவசாம்பவசிவசாம்பவ சிவசாம்பவசிவமே

சிவசாம்பவசிவசாம்பவ சிவசாம்பவசிவமே

அநுபல்லவி.

பாவநாசனகனபூஷண வினயாட்கொள்ளும்நேச

தவமீடேற்றிடசெய்குவாய் தடியே அருள்பதியே சிவ

சாணங்கள்.

அயன்றே தடிமும் அரிநாடிமும் அரணுகெங்காதரவே

நயமோடென்முன்வாவாநீரே நாடினென்கோனை சிவ

கருணாகருணசேகரா கணிகாரணிகோப

சரணாவீந்தமினிகண்பார் சம்போசிவசம்போ சிவ

தாடகிவதைப்படலம்.

ககனமிப்புவிபிலுள்ளோர் களித்திடவிஸ்வாமித்திரன்

இகம்தனைநாடி அன்பாய் இசைந்நுநற்றவம்தான்செய்ய

அகம்தனிற்கோபங்கொண்டு அகிவமற்றெவரோடுங்க

பகவனென்றதைமரிக்க பாரில்தாடகியும்வாராள்.

தருவு-தானம்-ஆதி-ராகம்-தேடி.

பல்லவி.

அரக்கிவந்தாளேஇதோ அரக்கிவந்தாளே

அநுபல்லவி.

பெருத்தபல்களும்

கருத்தமேனியாள்

சாணங்கள்.

யிரித்தடையுடன்

துரிதமுடன் இதோ அர

அண்டமுனிவரெவர்

எண்டிசைபால

கண்டுடுங்கிட

ரடங்கிவொடுங்கிட அர

அஷ்டகெஜங்களும்

கெட்டியதிகிரிகள்

பட்டவர் த்தனர் த்திட

எட்டும் அசிர்த்திட அர

மாலியவான்வாரு

நீலிதாடகிமுன்

மாரீசனும்

வோடிவரவேதினம் அர

கரும்கனியனகர்கரி

பரிதிமுன்பனிவகை

அரிமுன்னே

பாகிடபின்னே. அர

தாடகி சுவாகுக்கு சொல் விருத்தம்.

அகிலமேகிடுக்கெவென் றதீர்திடசெய்யுகின்ற
மகிபனேவனத்திற்கானே மாமுனியோர்கள்வேழவி
திசுழ்பெறசெய்வதுண்டோ தேவர்நாவலர்களிக்க
யுகப்புடன்உரைப்பீரென்பன் உள்ளமும்கரிக்கத்தானே.

வசனம்.

சனையாஇவ்வனத்திற் யாராவது முனிவர்கள் யாகம் தவம்கா
யத்தி அறுஷ்டானம் இவைகளைசெய்யக் கண்டதுண்டா சுவாகு
வென்னும்என் குமாரகா.

சுவாகு-வசனம்.

நாயே அரேதாரமது முன்றிற் தோன்றுகின்ற பர்வதத்தினரு
கில்யாரோ ஒருவன்யாகம் செய்கின்றானம்மணி.

தாடகி-தருவு-தானம்-ஆதி-ராகம்-நாட்டை.

பல்லவி.

இத்தனைகர்வமவனுக்கேனோ முனிவன்றனக்கித்

அறுபல்லவி.

எத்திசைசுனி லும்நமக்கினையிலலை என்பாரும்
கத்திக்கொண்டோடிபரக்க கவுசிகன்வேழவிசிறக்க

சாணங்கள்.

வாரிசுழ்ப்புளி ரோறெந்தன் போதனைகேட்டொடுங்க
மீரினேரிப்பட்டவரை மாருவோம்கொழுப்படங்க இத்

நாடிநாமனைவருமே கூடியவன்முன்னேவோடி
வாடிடச்செய்குவோம் ஒருகோடிபடையோசாடி! இத்

குந்தமேவேவல்வாள்விசுலம் அந்தமடவண்டைநாளும்
சொந்தமாகைகொண்டவனை நொந்திடசெய்குவோமினி! இத்

பொது-வசனம்.

இவ்விதம்தாடகியானவள் கரேசிர்த்தனையாவருதை முனிவன்
கண்டுபயம்கொண்டு தான்செய்யாநின்ற வேழவியைவிட்டு வோடு
கின்றசமயம்.

தருவு-தானம்-ஆதி-ராகம்-அசாவேரி.

பல்லவி.

ஆயினிஎன்செய்வேன் யார்க்கடங்கா திவனிடவடவாக்கினியோ

உருபல்லி.

ஒடிஹா என துவேழ்வி
ஆகாமலழிப்பதற்

ஒங்குமிவ்வேளை
கரக்கிவாராளே ஆயி

கரணங்கள்.

சுரர்முனிவரிவள்
தரணிதணிக்ரே

முன்புமுதுகிடவே
பொரிகள் பறந்திடவே ஆயி

தவமழித்திடவெகு
புவனமுழுதும்

பவமெனபாராள்
அதிர்ந்திடதேவாராள் ஆயி

தளிர்பெரும்கணியணூர்
எளியேன்முறையிடை

வளரணிகோப
வந்தநாளும்பிரதாப ஆயி

கௌசிகன் ஸ்ரீராமனுக்கு சொல் விருத்தம்.

செல்வனை என துவேழ்வி செழிக்குமென்றிருந்தேன்பொல்லா
வல்வினைசெய்கின்றோர் முன்வளம்பெறகாட்டிஎன்னை
கொல்லெனவும்கின்றாயே கோதைதானுண்டோமீது
சொல்லுமவ்வகைஎனக்கு சோகைமின்றணிகிடாதே.

வசனம்.

ராமாஎன்னையிந்த கொடுமைசெய்யும் பாவிமுன்காட்டிச்சொ
டுத்துபாராமுகமாகயிருப்பதுஉனக்குதர்ம்மமாகுமாதசரதனையா

ஸ்ரீராமன் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

அணுவதுமேருவல்ல அதிவிர முனிடேயிந்த
குணங்கறைவெல்லஎன்கை சோதண்டம் யினைத்தேநெஞ்சம்
இணங்கவுமிலையேபெண்மீதிசைந்ததுஎன்சொதான்காட
யினிவருமெனவுமுன்னோர்ப்புகலுனர்மாதத்தால்நின்றேன்.

முனிகாதா அணுவானது மேருவல்லாஎன்னும் பாவனையாய்
யிந்தபெண்ணுகினவள்எந்தனுக்கேடல்லா மேலும்பாவையர்கள்மீது
சரம்எய்யலாகாதென முன்னோர் பழைய மொழியின்மீது எனக்கு
யாதொன்றும் தோன்றவுமில்லை மாதவமுனியே.

கௌசிகன் சொல்-தருவு-தாளம்-சாபு-ராகம்-காம்போதி.

பல்லி.

ராமா இவள் பெண்தானல்லா தாடகி ரகு

ராமா

அநுபல்லவி.

சாமான்ய மிவலென
மாமோசம்வருகுமே

தான்நினைத்திடதீது
மாலிக்கடங்காள்மீது ரா

சரணங்கள்.

அண்டமளவும்கையை
ராவிரடுங்ககுருரம்
கொண்டுபுவிநடுங்க
பாலிக்கும்வேழ்வினீட்டோட்டுவாள்

நீட்டுவாள்தேவ
காட்டுவாவள்படை
யாட்டுவாள்மாதர்
வாட்டுவாள் ராமா

எட்டுதிசையும்தாவி
ரேகும்நீரேரேமாய
முட்டும்திகிரிகளை
மூர்க்கியாவரைபும்மிரட்டுவாள்

கிட்டுவாள்எதி
தட்டுவாள்வாளம்
நெட்டுவாள்வாயால்
வாட்டுவாள் ராமா

தந்தைசொற்படிமுன்னுள்
தானிரந்தெரிந்தான்
செந்திருவல்லாபிவள்
செழிக்கும்ராகவவேரொன்

சூலையேதபசி
தாய்தலையேஅந்த
அலையேகணியனூர்
நெண்ணுதெரிசிலையே ராமா

ஸ்ரீராமர் கௌசிகருக்கு சொல் கவி.

சிலைநையெய்யுமென்றே செப்புமப்படியான்செய்வேன்
நிலைபெருமிவன் தானாரோ நீரெனக்குறைப்பாய்ப்போற்றி.

கௌசிகன் ஸ்ரீராமருக்கு சொல் தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-எதுகுலகரம்போதி.

லாவணி.

அச்சுதாசுந் தர்வகுல
ஆதியில் சுகேதயலே
பச்சவண்ணயவன்செப்தவமே
பார்மிசைநடந்தோனவன்
சேயதுலுன் றுமேநாடிசெய்தேன்
செப்பிடஅயன் ஆபிர
நேயமாககொண்டவன்
நாடினான் அராஜமன்றே
பாரளந் தமாயாஇந்த
பந்துவில்சந்திரனைமாலே
வாரணம்சூழிப்புவிவி
சுவாகுமாரீசன்யிறந்தார்

சச்சரன்குதன்
நாடி நின்றனன்
பாலிக்கஅந்த
முன்னேஜொலிக்க
தவமேஅவன்
ஆனைமதமே
ரதியிந்திராணிக்கும்மேல்
நயமாசில
பாவைபிரந்தாள் தன்
பாங்காயலிந்தாள்
வாரும்நடுங்க
அண்டம்ஒடுங்க

புத்திரர்பலத்தால்புத்திரன்	பின்னகஸ்தியன்முன்
பேரர்ப்புரிந்தவீனமுனிபின்	கெரித்தனன்
அத்திலாகசுதருடைய	ஆர்ப்பரித்தனள் தன்னுள்
ஆகாமல்வனா	வனமுரித்தனள்
மான்மமுகடம்பையிறைச்சி	மாபாவிதின்றேதன்
மத்தால்திரியஅன்று	மாமுனிகண்டு
தானவர்களாவிமென	தந்தார்பாபமே
தரணிபுகழ்கணியவாரா	தரித்தாள்வேடமே

இதவும் கௌசிகன் சொல்விறுத்தம்.

பலவிதமதம் தான்செய்யப் பாஷிபின்பாதலத்துள்
 சிலதுகாள்சுமாலியோடு உதருடன்யிருந்தாள்பின்னே
 அலகைலங்கையுள்ளுக்கே அருந்தமாதலரென்றேதி
 உலகினியதம் தான்செய் துண்மையீ தரிவாய்ரமா

வசனம்.

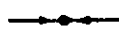
ஸ்ரீராமா யானுனக்குறைத்தவார்த்தையாதும்பொய்யல்ல இனி
 இவளைப்பெண் என எண்ணாமல் ஜெயம் செய்து என் வேள்வியை
 முடித்து தருவாய் ரகுணந்தனா.

ஸ்ரீராமர் வசனம்.

இனி தேவரீர் யாதொன்றுக்கும் அஞ்சாமல் தமது கோரிக்கையின்படி யாகத்தையெய்வாய் மாதவமாமுனியே.

ஸ்ரீராமர் தாடகியுடன் போற்புரியும் படலம்.

பொது வசனம்.

இவ்விதம் உரைத்து கௌசிக ஞானவன் யாகம் செய்கின்ற விதம் காண்க.

கௌசிகன் சொல் கட்டளை கலிப்பா.

ஆதியேயருஞ்சோதிப் பிராக்கிராமே
 ஆனந்தமேயமுதே தந்தேபாதமே
 நீதியேசிவமென்றும் பெருநூலமே
 நீதுணைசெய்தருள்வாய் என்மோனமே

வேதனம்மாமறைத் தேடும்ஜோதியே
 விண்ணவருளம் பண்ணும்நந்தியே
 மாதவர்மகிழும் நவநீதமே
 மஹாதேவானின்றாரருள் கியாதமே.

பொத-வசனம்.

இவ்விதம் விஸ்வாமித்திரன் யாகம்செய்ய தாடகியானவர்க
 ண்டு கோபங்கொண்டு சொல்லுகின்ற விதம்காண்க.

தாடகி சொல் விருத்தம்.

படபடென்றினிதான்பாகம் பண்ணுனற்றிமையென்ன
 அட்டாயிங்கடதானோர் அணுவளவதுதான்கண்ட
 விட்டாயான்வந்தேன் வந்தேன் வேள்வியையழித்துமின்னே
 தடதடென்றதிரவன்னை தாக்குவேன்போக்குவேனே.

வசனம்.

அடா மதங்கொண்ட முனியே உந்தனிட யாகம் நிறைவேறு
 மென யோகநிலையிற் கின்றாயே உன்னையும் உன் யாகத்தைபும் நிர்
 மூலம் செய்து விடுகிறேன் பாரடா.

தாடகை தருவு தாளம்-ஆதி-ராகம்-நாட்டை

பல்லவி.

இனிபாரடா உன் தவத்தை அழித்தடுவேன் இனி

அநுபல்லவி.

பனிகுலம்யிரவிமுன்பகர மாருமோ அடா
 சனியனுனை யுறுகசமைத்தாய் வேள்வி அடா இனி

சாணங்கள்.

எத்தவித்தையாடெய்யும் எத்தனித்துகத்துகின்றாய்
 கொத்தரினமே அடா சுத்திசுத்திமுழிக்கின்றாய் இனி
 எட்டுநீரை தன்னிலோங்க இட்டநீயுடனே அன்னை
 கெட்டி தன்னி ஆவிவாங்கும் கெட்டி தனம்பாராபிள்ளை இனி
 எட்டிப்பறக்கிக்குருளி திட்டமாகருடனமோ
 கெட்டகேட்டுக்கேடுரைண்டு பட்டமும்கட்டத்தருமோ இனி

ஸ்ரீராமன் இளைவருக்குச் சொல் விருத்தம்.

சட்டமாய்பேசிபொல்லா சதொப்பேவார்தம்பிசினறே
நெட்டியேவருகின்றூள்பார் யிரிடியேபதனமிந்த
துண்டரைசரத்தால் தரக்கு துண்டு துண்டமதாய்செய்து
இஷ்டமா முனிவன்வேள்வி இனிதழைத்திடசெய்வோமே.

வசனம்.

இளையவமுன்வந்து முனிவனை தூரத்திவிட்ட பாதகியானவள்
சட்டம்பேசிவருபவளை நாம்சம்மா விடலாகாது இனிஃ முனிவனை
பாதுகாப்பாய் யான் அந்தபாதகியே சம்மரித்து வருகிறேன் தம்பி.

இளையோன் ஸ்ரீராமருக்கு சொல் கவி.

தழைத்திடும்வேழனிதன்னை தமயனேநானேகார்ப்பேன்
கொழுத்தஅவ்வரக்கிதன்னை கொல்லுவாய்வெல்லுவாயே

பொது-வசனம்.

இவ்விதம் இருவர்களும்பாது கார்த்திருக்கும் சமயம்தாடகி
யானவள் ஸ்ரீராமனைக்கண்டு கோபங்கொண்டு சொல்லுகின்றவிதம்
காண்க.

தாடகி ஸ்ரீராமருக்குச் சொல் விருத்தம்.

வில்லினைகரத்திலேந்தி பிரனையெவனடாவுன்
பல்தனைதிரக்கனானே பந்தாடிவிடுவேனுந்தன்
இல்தனக்கேகுவாயே இளம்வயத்திநால்பால்
நல்தனமிசந்தே தனென்முனி நாடாதின்றோடிப்போடா.

வசனம்.

மலர்போன்ற கரத்திறீவார் சொத்தவில்லித்தூற்றிற்கும் பய
லே நீ அறியாதவனாதலால் உன்சிறை பொருத்தேன் இனி என்
ளதிரில் நில்லாமல் ஓடிப்போவாயடா.

ஸ்ரீராமன் தாடகைக்குச் சொல் விருத்தம்.

வோடிப்போகவேவாநான்வந்தேன் மங்கள்தன் திறமைதன்னை
நாடிபார்த்திடவேவந்தேன் நயந்தராபோர்ந்களத்திற்
கூடிபோர்த்திடவேவந்தேன் கொடுமைசெய்யாக்கியே
விண்பாடியேன்மாய்ந்துப்போராய் பலபடையுடனேகானில்.

வசனம்.

நான் உன்னைக்கண்டு வேரடிப்போக வந்தவனல்ல உன்திறமை
சூரதீரவலுமையை பார்க்கவந்தேன் நீவின்வார்த்தையாடாமல் எந்
தனுடன் எதிர்த்துபோர் புரிவாயடிசண்டானி.

வாது-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-சுருட்டி.

தாடகி வினா.

படையுடன்மாய்ப்பேரன்றாய்கரிய	எங்கள்
பலமரியாயேவீணின்வெரியா	இனி
தடைசெய்யோம்பாராமுன்பின் தெரிய	உன்னை
தாக்குவேவாம்உந்தனுயர்போக்குவேவாம்பார்	சிறிய

ஸ்ரீ ராமர் விடை.

போக்கா.ன்னாலாமோகிர்முடி	கானின்
புலியைபூணவெல்லுமோகேடி	இனி
ஏக்கங்கொள்ளஎன்கனை	சாடி
இதேதாவருகின்றதுந்தன்சிரம்பிளந்திட	கேடி.

தாடகி வினா.

ஒடும்இரிடிக்காளாய்நீயே	வெகு
வொட்டாரம்பேசமுந்தன்வாயே	இனி
மூடும்பல்சிறக்காதே	பேயே
முரிப்போம்சரந்தனைக்கொண்டருப்போம் சிறந்தனையே	

ஸ்ரீ ராமன் விடை.

கொண்டல்லிகர்க்குமரிகோரம்	வினை
கொண்டயரக்கர்களைல்லாரும்	இனி
துண்டம்படுவீரென்முன்	வாரும்
துலங்கும்கணியனகர்தலம்தனிவின்றே	பாரும்

தாடகி ஸ்ரீ ராமருக்குச் சொல் விருத்தம்.

பார்ப்பதரீவதுதானென்ன பரியாசமுடனேபேசி
போர்புரிந்திடவேவந்த புத்திகெட்டவனேபோடா
தார்ப்பதிசேயாளன்னை தன்னுடையுனதுயாவி
தீர்ப்பதேதரிஜும்தானெந்தன் திறமைபாற்றிடுவாசற்றே.

வசனம்.

என்னடாபார்க்கின்றது புத்திகெட்டவன் பாலா உன்னைஎன்
கைதண்டத்தினால் உன்தலைமீது மோதிடென் ஆவியை வாங்குவேன்
பாரடாமடையா.

ஸ்ரீராமர் தாடகைக்கு சொல் விருத்தம்.

சற்றேபார்த்திறமையோடு சாதிப்பேனென்றுரைத்த
எத்தேயானரிலேவன்வினாய் ஏன்வாயால்வளருகின்றாய்
பித்தேதவுந்தனுக்குமேலா பொரிந்தினபடியாலின்றே
தத்தலைக்கீழ்விழுந்துதா நாடிமாய்வதேனே.

வசனம்.

என்னடிஉன்னிட செளரியவிரதீரத் தனமும் என்முன்சொல்
லாதுஉந்தனுக்குபயித்தியம்மொண்டு பலவாராகபெசிவினாகமாய்ந்
துப்போராய் சண்டாளி.

பொது-வசனம்.

இவ்விதம் ஸ்ரீ ராமரும் தாடகியும் வாதாடும் சமயம் விஸ்வா
மித்திரன் தோத்திரம் செய்கின்ற விதங்காண்க.

கௌசிகன் தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம் புண்ணாக வராளி.

பல்லவி.

அரா அரா அரா அரா அரா சம்போ—அரா

அறுபல்லவி.

சரா சரா புவன நிராமய பிரணவ

அர

சாணங்கள்.

கரிஉரிதேவகடலேமுன்

வாவா

சுரிதியின்முவககுணசத்

பாவா

புர அரிகாவபுகழும்நந்

சேவா அர

புலித்தேதலிடையபுகழும்செஞ்

சடையா

கலிதீர்வெண்விடையகதலியின்

துடையா

சலித்திடனடையசார்ந்தவென்

ருடையா அர

தாமரைத்தாள் தழைக்கும்

னற்றோளா

சோமணியாளசுகுந்த

குணாளா

வாமபங்காளவந்தலை

யாளர்

கருணைநன்றியையே கணியனார்
சரணம்சர்க்கரையேசாற்றினேன்
வரமருள் புரியேவாபர

தரையே
குறையே
அரியே அர

தாடகை சுவாகுக்கு சொல் விருத்தம்.

புரஅரியெனவேசிங்கு புகலுகின்றவனைஹமே
சரகரித்திடவேசெய்யுபாபின் றுறைக்கக்கேள்
திறமைசேர்த்திகிரிவொன்றை தூக்கிவிட்டெறிந்தபாலன்
சிரம்பினந்திடவும்தாக்கி செய்தவமழிப்போம்வாரீர்.

வசனம்.

ஈதா முனிவன் செய்யா நின்ற யாகத்தை அதம் செய்ய ஓர்
உபாய மிருக்கின்றது அது யாதெனில் பெருத்த மலை ஒன்றெடு
த்து வந்து சிறுவன் உலமீது சாடி பின் முனிவனை அதம் செய்து
விடலாம் சேயா.

சுவாகு தாடகைக்குச் சொல் விருத்தம்.

அழிப்பதற்குகொருகுன்றிப்போ அன்னையேயெடுத்துவந்தேன்
கொழுப்படங்காமலேமுன் கொக்கரித்திடுவோநாவி
கழித்திடபடியான்செய்வேன் காலனும்திடுக்கிட்டோட
சுழற்றநான்எரிந்தேன்கைவாள் குலமும்குன்றோடம்மா.

வசனம்.

தாயே முனிவன் செய்யா நின்ற யாகத்தையும் இச்சிறுவனை
யும் போக்கும் படி தம் தெண்ணத்தின் படியே வொரு பெருத்த
மலையை கொண்டு வந்து அவர்கள் மீது இதோ எரிந்தேன் பாரு
மம்மா தாயே.

பொது வசனம்.

இவ்விதம் எரிந்த மலையானது ஆண்டவன் கைசிலை யதினால்
சின்னா பின்னம் செய்ததை தாடகியானவன் கண்டு கோபம்கொ
ண்டு சொல்லுகின்ற விதம் காண்.

தாடகி ஸ்ரீ ராமனுக்கு சொல் விருத்தம்.

கத்தரிக்காய்க்கேசாட்கள் நான்களும் யமைத்தவார்ப்போல்
பித்தனையினிதான்கேளாய் பெரும்படைக்கதுதானுந்தன்
சொந்தவில்லிறமைதானே செல்லாதுவாயிற்றமண்ணை
கத்தியேகொளிக்கொள்ள காலமேநேர்ந்ததோடா.

வசனம்.

அடா பயலே உன்னை பார்த்தால் கத்தரிக்காய் தனக்கு கை
கால் முளைத்து பர பரென்றோடின பரவலையாக தோன்றுகின்றது
உன் வில் திறமை எங்கள் முன்னிற் செல்லாது மேலும் உன்னிட
வாயிற் மண் கொளவிக் கொண்டு சாகும்படியாகச் செய்வேன் பர
டா சிறுவர்களே.

ஸ்ரீ ராமர் தாடகைக்குச்சொல் விருத்தம்.

சுமைத்திடுவாயடிபின் சட்டியுள்புனலும்வார்த்து
அமைத்திடுவீரூழாக்கு அரிசியும்வுப்பும்சேர்த்து
நிமித்திடும்திறமையோடு நீ தான்வுண்டிடுவாய்மண்ணின்
சுமைக்கிடமானமாதே செய்குவாய்சண்டைபார்ப்போம்.

வசனம்.

அடிவுள் திறமைஎனக்கு நன்றாக தெரியவரும் வோர்ப்பாண்
டத்திற் அரிசி வுப்பு தண்ணீருடன் வேக வைத்து சாப்பிடும் திற
மை தெரியும் நீ வீண் வார்த்தை யாடாமல் மல்லு செய்வாயடி
பாதகி.

வாது தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-சுருட்டி.

தாடகி வினா,

போடாநிர்மூடாநீபார்செய்யும்திறமை அறியாமல்வாயட
ஏடாகுடம்எதிர்ந்து பேசும்வாயின்மேல்
இடிப்போம்கதையதிநால் நோக்கிகையால்
அடிப்போம்தவிடுபொடி யாக்கிஉனை
புடைப்போம்காற்றின்முன்னிலே தூக்கிவினையாக்கி

ஸ்ரீ ராமன் விடை.

தாக்குவோமென்றெவரும்நோக்கமுடனே	உங்கள்
திராணியதனை எதிர்பேசி	வீண்
நோக்கமுடனேஎனையேசி	வெகு
ஐக்கிரதையுடனேகைவிசி அடி	தோஷி போ

தாடகி வினா.

தொல்லுலகிலெவரும்அல்லல்படவே	சறம்
தொடுப்பேன்கரும்சலிக்கவாரி	உன்

வல்லமைபோக்குவோம்கோரி
வருகின்றதேசரந்தேதிற்தேறம்

இதோ
மீறி போ

ஸ்ரீராமன் விடை.

மீறிவரும்சரங்கள்நீருநீராவிசை
தாழ்மாறுபடசெய்வேன்
தேறியுங்கள்சிரமேகொய்வேன்
பாரிற்பலசரங்களெய்வேன் தயை

யிர்த்
மனம்
இனி
செய்யேன்

தாடகை வினா.

இணை விடா தசவாகுயினை த்தமனி
கணையதிநாலவன்மாய
பிரிவினாறுகினதேநான்
பிணமலையாய்முடிசாய

தனையும்
பொல்லா
தேயபடை
அம்பேய போ

ஸ்ரீராமன் விடை.

வம்புபுரையால்நாடிவந்த அரக்கரே
அம்புச்சுகிரையாகுலீர்வாரும்
பொங்கிமடிந்தபடைபாரும்
தொங்கும்கவலையேனோதேநரும்இனி

என்
மனம்
பின்
கூரும்

பொது விருத்தம்.

தாடகிசவாகுவந்த தளங்கள்மாய்ந்திடழாரீசன்
வோட்டமாமனிவானொ டெளித்தநற்கடலிலன்றே
நாட்டமாமுனிவன்வேழ்வி நடத்திராகவனும்தம்பி
வாட்டமாயரக்கர்நாடிவரும் வீழிப்பார்த்திருந்தார்.

கௌசிகன் சொல் தருவு-நாணம்-ஆசி-ராகம்-மோகனம்.

பல்லலி.

சம்போ சதாசிவா அரா சந்திரசேகரா கெங்காதரா

ஊயல்லலி.

அம்புதித்தே தாவிடைவானி. தசெஞ்
இன்பமாகீரிமுன்இசைந்தனன்

சடைய
நடைய

சரணங்கள்.

திருபுத்தகனதிகழும்
சரியுரி விண்ணகருணை

முச்சண்ண
செய்வெண்ண சம்

மான் மழு கையமலையில்	வாழ்துய்ய
நான் துதிசெய்யநாடினேன்	மெய்ய சம்
அம்பிகைநாத அருமரை	வேத
நம்பினேன் தாதளின	பொற்பாத சம்
புனலணித்தலையபொருந்தம்	நன்லிலைய
இனிசூர துன்பயேந்தயை	விலைய சம்
காமனை எரித்தமான்மழு	சூரித்த
சோமனை நரித்தயேமனை	யுரைத்த சம்
கருணை நன்னிறையகணியநார்	ஆரையே
தருணம் சர்க்கரை ததிபுர	அரியே

பொது வசனம்.

இவ்விதம் தாடகியானவடோ ஸ்ரீராமன் சம்மரித்து, கொசிகள் வேழவியையும் நிறை வேற்றியபின் ஸ்ரீராமன் முனிவனுக்குச் சொல்லும் விதம்காண்க.

ஸ்ரீராமன் கொசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

தவநிலைதான்முடித்த தபசியேசொல்லைக்கேளாய்
அவனியிற்றமதுவேழ்வி அழிக்கவந்தரக்கர்தம்மை
நவநிதமணியம்பெய்ய நாவிதான்மாயந்தாள் தங்கள்
கவனம்தானினிவேருண்டோ கருணைசெய்தருளுவாயே.

வசனம்.

முனிநாதா தமது வேழவியை விக்கினம்செய்யவந்தபாதகரை நான் அதம்செய்துவிட்டேன் இனிதமது என்னம் யாதுசொல்லும் சுவாமி.

கொசிகள் ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

திரைதனில்யலையைப்போலும் திலனுள்ளஎன்னைப்போலும்
கருவினுள்ளுயிரைப்போலும் சுஞ்சமுள்ளசுவையைப்போலும்
இரவிவிண்மண்ணெங்கேங்கும் இருக்கும்பாவனையாய்தோன்ற
பெருமைனர்க்கோ தண்டநாம் போகலாம்மிதிலைக்கின்றே.

வசனம்.

கடலிற் நிறைந்த அலைப்போல என்னின்நிறைந்த என்னையை
ப்போல மலர்களின்மணம்போல கருவதில் மந்த உயிர்போல உல

கில்லிறைந்த சூரியர் சந்திரர்போல மற்ற யாவர்களிடமும் சிறந்த
ரகுநந்தன இனி நாம் மிதிலைமானகருக்கு போகலாம் வருவாய்
அய்யனே.

ஸ்ரீராமர் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

குன்றுனர்க்குகைகனிங்கேகூறு வாழ்ந்திடும் தூர்ப்பேய்கள்

பன்றியும்புலியோடானை பராக்கரமயாளிசங்கம்

அன்றிசேர்ப்பரவைகுழந்த அடவியைகடைந்துநாமே

நன்றியாய்மிதிலைக்கிப்போ நாம்களித்திடவேபோவோம்.

வசனம்.

அண்டமளானிய பர்வதங்கள் பூதபிரேத மிசாசுகளும் சிங்கசா
ர்த்தூலம் வாசம்செய்யும் இந்தவனம் தனைவிட்டு தமது எண்ணத்
தின்படியே மிதிலைக்கு போகலாம் சுவாமி.

கௌசிகள் சொல்-தருவு-தானம்-சுப்பு-ராகம்-பைரவி.

பல்லவி.

ராமாபோய்வருவோம் வாரா மிதிலைக்கின்றே ராமா

அனுபல்லவி.

காமவதனமுகதாமதம்செப்பா

தே

நாமனைவரும்கூடிநாடி மகிழ்வ

ஆடி ராமா

காணங்கள்.

நலந்தரும் தீர்த்தமாடிநமசிவா

எனபோம்

துலங்கநாம்மூவர்க்கூடி துரைமே

மிதிலைநாடி ராமா

கருணைபுரிவாய்மாலேகௌதமன்

யாகசாலே

தருணம்பாராஉன்னாலேதழைத்தே தாங்குதே மென்மேலே ரா

கன்னல்வளர்க்கணியநன்னகர்த்

தனக்குரிய

சொன்னேனிவிதெரி பநன்மையுடன்

அறிய ராமா

அகலி சாபவிமோசன படலம்.

பொது விருத்தம்.

பாலகரிருவரோடுபார்ப்புகழ் விஸ்வாமிததிரன்

சீலனுமநடக்கமுன்னான் சபித்தகல்லுருவின்மீது

மாலிணை தூன் தான் சிந்த மாதவளகலிநிற்க
சாலவேமுனிவன்றன்னை சாபியும்கேழ்க்கலுற்றான்.

ஸ்ரீ ராமன் கௌசிகனுக்குச் சொல்விருத்தம்.

விண்ணவர் புகழும்விஸ்வா மித்திரநாதாயிந்த
பெண்ணைவரமனைவியாரால் பெற்றனன்சாபயிந்த
மண்ணதின்மீதுகல்லா மாதிவளானதென்ன
வண்ணமாமயில்பாலான வளமைதானுரைத்திடாயே.

வானம்.

தேவர்மாமுனிவர்கள் புகழும்மாதவ முனியேஇங்கே கல்லா
யிருந்துபெண்பாலானதென்ன இவள்யார்யாருடையமனைகிலிவள்
கல்லாகினவிதமென்ன யாருடையசாபம் எனக்குதெரியச் சொல்
லும் சுவாமி.

கௌசிகன்-சொல்-தருவு-நானம்-சாப்பு-ராகம்-சங்கராபரணம்.

பல்லவி.

தேவியிவள்ராமகௌ தமன் ஆவியிவள்ராமா

அனுபல்லவி.

ஆவலினால்பண்டியேவல்மனம்

அந்தரம்நாடியஇந்திரன்

கொண்டு

கூடிய தே

காணங்கள்.

மாயத்தினால்கெங்கைஆடதடை

மாமுனிகண்டு வெகுண்டுபணம்

கோபத்தினால்தும்சாபமொழி

கூரையிலேகரும்பாரைவடி

பெற்ற

சுற்ற

மெத்த

உற்ற தே

வெம்பியேமாமுனிகண்ணிலெதிர்ப்

வேளையில்கண்டுபோராமல்முனி

அம்பொன்முடிதொட்டடிவளவும்

ஆயிரம்கண்ணனந்தவாசவனாக்

பட்ட

கிட்ட

முட்ட

கிட்ட தே

ஞானத்தினாலும்மைவோதினம்பேர்க்

நன்மைபுண்டாமோ அறியேளிப்போ

கூனகம்தலிலுந்தன்பா ததூள் கள்

கல்லுருமாரி அகல்கையால்

கெந்த

தந்த

சிந்த

வந்த தே

ஸ்ரீராமன் கௌசிகனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

ஆயனமைத்ததைவிலக்கயாகுமோ முன்னால்செய்த
பயன்படியாகுமிந்தபாரதின் மீதுள்ளேரர்க்கே
நயந்தரும்முனிவரேரீர் நாடியப்படியேயிந்த
பயந்தரும்வனம்கடந்து பகரமாயினிடப்போம்.

வசனம்.

நான்முகன் விதியின்படி யனுபவிக்க வேண்டும் வேறொன்றும்
நடவாது தமதருள்படியே இக்கானகம்விட்டு மிதிவேஎன்னும் நகரத்
துக்குப்போகலாம் சுவாமி.

கௌசிகன் ஸ்ரீராமருக்குச் சொல் விருத்தம்.

கௌசிகன் ஸ்ரீராமனை ஆலிங்கனம் செய் எனப் படல்.

ஆசையோடுனையாங்கட்டியணிந்து என்முகமலர்ந்து
பாசமாயினியோர்முத்தம் பரந்தாமயானளிக்க
நேசமேலாகுதின்றேரீ எனக்கருள் தான்கூர்ந்து
ஈசனேஎனக்களிக்க இனிதடைசெப்பாதையா.

வசனம்.

ரகுநந்தனுஉன்மீது எனக்குவோர் ஆவலானது யிருப்பது
யாதெனில் யானுன்னை ஆவலோடு எனஇருகரத்தால் தழுவி என்
முகமலர்ந்து வேர்முத்தம் தரலாமென எனதெண்ணத்தை தடை
செய்யாமல் என் ஆவல்தனை தீர்ப்பாய்ராமா.

ஸ்ரீராமன் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

ஐயனேகௌசிகளாதங்களாவில் தீர்ப்பாளன்றே
வையசும்தனிலொவ்வாத வார்த்தையின்றெனக்குரைத்தீர்
துய்யனேதமதுஎண்ணம் துலங்குமேசிலநாள்சென்று
மெய்பிதுஎனவேநம்பும் மேதினில்பினிதப்பாதே.

வசனம்.

மாதவத்திற்புகந்த சுவாமிதமது எண்ணமானது இதுகாலம்
நடவாதுயின்னம் சிலநாளில் பிறகுதமது உள்ளன்பின் படியே
ஆகும் மாமுனியே.

சரணங்கள்.

பன்னிராபிரம்பேபர்கள் பரவும்	முனியோர்கள்	
வன்னி தத்தால்யாவர்கள் வனத்திற்	பாம்பானர்கள்	தா
தந்தசாபமின்றோடதார	கணியேநாட	
வந்தனமெனகூடவருவாரே	கொண்டாட	தா
பூரணனந்தயோகபூவுலகின்	வைபோக	
கார்வண்ணயிரையேககணிய	நகர்தீயாக	தா

பொது விருத்தம்.

முனிவளிம்மொழியதனை சொன்னான்நன்றே
 முகமலர்ந்து அய்யனுமே முன்நடந்தான்
 இனியே தாரவ்வனத்தான் இரிடியோர்க்கே
 இசைந்தே தாசாபம் நீங்கியவார்தாமே
 தனியதே தாரகோதண்டன் தனியேகண்டு
 தானேவரும் ஆவலோடு தழுவலாமென்
 கனியிதேழான்முன் னவர்கள் கூடிக்கூடி
 கண்டாரே அவர்க ணெண்ணமிகவிண்டாரே.

தாரகாண முனிவர் பூரீ ராமனுக்குச் சொல்

தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-தன்னியாசி

பல்லவி.

ஆலிங்கனம் செய்தாட் கொள்ளுமே அனைவரையும் ஆ

அறுபல்லவி.

பாலில்விழுவோம்பரந்தாம	பன்னிருமை	
பூவுலகினில்பாரும்பொற்றி	செய்திடும்சோம	ஆ

சரணங்கள்.

கௌசலைமகிழ்சு தகார்வண்ணே	அற்புத	
காசினியோர்க்கேகிழறகடைகண்பாருமே	சதா	ஆ
அம்புஜதிருபாத அருமறையின்	வினோதா	
நம்பினேம் அற்புதநயந்தரும்	நவநீதா	ஆ
மணிமகுடவுல்லாசமந்தனாகுண	பீசா	
கனியனகருர்வாசகடைக்கண்பாரா	சர்வேசா	ஆ

ஸ்ரீ ராமர் தாரகாவனமுனிவர்களுக்கு சொல் விருத்தம்.

இதுகாலமல்லாஉங்கனெண் ணத்தின்படியாம்பின்னே
எதுகுலம்தனிலேமாதராகவே பிறந்திருப்பீர்
வாசுதேவன்தேவகிதன் வயிற்றி னிற்சிறந்தேசோதை
சுகவெனயான்வளர்ந்து சேடியரானபுங்கள்
குசபரமிககுலங்ககூடி அன்றணவேலிநின்ற
வசமிது அல்லஎந்தன் வார்த்தைஇன்றதனைகேரீர்
தசகண்டன் தன் தனக்கன்றல்லோ தரணியிலவநரித்தேதன்
விசைகொண்டயினிதான் யாவர்வேவரண்ணுதினிபிறப்பீர்.

பொது-வசனம்.

இவ்விதம் ஸ்ரீ ராமன் தாரகா முனிவர்களுக்குறைத்து மிதிலை
க்கு நடக்கும்சமயம் பாலவனத்தைக்கண்டு ஸ்ரீ ராமன் யாதென்
றுக்கேழ்க்க அவ்வனத்தின் பெருமையை முனிவன் சொல்லத்
துடங்கினான்.

ஸ்ரீ ராமன் வசனம்.

மாதவ முனிவரே இதேதா நமது எதிரில் ஐகத்தேசோதியாக இரு
ப்பது என்ன வற்புதம் சொல்லும் சுவாமி.

கௌசிகன் ஸ்ரீ ராமருக்கு சொல் தருவு-தானம்-ஆகிராகம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

ஐயாராகவாகேளா பாலவனருதரிவா அன்பர்குணாளா

அறுபல்லவி.

வைபமுமுதும்புகழ்
துய்யும்யோகரிலையால்

செய்யும்காலகாலனன்
னெய்யும்படியாகின ஐயா

சரணங்கள்.

வீரனவ்வேகுதீரரினி

அசுர

சூராதிகளுமேகம்பிரமனம்

வேசார

விண் னுலகிற் தன்னிலேக்கினார்

யாவர்களுமே

பண்ணும்மீமநிஷ்டைநீங்கினார்

நீங்கியாவர்பின்

தீராசோகமேலாகி

திகில்கொண்டிந்திரன்முன்னே

காராயெங்கனையென்னேர

உரைத்தாரென ஐயா

அன்றேவாசவனுரையால் சென்றேமாரன்சிவன் தன்முன்

நின்றேறபஞ்சசரம்தொடுத்தான்

தொடுக்கதாரும்

பெற்றேசிவன்நகைத்தெரித்தான்	யெரித்தமுதல்
ஒன்றுமேவொழிவில்லாமல்	இந்தவனம் தனலாக
எந்தனை யாட்கொள்ளும்படி	வந்தவரேளின் பமாக
யாளியும் கரடிபுலி	கூலியும் சிங்கமுமிங்கே
அண்டிடளறிந்துவிடுமே	ஆரதி தன்சோமன்
கண்டிடமனம்வேசாருமே	இவ்வனபத்திர
காளியவளுமே	அரணுழிகைகிற்பதரிது
கணியனகாரியிக்	கானகயிக்பெரிது ஐயா

ஸ்ரீராமன் வசனம்.

மாதவமுனிவரே இனிநாம்மிதிலைக்கு போகலாம்வாரும்சுவாமி
விசைகொண்டு யினிதான் யாவர் வேறென்னு தினிப்பிறப்பீர்.

வாது தருவுதாளம் சாப்பு-ராகம்-காம்பேதி.

கௌசிகன் வினா.

நீவருகு வாரகுராமா	வெகு	
இருடிபோர்தவமீதேடற்றிய	பரந்தாமா	நீவ

ஸ்ரீராமர் விடை.

யாவர்ப்புகழும்மாமுனி	மிதிலை	
எந்தனை தூரமோயினியுரைத்	தனையே	யாவ

கௌசிகன் வினா.

தண்மைபொருந் துமெனதைய	வனம்
தாண்டினால்மிதிலைமுன்காணுமே	துய்ய

ஸ்ரீராமன் விடை.

தூலங்கும்வனக்திற்கால்கள்	நோகநெடு	
தூரம்நடந்துவந்தேதாம்	வேகமதாக	தூல

கௌசிகன் வினா.

அதேதாதோ தூறுகின்றதெதிர்ப்பாரு	மெந்தன்	
நாதிமூலபிரணவாதனே	நீரும்	அதேதா

ஸ்ரீராமன் விடை.

பார்க்கப்பார்க்கஊரின்பெருமை	அந்த	
பின்னகன்னுவினல்வரைப்பதே	அருமை	பார்

கௌசிகன் வினா.

அருமரைப் புகழும் கம்பீர இந்த
அவனியோர்க் களிக்கும் அநிவர் தீர

அரு

ஸ்ரீ ராமன் விடை.

களித்தேன் நன்ன கர்த்தனைக் கண்டு அந்த
கணியனார் அணிகோபரநுள் மிகக் கொண்டு

களி

மீதிலைப் படலம்.

ஸ்ரீ ராமன் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

ரத்தினமிழைத்தகூடம் ரவ்வையாபிமைத்தவிடும்
முத்தமத்ததுவேர்ப்பீடம் சுத்தமாம்பளிங்குமாடம்
எத்திசையோர்க்கவிக்க யின்னகர்பெருமையோட
மத்தனர்த்திறமைகண்டு மனமதுகளித்தேனையா

வம். ஆயின்னகரின் வற்புத மென்ன சொல்வேன் முனிநாதா
கௌசிகன் ஸ்ரீ ராமருக்குச் சொல் தருவுதானம் ஆதி-ராகம்-தன்னியாசி

பல்லவி.

இன்னகர் பெருமையை இன்னதெனவும் நான்
எடுத்துரைக்க என் தரமா

அநுபல்லவி.

கன்னல் வளரும் யிக்காசினி லென்றே
கவலை யினி யகலும் கண்டேபர்க் கென்றே

இன்

சுரணங்கள்.

பிள்ளை பாதரி வில்வமும் கொன்றை
பிலாகடம்பை தேக்கு வெகு
பெரியதாகிய வேங்கையுடனே ஆத்தி
பாலைகதளி பாக்கு

நன்மையுள்ள சந்தனமாங்க ளனேக
நாவல்மாட மெதிர்காண்பீர் முன்பாக
வீதிகளுன்னித மேர தயத்திசேடனல்

வொவ்வுமோ யவன்பன்ன வெகு
உன்னிதமுடன்எதிர் துன்னியமேடைகள்
வொங்கிதள தளளென்ன
பாதிபிரயாணியும் பரமன்வாழ் நாட
பாரிளிளிஇதற் கெதுதான்மீடே.

இன்

மாசிலாதமன்னவ னெதிராக
மதியமச்சர்கள் சூழுவெகு
மங்கையர்களும்தினம் சங்கையிலாபிரவன்
மலர்மிசை யினித்தாழ்
நேசன்கனியநகர் வாசன்ஐகப்பிரகாசன்
ஈசனுளமகிழ் தாசர்க்கடியார்பூஷன

இன்

பொது-விருத்தம்.

மாசிலாதினிஅயோத்தி மன்னவன்சேயர்த்தாமே
கொளசிகமுனிவன்பின்னே கூடியேயிதிலைதன்னிற்
தேசிகன்வந்தாரென்ன தேவநாவலர்களிக்க
காசினிப்புக்கும்கீதாம் கனிஎனும்தாய்வந்தாளே.

தரு-தானம்-ரூபகம்-ராகம்-காம்போதி.

பல்லவி.

அன்னையானகிவந்தாள் அன்பாய்பாரிதோ
அன்பாய் பாரிதோ

அறுபல்லவி.

அன்னையையெனவும் புகியோர்பின்னும்
பன்னவே பின்னும் பன்னவே

அன்

சரணங்கள்.

பாசந் திரமுகவதனமும் பள்பளென்னவே பள்பளென்னவே
காலினிற் தண்டைசதங்கை கொலுசுக்கலகலென்னவே

அன்

தங்கேதாடாகிலவங்கிரத்தின் ருளிதுன்னகவருளி துன்னவே
நங்கைமாரினபுரீம்தளிலெனயமே பன்னவெனயமேபன்னவே அ

மல்லிமுல்லைமந்தாரேமன்மகின் வாடைவீசவேவாடைவீசவே
மெல்லிஇவளிகரில்லைஎனவிண்ணூர் மேன்மைபேசவேமேன்மை

சீதை தாதிகளுக்கு சொல் வசனம்.

அடிசகிகளோ நாமனைவரும் நமதுபனிந்துமாமனி மேடையின்
மீதுசந்துநேரம் பந்துவினையாடலாம் வாருங்களடி.

சகிகள்-வசனம். நல்லது அம்மணி.

சீதைபந்துவினையாடும்-தருவு-தானம்-ஆதிராகம்-சங்கராபாணம்.

பல்லவி.

ஆடுவோம்பந்துநாடி அடிசகியேவோடி

ஆடு

அங் பல்லவி.

கூடுவோம்வினையாடி சோங்குமாமலர்குடிநாடி

ஆடு

சரணங்கள்.

செண்பகமலர்ச்செண்டு சீரநாம்கையிற்கொண்டு

மண்புகழவேபண்டுமல்லி முல்லகைசெண்டுரெண்டு

ஆடு

வஞ்சியரேமுன்வாரும் வண்மைபந்ததைதாரும்

நெஞ்சம்களிக்கப்பாரும் நானெய்திடுவேன்சேரும்கோரும்

ஆடு

எரிந்தபந்தைத்தேடி எடுத்தேதாடிநீவாடி

சிறந்ததேதாழிபோடி சீராமுன்பாகவேவாடிவாடி

ஆடு

பாரடிஎன்னருமை பந்தெரிந்ததிறமை

தேரடினம்பெருமை திகழொளித்தரமை

ஆடு

முத்தாபரணமாட முல்லைமனமேசாட

சத்திமளினம்கூட ரகுனிவினையாடநாட

ஆடு

அஞ்சிடதினிமீடே அரிதேவா இப்பேபாதே

நெஞ்சம்களிப்பாய்கோதே மாமணிமேடைமீதேதேதாதே

ஆடு

கணியனூர்முராரி கருணைனாமேகாரி

மணிமேடைமீதேறி மசிழ்வாமனமாறிமீறி

ஆடு

சீதை ஸ்ரீராமனைக்கண்டு சொல் கொச்சகம்.

பூரணச்சந்திரனே புரமுன்றெறித்தவனே

ஆரணனேநாரணனே அங்கஜனோமாமகிழ

காரணனேகார்முனிலே கந்தனிவனேஇனியித்

தாரணியோர் தான்களிக்க தான்வருபவனெவரோ.

சீதைசொல்-தருவு-தானம்-ரூபகம்-ராகம்-அடாரூ,

பல்லவி.

வருகின்றவாரோவந்தனரோ என்பேரோசகியே வரு

உறுபல்லி.

திரையதுகுழ இப்புவிதனிலிவர்
அருமலர்ப்பதமளித்திட களித்திட வரு

காஷாய்கள்.

அயனேசந்திரனேயிவரலை மீதுயன்யவனே அல்லால்
நயன்மூன்றுடையவனே அம்மா

நன்மையுள்ளன்னிடசகிகளே இன்னவரென்றுன்னுவிர்பன்னுவிர்
சகிசார்தனேரதிகார்தனே சகியேயிதே தாஇருவர்தானே
வசமைமீதே வருகின்றோர் தன்
வண்மையவர்த் தன்மையும் கானிடபுண்ணியமேபண்ணினேமடி
மனம்சேராருதேயினி யாராதே மண்மேலிவர்க்கினை யார்மாதே சகி
கனமே தருமினி இப்போதே
காரிகரேகனியன்னகர் வூரினில் வளாரியோ இவர் சகி வரு

ஸ்ரீ ராமன் சீதையை கண்டு சொல் விருத்தம்.

பனிங்குமேடைவயின்மீதென்ன பசுமைநற்பதுமையோபின்
நளின்னமலரின் தன்னுள் நயந்தரும்சுவையைதாவி
அளிநமநேகம்குழந்து அச்சவைகிரகிக்கின்றாய்போல்
தளிர்பெரும்மாதரோடு தானின்பவள்தான்யாரோ.

வசனம்.

இந்த பனிங்குமாமணி மேடைதன்மீது அற்புதம் பொருந்திய
பொற்பதுமையேபால் அநேக மாதருடன் நிற்கும் நவரத்தின பது
மை யாரோ நானறியேனே.

ஸ்ரீ ராமன் சொல் தருவு-தானம்-ஆகி-ராகம்-கமாஸ்.

பல்லவி.

ஆரோனான தெரியேன் இவளாரோனான தெரியேன்

அறுபல்லி.

பாரோர்ப்புகழ்என்முன்சீர மேடையிலுன்னத
தீராஉலாவிமயில் வாராநின்பவளிவ வாரோ

காணங்கள்.

கூந்தலொளிவண்டினும் போலும்நெற்றி
சூரிப்பேயலின்னகா மேலும்நாசி
சார்ந்ததில்கமலர்க் காலம்தடை
தளதொனகண்ணாடிதானே என்முன்னின்பவ

ஆரோ

சேல்விழிகளோயிவள் னேத்தரம்அன்பாய்
செழித்தனுதலது விவகாத்தரம்வய
ராலிலைஎனவேசொல் சூஸ்திரம்துடை
ஆனந்தமேபிடிநடை அன்னபாத்திரம்

ஆரோ

பொற்கிண்ணமிவளிநு கொங்கைஅன்பாய்
பொருந்தம்கதலி துடைநங்கை இவ
ரற்புதமென்னசொல்வே னிங்கேஅந்த
அயன்மகிழ்ந்தமைந்தானே அறிவேநானிங்கே

ஆரோ

பொருந்தம்பூர்ண சிம்பமுதமேஇந்த
பூவுலகினிற்மகிழ கமேவெகு
சிறந்தநற்குணமு ள்ளயிகமேதன்
சேவைதருகவேயான் செய்பாக்கியவசமே

ஆரோ

ஐனகன் கொலு படலம்.

பொது விருத்தம்.

மைவன்னனிந்த விதமெண்ணி அங்கேகார்
மாமணிமேடை மீதன்றிவாநங்கி
துய்யமுனிதம்பிபுடன் புனலன்றாடி
திருமணிதன்னுதலி லுட்டுதுலங்க அன்பாய்
அய்யனன்யெழுந்தான் அங்கனமேவாழும்
ஆடவர்களகமகிழ்ந்து சுகியின்முன்னே
நெய்யிணையாகரையும் த வழியைத்தாண்ட
நிலைகொண்டான்மீதிலே வேரடிமன்னன்
கொலு கொண்டானே.

ஓடி தரு-தானம் ஆகி வாகம் கல்யாணி.

மன்னமன்னனாகிய மகிபன்ஐனகமஹா
ராஜன்கொலுவி விருந்தான்எதிர்ப்

பன்னுமரையோர்தினம் பாங்கா ஆசீயைசுற
 பாவாணரும் கனிகள் பாடி நயமாய்தேற
 தன்னும் பொன்னின் மகுடம் சென்னியிலேசீராய்
 துலங்கபுஜகீரி திருதோளிர் நயங்கொண்டீறே
 வர்ணமயில்போல் உலாவி பெண்களும் கோர
 வல்லமைபுடன் கொலுவந்து அமச்சர்சேர
 இன்னிலத்தினிற் மன்னரிரு பாதம்போற்றினேர
 இருபுறமும் கவரி இசந்து வீசகம்பீர
 இத்தலத்தினிலெவர் சித்தமும் களிக்க
 இசந்து புனுகுபன்னீ ருடன்தெளிக்க
 எத்திசையோர்தின மின்பம்படிக்க
 எதிரினின்பூரிதுத் தாரியும் பிடிக்க
 சித்தமகிழ்பலர் சிலதளிலடிக்க
 சீருடன் வனிதையிற் சேர்ந்து மேலடிக்க
 ஜெயமிகுந்திடுமீநேசன் பிதிலை ஜனகரமஹாராஜன் தீவ்ய
 மலர் முக உல்லாசன் சவரும் மகிழும் ஜகபிரகாசன் நல்ல
 கனகநவமணிதன் உரமதிந்துன்ன
 தினகரனொளிமுக விலாசமென்ன
 தனதுடன் வென்குடை தழைத்து மேல்துன்ன
 சனிதபபரத சாஸ்திரமேமன்ன

மன்ன

ஜனகன் போற்றி விருத்தம்.

சுராசுரா முனிவர் திவ்விய சுரிதிமாதவத்தோரிந்த
 தராதலத்தரசரெண்பத் நான்குஜீவத்திலுள்ளே
 நிராமயமாகிவரும் நிறைந்தனர் பொருளே அன்பர்
 புராரிவோம் முராரியே உன் போற்றி நையடிக்கே போற்றி.

பொது-வசனம்.

இவ்விதம் ஜனகன் கொலுவிருக்கும் சமயம் கௌசிகன் ஸ்ரீராம
 னுக்குச் சொல்லுகின்ற விதம் காண்க.

கௌசிகன் ஸ்ரீராமனுக்கு சொல் விருத்தம்.

செந்திருவதனே நான் செப்பு வதினிகேளாய்
 அந்திரானுகில்வாமும் அமரர்யாவரும் களிக்க
 சுந்திரமுகமலர்ந்து செங்கொல்நடத்துமிந்த
 மந்திரமதனுள்வாமும் மன்னனை காண்போவமாரீர்.

வசனம்.

ஏ ராமா தேவர்முனிவர்களும் புகழ் செங்கோல் செலுத்திய
இந்த மன்னவீன கண்டுவருவோம் வாரும் தசரத நந்தனா.

ஸ்ரீராமர் வ-ம். நல்லதப்படியே சுவாமி.

கௌசிகன் வ-ம். ஆரடா துவாரகா நான் வந்தேனென உன்
மன்னவனிடம் உரைப்பாயடா.

துவாரகா வ-ம். ஆனால் நீர் இங்கனமே யிரும்.

கௌசிகன் வ-ம். நல்ல தப்படியே.

கட்டியன் வ-ம். அநேக மணிமகுட கனகசிம்மாசன பரீக்கு
வந்தனம் பராக்கு.

ஜனகன் வ-ம். என்னடா கட்டியம்.

கட்டியன் வ-ம். யாதோ ஒரு முனி வந்தது.

ஜனகன் வ-ம். முனியா நல்லது தூத்தினிடும்.

கட்டியன் வ-ம். நல்லதப்படியே.

கௌசிகன் வ-ம். என்னடா கட்டியம் சங்கதி.

கட்டியன் வ-ம். முனி வந்ததென்றேன் உன்னை. அடித்து தூர
த்திவிடெனவும் உரைத்துவிட்டார் நீர் போம் போம் போம்.

கௌசிகன் வ-ம். அப்படி யல்லடா காழீபன் சுதனாகிய விஸ்
வாமித்திரன் வந்தாரெனடா.

கட்டியன் வ-ம் நல்லது நல்லது.

ஷ்டி வ-ம் வந்தனம் பிரபு வந்தனம்

ஜனகன் வ-ம் என்னட போராட்டம்.

கட்டியன் வ-ம் போராட்டமல்ல சோராட்டமில்லாமல் மாரா
ட்டம் பிரபு

ஜனகன் வ-ம். என்னடா விகடகம் பேசுகிறும்.

கட்டியன் வீ-ம். இல்லை யாரோ காழீபனும் •யவர்குமாரன்
கௌசியடித்தவராம் வந்தனர் பிரபு

ஜனகன் வ-ம். கொசிகர என்னடா

கட்டியன் வ-ம். ஆம் ஆம் அது மெய் அரதுட்டு நெய்

ஐனகன்-சொல்-தருவு-தாளம்-நுபகம்-ராகம்-காம்போதி

பல்லவி

வந்தனம் துரையே பொன்னடிக்கு வந்தனம் துரையே.

அனுபல்லவி.

வந்தன்னற்குறையீடேற்ற வந்தானினேற
யான்செய்தபாக்கியம் தான்வந்ததென்றே

வந்

காணங்கள்.

நளினமாமுகமேமலர்ந் தெனின்னாட்டினிற்இகமே
களிதருமெந்தன் கற்பகத்தருவே
காணக்கிடையாத காரணகுருவே

வந்

அண்டர்முனிவரும்மகிழவே அகிலம்வாழ்பவரும்
கண்டுமகிழ்ந்திடும் கருணைநிறையே
கதியென அருள் புரிசக்கரையே

வந்

நற்றவத்துதியேஉண்ணை நானேநம்பினேன் ததியே
பெற்றதாயும்பிதா வெனவேஉட்பமை
பேதைதுதித்திட கோதைதீர் த்தாளுண்மை

வந்

கௌசிகன்-ஐனகனுக்கு-சொல்-விருத்தம்.

ஆசீர்வாதமுந்தனருமை மன்னர்செங்கோலுக்கே
ஆசீர்வாதமுந்தன் அழகியமுடிதனக்கே
ஆசீர்வாதமிந்த அகிலமேபுகழ்பெற்றோர்க்க
ஆசீர்வாதமேவிண்ண மாரும்மகிழத்தானே

வசனம்.

ககீபவ அகீபவ உன்செங்கோல் மனு நன்நீதி யாவும் நீழி
யாக வாழக்கடவா மன்னா.

ஐனகன்-கௌசிகனுக்கு-சொல்-கவி.

திருஉலகினிலேசொர்ண தீபத்தைபோல்விளங்கும்
அறுவேஇச்சிருவரயாரோ அறிந்திடஎனக்குறைப்பீர்

கௌசிகன்-ஐனகனுக்கு-சொல்-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம் அடாண

பல்லவி.

ஆரென் றுநீ எண்ணினானைகனே நீ ஆரென் றுநீ எண்ணினா

அனுபல்லவி.

பாரோர்ப்புகழையோத்தி பதியாந்தசாதன்செய்
பாக்கியத்தாலுதித்த பாஸரெள்ளண்ணாமல்

சாஸங்கம்.

அருபதாயிரகாலம்ஜுண்டும் புத்திரனில்லாமல்
அவனியில் அவன்மனம்நொந்து தாமேவதிஷ்டன்
கரிதியப்படி அல்லோகலை கொடுவாள்புத்திர
காமேஷ்டியாகமும் செய்தானே அதிர்
சிரந்தபூதமேபிண்டம்சீரா அந்நக்கபொன்னின்
செம்பில்இரண்டாகவே பகிர்ந்தாரேமகிழ்ந்து

ஆ

மூத்தநாயகிம்கொன்றும் கையேகிதனக்கொன்றும்
முகமலர்ந்தாசனன் றளித்தானே தந்த
சூத்திரமதைபறிந்து சுமித்திரையிருவருக்கே
சேவிக்க அதிர்கொஞ்சம் யிந்தாரேமன்னனுக்கு
கேத்தநாபிடம்ராமன் பிறந்தான்எந்தன்
இடர்தீர்த்தஇவன் தன்னை அவனியோர்ப்புகழ்வாரே

ஆ

பரதன்லக்ருவன் சத்துருக்கன்மற்றிருவர்தன்
பாலராமெனமூவர்ப் பிறந்தாரேஎன்
விரதமழிக்கவந்த வெள்ளாட்டிசுவாகையும்
வீரராமனம்பெய்ய மாந்தரேகொள்தமன்
கரிதியப்படி.கருங்கல்லா கிடைத்தான்மீது
கர்த்தன்பாததூள்சிர்த சித்தம்தெளிந்தெழுந்தானே

ஆ

இதுவும் கௌசிகன் ஜனகனுக்கு சொல் விருத்தம்.

வரத்தினால்வந்துதித்தவண்மை மாமலரைபோன்றேன்
கரத்தினிற்றிறமைதன்னை காணவென்றெனக்கேகாராசை
பெருத்தவில்தனைபேதாராய் பெருமானும்வளைப்பானேனும்
கருத்திசந்தினிபர்ப்போமே காசினிதனிலேமன்ன

வசனம்.

ஏ மன்றா இவ்விதம் பிறந்தயிச்சிறுவன் வலுமையையான்
பார்க்கவேண்டு மென்றென தெண்ணம்யிருப்பதால் உன்னிடத்
தில் இருக்கும் வில்தனை வளைப்பானென்றென தெண்ணமிருப்
பதால் வில்தனை வரவழைப்பா ஜனகா.

ஜனகன் கௌசிகனுக்கு சொல் விருத்தம்.

தன்மைசேர்முனிவரேநான் தடைதானென்றூரையேனைபா
உண்மைதான்வரைத்தீர்யிப்போவோங்குவில் தனை வளைத்தால்.

கண்மணிமகளை அன்பாப் தல்யாணம்செய்தனிப்பேன்
மண்ணுவிண்ணரிவதாக மருத்துவேருரையேனயா

வசனம்.

மாதவ முனிவரே யிச்சிலுவன் அந்தவில் தனைவளைப்பானே
யாகில் யான் அருமையுடன் தவம்செய்து பெற்ற மகளாகி சீதை
யை விவாகம் செய்து தருவதற்கு வேர்த்தடையிராது சுவாமி

கௌசிகன் வ-ம் ஆனால் வில்தனை வரவழைப்பாய்.

ஜனகன் வ-ம் நல்லது வரவழைக்கிறேன் சுவாமி.

இதுவும் ஜனகன் கட்டியனுக்கு சொல் கவி.

கல்லியில்மிருந்தயேவல் கட்டியாயுரைக்கக்கேளாய்

வில்தனைஎடுக்கதிராமல் லவரைவரவழைப்பாய்

கட்டியன் வ-ம் நல்லது வரவழைக்கிறேன் சுவாமி

பொது விருத்தம்

ஜெயம்பெறமிதிலைமன்னன் சொற்படிவாருமென்ன
நயந்தரும்வாசல்காரன்நாடி வந்தழைத்தானன்றே
பயந்தரும்மல்லர் தாமே பராக்கரமோடெழிம்பிதங்கள்
புயம்தனை தட்டிவீரர் புரப்பட்டார்ஸ்திரப்பட்டாரே

தருவு தாளம் ஆதி ராகம் அசாவேரி.

பல்லவி.

மல்லர்நாங்களை நெடியமலைகளை தலையின்டேயல்
நிலையுடன் தூக்கிடும்

மல்லர்

உறுபல்லவி.

எல்லையினைவொருவரு மில்லையெனவே
வல்லமையுடையோர்கள் வணங்கிநடுங்கிடவே

மல்லர்

காணடிகள்.

ககனமுழுதுமெங்கள் கரம்தனைநீட்டுவோம்
தகினை திமிதோமென தரணியையாட்டுவோம்

மல்லர்

தீரனைவரைபும் திடுக்கிடஎட்டுவோம்

ஓரம்பேசுவார்வாயை உடைத்துபந்தாட்டுவோம்

மல்

படரும்கணியநகர் பரமனை பாட்டுவோம்

சுகம்தரும்இகம்தனக்கு கந்துமேலாட்டுவோம்

மல்

மல்லர் ஐகலுக்குசொல் விருத்தம்.

பார்ப்புகழரசேயிந்த பகரு நிக்கொலுவின்பாய்
சீர்ப்பெரதனையழைத்தசேதி உள் அமகிழ்ந்து
ஏர்ப்பெரஉரைப்பாய்தங்க ளொண்ணத்தின்படிநடப்போம்
கார்ப்பொழிலலகிலேதன் கழல்தனக்கிணங்கிலேனாயே

வசனம்.

சொர்க்க மத்திய பாதாளமென்னும் உலகிற்புகழும் மன்னவா
எங்களைதேயீர் அழைத்தகாரணம்யா துதெரியச்சொல்வீர் மகானு
பாவா.

ஐனகன் மல்லருக்கு சொல் கவி.

கழல்தனிற்பணிந்துநிற்கும் கடினவீரர்களேகளீர்
எழில்பெரும்வில்லதனை கொண்டிசுந்ணம்வருகுவீரே

மல்லர் வசனம்.

தமதருள்படியே எடுத்தவருகின்றோம் ஆண்டவா.

பெரியமல்லன் சொல் விருத்தம்.

சிக்கத்தின்பல்லாவாடா சொட்டைமூக்காரீவாடா
தொங்கியகாதாவாடா தொந்திரின்வயராபீடா
பொங்கியகண்ணாவாடா போதியனேவாடாமன்னன்
இங்கனம்வுரைத்தவாரே இனியதோர்வில்லெடுப்போம்.

வசனம்.

சிக்கபல்லா சொட்டைமூக்கா யானைகாதா சால்வயராபீடா
கண்ணமன்னவன் எண்ணத்தின்படியே வில்லைஎடுத்து வருவோம்
வாருங்களடா.

மற்றொருவன்-சொல்-கவி.

எந்தலாகாதப்பாஉந்த னப்பாணைசொன்னேன்
சிர்தைதான்கலங்குதின்றே செத்தாலும்தொடேனே

வில்லை வசனம்.

அடே அண்ணே இந்த வில்லைப்பார்த்தால் மிகவும் பயமாக
வே யிருப்பதால் உன் அப்பாணைபடி நான் இந்த வில்லை என்கை
யால் தொடேனடா.

பெரியமல்லன் வசனம்.

மன்னவன்நம்மை தண்டிப்பான் பேசாமல் வாடா,
சிங்கப்பல்லன் வ-ம், ஆனால் பார்ப்போம் வருவீர்,
மல்லர்-வில்லெடுக்கும்-தருவு-தானம்-ஆதி-ராகம்-நா தனாமகிரிகை.

பல்லவி.

மெள்ளமெள்ளென தூக்கடாசப்பாணிகாலா மெள்

அநுபல்லவி.

எள்ளவதிலுமே யினி அசையாதேவிலு
உள்ளமுருகுதடா வேலேறாயிதென்னசொல்லு மெள்

சாணங்கள்.

குட்டிக்கரணம்போட்டும் கிளம்பாநிந்தவில்தானே
ஒட்டிவயா^{ரீ}தான் ஒதுங்குவதுபேனே மெள்

எத்தனையோமலைகளை எடுத்துசெண்டாடினோமே
இத்தனைபளுவதுதான் சொத்தகாலனேகாணோமே.

அப்பா அப்பாயிந்த வில்தானசையவில்லையே தூக்க
தொப்பவயானே^{ரீ} தூரலின்றயோபார்க்க

தாரணிபுகழ்கணியனூர்க் கரி அரியைநாடி
வீரர்நாமனைவரும் விகடம்பேசாமல்கடி மெள்

அதிகாரிமல்லன் வசனம்.

மெள்ளனகடப்பீர் தள்ளாடி விழப்போறீர்.

மற்றொருவன் வ-ம், குள்ளப்பயலே கூவாமல் நடடா

யானைக்காதன் வசனம்.

வேர்வை துடையடா வெள்ளாட்டிமகளை

பினைக்கண்ணன் வ-ம், தெரியும்தெரியும் தேவடியாள்மகளை

அதிகாரிமல்லன் வசனம்.

மகமேருவில் தனை மன்னவன்முன் வையுங்களடா

சிங்கப்பல்லன் வசனம்,

அதிபதிமல்லனே அரசன்முன் வைத்தோம் வைத்தோம்

அதிகாரிமல்லன் வசனம்.

மன்னவா தமதெண்ணத்தின் படியே வில்தனை எடுத்துவந்து
தமதுமுன்னிற் வைத்தேதாம்பிரபு.

ஐனகன் வ-ம். நல்லது அங்கனமே யிருக்கட்டும்,

ஐனகன் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

எத்திசைபுகழ்பெற்றோற்கும் இந்தவில்தனையேவிஸ்வா
மித்திரமுனியேயன்பாய் மேன்மைசேர்கொலுவில்வந்த
புத்திரனிதனைனாணி பூட்டிடுவானேயாகில்
சத்தியமுடனான்பெற்ற ஜானகிதனைனானீவேன்.

வசனம்.

திருலோகம்யாவும் புகழும்மாதவமா முனிவரே இந்தவில்லை
இச்சிறுவன் வளைத்திடுவானேயாகில் நான் அருமைபுடன் பெற்ற
மகளாகிய சீதையை இவனுக்குவிவாகம்செய்தனிப்பேன்முனிவரே.

கௌசிகன் ஐனகனுக்கு சொல் விருத்தம்.

இதுசரிசரி தான்மன்ன யிசைந்தசொற்படியேயிந்த
வதிசயமானவில்லை வானவர்மகிழாராமன்
சதிர் பெரும்கரத்திலெந்தி சபாகெழனளவருமெச்ச
எதிரிலாதிதனைனாணி எடுத்திவன்வளைப்பான்பாராய்.

வசனம்.

ஐனகா உன் எண்ணத்தின்படி யிச்சிறுவன் இந்தவில்லை உன்
உள்ளம் மகிழ வளைப்பான் பார் மன்னவா.

கௌசிகன் வ-ம். இராமா இந்தவில்தனை வளைப்பாய்

ஸ்ரீராமன்-கௌசிகனுக்கு-சொல்-விருத்தம்

வளம்தரும்முனிவரேஉன் வார்த்தையின்படியேயிந்த
அந்தவில்தனையேனாணி அமத்திடேன்றென்றெஞ்சம்
தளர்ந்திடேனிரிதாணுங்கள் தயவதினூல்களிக்க
இளமைஎன் கரத்திந்தானே எடுப்பேன்வில்வளைப்பேன்பாராய்

வசனம்.

தமதருள்படி யானிந்த வில்தனை எடுத்து வளைப்பேன் பாரும்
மாதவ முனியே

ஸ்ரீராமன்-சொல்-தருவு-அட-தானம்-ராகம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

இந்தவில்என்கைசரியா முனிநாதரே
இதேதாவனாப்பேனே சூரியா

அனுபல்லவி.

பந்தமுடன்ஜனகன் பகரும்படியே அய்ய
பகலவன்சூலத்தே தவர் புகழும்படியே தய்ய

இந்

காணங்கள்.

உலகில்மிதிலைமன்னன் ஒங்கும்வில்லைகொண்டு
சுவம்செய்திடவேயிந்த சமயம்தனைநான் பண்டு
ஆதிர்லிருத்திரனுக் கன்றமந்ததிந்தவில்லாதானே
திதுசெய்முப்பூர்த்தனை துடைத்தவில்லிதுதானே
விண்ணவர்க்கதிபனுவிர கண்ணும்மகிழ்வாதோ
தன்மைக்கணியனந்நகர்வாள் வண்மையணிகோபர்தேர.

ஸ்ரீ ராமன்-கௌசிகனுக்கு-சொல்-விருத்தம்.

சத்துவிலியிதுதானென்ன சதிர்பெரவனாயுமென்றே
சொத்தவில்என்கைதந்து சோதிக்கலாமாயிந்த
எத்துவீத்தைகளு மன்னனெங்கனும்கற்றுவில்வா
மித்திரமுனியே இரண்டமுறிந்த வில்லினைபாராய்.

வசனம்.

மாமுனிவரே இவ்வுலகில்யாவர்களுக்கும் யிணங்காவில்லென
வேரார் சொத்தவில் தனை என்கையில் தந்து என்னை தேவரீர் இப்ப
டிக்கு சோதிக்கலாமா சுவாமி.

பொது வசனம்.

இவ்விதம்ஜனகன் தந்தவில்லை ஸ்ரீ ராமன்வனாக்க வில்லானது
இரண்டாகடு நிற்த்ததை முனிவன் கண்டு ஜனகனுக்கு சொல்லுகின்
றவிதம் காண்க°.

கௌசிகன் வசனம்.

மன்னு வுன் எண்ணத்தின்படி ராமன் வில்வனாக்கவில்லானது
இரண்டு துண்டமாகியது இனி உன் எண்ணம் யாது சொல்.

ஜனகன் வ-ம், வேறொரு எண்ணமாவது யில்லை ஆண்டவா,
கௌசிகன் வ-ம், ஆனால் விவாகம் நடத்துவதற் கென்ன
ஜனகன் வ-ம், வேறொரு எண்ணமும் யில்லை நடத்துவோம்

கௌசிகன் வசனம்.

ஆனால் நல்ல நாள் கொண்டு தசரதனுக்கு திருமெழுதும்
மன்னவா இதே நல்ல நாள் ஆனால் சரி.

பொது விருத்தம்.

பார்ப்புகழ்மயரசர்க்கெல்லாம் பதிபருள்படிவாவென்ன
ஊர்முழுதும்சிறந்த உன்னிதபந்தவிட்டு
வாத்திருமுழலினர்நான்கு வசையோர்க்குமரிக்கைசெய்து
சீர்பெறஅயோத்திக்கன்பாய் சேதியன்றெழுதலுற்றான்,
ஜனகன் வ-ம், மந்திரி அயோத்திக்கு திருமுகமெழுதும்
மந்திரி வ-ம், சொல்வீர் பிரபு.

ஜனகன் திருமுக மெழுதும் வசனம்

மகா ராஜ ராஜமான் யாமாணிக்கா மகுடாபோற்றி சுகராஜ
னெனும் பிரசண்டசொர்ண உன்னிதனே விண்ணூர்ப் புகழ் ராஜா
வொரு விண்ணப்பம் புகல்வேன் அதுயாதெனில் வெகு ராஜர்க்
கிணங்காவில்லை வளைத்த உன் தனையனுக் கென் மகள் சீதாம்கனி
யைதந்து மாமணம் முடிப்பதற்கே உகந்த நாளி துதானையா உந்த
னுக் கெளியேன் நானே மகிழ்ந் துணக்கலுப்பும் மாமணவோலை
ஆய்ந்து புகழ்ந்து நீர் மிதிலைக் கன்பாய் பூரித்துவருவாய் போற்றி.

ஜனகன் வசனம்-

சேவகா இந்த திருமுகம் அயோத்திக்கு கொண்டுபோய்மன்
னனுக் களிப்பாயடா.

சேவகன் வ-ம், நல்லதப்படியே போய் வாரேன் பிரபு

பொது வசனம்.

இவ்விதம் சேவகன் விடைபெற்று அயோத்திக்கு வர அச்ச
மயம் தசரதன் கொலுவுக்கு வரும் விதம்காண்க.

தசரதன் இரண்டாவது கொலுபடலம்.

பொது விருத்தம்.

மஹாராஜன் அக மஹாராஜனீன்ற
 மஹாராஜன்முக சூரியவங்கிஷ்ராஜன்
 சுகராஜன்கௌசிலை கைகேசிக்மித்திரையாம்
 தேவியர்கை தொட்டராஜன்
 மிகராஜர் பணிந்திட இந்திரனைகார்த்த
 விஜயதசரதராஜன் அயோத்திவாழும்
 கௌராஜன்வொரு வன்நீதியாலே
 தேசமெல்லாமொருகுடைக் கீழ்செய்தாண்டானே.

சரவு-தானம்-ரூபகம்-ராகம்-பைவி-

பல்லவி

மன்னன் கொலுவந்தானே மகராஜன் தசரதனே

அனுபல்லவி.

இன்னிலம்புகழும்.கோனே இரனிகுலத்தன்போனே

சரணங்கள்.

சென்னியில்மகுடபின்ன சீராய்பதக்கம் துள்ள
 மன்னரிருபுரம்பன்ன மாதர்சோபனமென்ன

உரசுகளக்காளபேரி மிகவீணசின்னம் துத்தாரி

வரிசைகனசட்டுதிரி வாத்தியும்சங்குகள்மீறி

கருணைபொழிபும்நிதி கணியலூர்வரததி

சரணமேமரவாதுதி சகலதேசாதிபதி

தேச விசாரணை தானம்-ஆதி.

தசரதன் வினா.

நீதியுள்ளவெனது மந்திரிமாரேசதுர்

வேதம்புரியுராரா ஆமந்திரி

சுமித்திரன் விடை.

காவலுடனனைவர் வோதியேவருகிறார்

மேதினி தனிலெவரும் அரேச

தசரதன் வினா.

ஆவலுடனேசமராலையங்களிர் முக்
காலபூசைநடக்குதா மந்திரி

சுமித்திரன் விடை.

காவலர்தெழும் குணாகேளும்முக்
காலபூசைநடக்குதே அரசே

தசரதன் வினா.

இப்புவிரசர்கள் கப்பம்கட்டியே
இன்பமுடன்வாராரா மந்திரி

சுமித்திரன் விடை.

தப்பிலாமலே இப்புவிரசர்கள்
கப்பம்கட்டிவாரா ரரசே

தசரதன் வினா.

கதும்பும்புலியுடனே காராம்பசுவினம்
கலந்துவாழ்ந்திருக்குதா மந்திரி

சுமந்திரன் விடை.

வெதும்பிடாமல்பசுவோடு புலியும்தினம்
விருப்பமுடன் இருக்குதேஅரசே

பொது வசனம்.

இவ்விதம் அரசன் கொலுவிருக்கும் சமயம் மிதிலைமன்னன்
அனுப்பிய சேவகன் சொல்லுகின்ற விதங்காண்க.

தருவு-தானம்-ஆதி-நாகம்-தோடி.

காவலன் வினா.

செந்தாமலர்;வதெனதேவ
சேவடிக்கு வந்தனம்காவ

தங்கள்
செந்

தசரதன் விடை.

காவலாவுன தூரதுளங்கே
காரணமுரையடா யிங்கே

வந்த
காவ

காவலன் வினா.

சொல்வேன்மிதிலை என்னுரையர்
ஜனகனுரையால் வந்தேன்பொய்யா

ஆளும்
சொல்

தசரதன் விடை.

வந்ததாவதென்னுடா வோடி

இன்ன

வகையென உரையடாநாடி

வந்த

காவலன்-வினா

நாடிசீதையாற்கே கல்யாண

மென

நயந்தார்வேலை வுமக்கேமன்ன

நாடி

தசரதன் விடை.

நன்மைகணியனகர் ஜோதி

மந்திரி

நாடியுரை யி தனுள்சேதி

நன்

தசரதன்-வசனம்.

சுமிந்தரே இச்சேவகன் கொண்டுவந்த திருமுக வேலையை
பிரித்து வாசிப்பாய்.

சுமிந்தரன் வசனம், நல்லது பிரபு.

எண்சீர் ஆச்சரிய விருத்தம்.

ஸ்ரீமதுச்சக்ருண கிருபாகடாக்ஷ

சம்பன்ன சமேருவான

காமவர்த்தனவினோத கல்யாண அனம்த

கமலாசனீதயா கடாட்சசெந்

தாமரைத்திகனெளித் னுள் தனக்கனேக

தெண்ட னிட்டே

நேமமுடனுனதடியேன் னின்முகம்தனக்கெழுதும்

கிருபம் கேளாய்

மாமகிழவுனதருள் மைந்தனூல்எனதெண்ணம்

மகிழ வில்லை

தாமதமேநன்றிலாம்ல் தனையெடுத்தேதவளர்த்த

தனைய னந்த

ராமனூக்கெனதுமகள் மாமணம்பிடபினிஎன்

மனதிலாவல் தசரத

நாமவந்தருள்புரிவாய் நயந்தமிதிவேசன்மிக

யனேகவந்தனமே பிரபு.

தசரதன் வசனம்.

மந்திரி ராமன் லக்ஷ்மணன் என்னை மிரிந்தாரள் முகலாக இர
வும்பகலும் மனவேதையாகவே யிருந்ததுஇந்த அபவார்த்தையால்
என்னுளம் களித்தேன் இனி அந்த புரத்திற்கேகி எனதுமனைவிகளை
அழைத்து வருவாய் மிதிலைக்கு செல்லவேண்டும்.

சுமிந்திரன் வசனம். நல்லதப்படியே பிரபு.

பொது விருத்தம்.

கோசலைநகர்தானாலும் கோமனன்றழைத்தாரே
நின்றேவாசல்காவலும் போடிவாருமென்பதை அறிந்து
மாசிலாபணிகள் பூண்டு மாதுகொள்கிலைகேகி
பாசமாம்சுமித்திரை மூவர் பதி அருள்படிவாராரே.

நருவு-தானம்-ஆதி-சாகம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

பதியருள்படிவந்தாரே பாங்கிமார் குழி பதி

அநுபல்லவி.

அதிவிதபூஷண மேலணிந் துமணமகிழ்ந்து
அன்னத்தீரென மூவரடைந்துகடையிசைந்து பதி

சாணங்கல்.

அலர்ந்ததாமரை னுணும்மூவர்க்கேகாரச்ச
அமைந்ததெனவே தேர்னும் அந்த
நாலமாம் தசரதனார் நயந்தகாரணம்காண
நாரியர் அரிகில் வந்தாரும்சரணமேன பதி

சாமரங்களுமீச சுகிமார்வந்து

சார்ந்துநயமாய் பேசராம

நாமதாரகமதை நாடிமகிழ்வாயாடி

நானுவிதம்கொண்டாடி நாதன்பதமேபாடி பதி

கரம்குவித்தேவரும் துன்னகனியநகர்

கர்த்தன்னுள் தனையே பன்னமன்னவன்

கருத்தரிந்திடமூவர் காதலுடனேமீறி

கண்டுமனமகிழ்வா கருணைசெய்எனகோரி பதி

மூவர்களும் போற்றி விருத்தம்.

மன்னமன்னவரேபோற்றி மாசிலாவமுதேபோற்றி
நன்மைசேர்கொலுவிலன்பாய் நாடியின்றழைத்தசேதி
பன்னுமவ்வகைதானெங்கள் பிராணனாகனே தங்கள்
பொன்னினையடிகளுக்கே போற்றிகுமெங்கள்கோவே,

வசனம்.

வந்தனம் எங்கள் பிராணவல்லபா தமதுகொலுவில் எங்களை
அழைத்த காரணம் சொல்லும் சுவாமி.

தசரதன் சொல் விருத்தம்.

திரம்கொண்டயிதிலைமன்னன் திகழ்சபைதனிலோர்வில் தான்
உரம்கொண்டதனைபாலன் வேங்கியேவனோக்கரசன்
வரம்கொண்டுனகன்பெற்ற வண்மைஜானகிராமர்க்கும்
சிறந்தகல்யாணமென்ன சேதியின்படியேபோவோயாம்

வசனம்.

மாதர்களே மிதிலையில் நமது புத்திரன் வில்வொன்றனை பா
லன் வளைத்தபடியால், அவன் குமாரத்தியை நமது குமாரனுக்கு
விவாகம் செப்தினால் குமன் வரும் மிதிலை தனக்கு போகலாம்
வருவீர்.

மூவர்கள் சொல் கவி.

நாயினிநிர்க்கொண்ணாது நயந்தகல்யாணராம :
சாமிக்குமுடிக்கநன்றே சரணமன்புடனேபோவோம்.

தசரதன் மந்திரிக்கு இசால்விருத்தம்.

சரியிதேசரி தான்மந்திரி சமயம்யானுரைக்கக்கேள்
கரிபரிபடையனந்தம் கர்னாதுத்தாரிபூரி
சரிதிவேதியருமன்றி சுருட்டி அல்தாவும்வீணை
கரிநிரானுரைத்ததெல்லாம் கடுகெனவரச்செய்வாயே.

இதுவுமது.

தவனைனர்க்கு ஞடையனோடு தாரைமல்லாரி சின்னம்
அவனியோரியபேரி அறைந்திடசெய்வாய்மந்திரி
வசனம். மந்திரி நான் உரைத்தபடி சேகரம் செய்குவாய்
சரித்திரன் வ-ம். தபையிராது பிரபு

பொது-விருத்தம்.

ஒட்டகமதுனர்க்கோடி வோக்குனர்ப்புரவிகோடி
அஷ்டதிக்கதனை தாங்கு மக்குலமதுவோர்க்கோடி
மட்டிலாபடைகள்ருழ மன் னவன்முன்னனைக
கட்டியாரார்பரிக்க கனகதேரதின்மேலின்னான்

இதுவுமது.

கனகவூர்த்தியும்குலுங்க கன் னிமுலவருமில்ங்க
சனிதபவெனசங்கீத சாஷ்த்தியடிகமேலோங்க
வனிததயர்னடிக்கதில்யா வழிஷ்டரன்ராசி உர
தனிகவிவாணர்பாட தசரதன் பயணமானான்

தசரதன் மிதிலைக்கு பிரயாண தருவு-தானம் ஆதி ராகம் கல்யாணி.

பல்லவி

ராஜராஜனை யோத்திராஜன் ஜனகமஹராஜன் பதிக்கு வந்தானே
தசரதனும் யோஜன மென்மேல் மகிழ்ந்தானே

அனுபல்லவி.

தேஜன்மணிமகுடம் துன்ன சென்னியிலன்பாய்
தேன்மரபுசெரிந்திட தேவர்களுமேதென்பாய்

ரா

சாணங்கள்.

தவனைகுடைமேலாட ததிவுனவும்
தரணியோர்கள் கொண்டாட வெகு
நவமணிபூஷணமே நானாவிதம் தான் துன்ன
நாரியர்கள் பரதனடினம் செய்தெதிர்நின்ற

ரா

கொடிபடைள திர்சிறக்க குதிரையானைக்
கூட்டம்ஒட்டகம் பறக்கவெகு
முடிமன்னரெதிர் த்தாமெ முனைந்துததிதானென்ன
முச்சகத்தே தூர்களிக்க பச்சைப்பதக்கம் துன்ன

ரா

கவரினயமாவீச கனகமேளம்

கர்னாமிரதங்கம்பேச அன்பாய்

தவறிலாமலேசதி தாளம்நத்தித்தே நாமென்ன
தண்மைகணியரிதன் தந்தைஎனமம்பன்ன

ரா

பொது வசனம்.

இவ்விதம் வந்த மன்னனை ஜனகன்கண்டு எதிர்கொண்டு அழைக்கின்ற விதம் காண்க.

ஜனகன் தசரதனுக்குச்-சொல் தருவு தாளம் ஆதி ராகம் கமாஸ்.

பல்லவி.

வந்தருள் இனி அயோத்தி செந்திருவதனனெனீ வந்

அநுபல்லவி.

எந்தனுபாமேமகிழ இந்தசிம்மாசனத்தின்மேல் வந்

சாணங்கள்.

பாலகிரிருவரோடேபார்ப் புகழ்முனிவர்தாமே
சாலவேவந்ததாலெந்தன் சஞ்சலம் தீர்ந்தேனென்கோனே வந்

அண்டர்மாதவத்தோர்க்கிந்த எண்டிசைக்கிணங்காவில்லை
பண்டுவன்பாலன்வளைக்ககண்டு மகிழ்ந்தேன்கேள் சொல்லே வந்

எண்ணமீடேரின தந்தகண்ணன் ஜானகைக்குமாலே
வண்மையாய்கூட்டிடஎன தெண்ணத்தாலழைத்தேன்காலே வந்

ஆதவன்குலத்துதித்த இதனைகணியனன் னூர்
ஸ்ரீ தரனருளே எந்தன்மீது தயையோடுகண்பார் வந்

பொது விருத்தம்.

வந்தமன்னவனைக்கண்டு வணங்கியேமிதிலேவந்தன்
சிந்தையுள்களித்தானன்றே சிம்மாசனம்தானீந்து
முந்திவந்தவர்கள்கசதி முகமலர்ந்துரைத்தான்பின்னே
தந்தைபோற்பாதம்காண தாரீகருமன்வாரூன்.

ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணன் போற்றி செய் தருவு தாளம் ஆதி ராகம் காம்போதி.

பல்லவி.

போற்றிபோற்றி பொன்னடிக்குதந்தையே போ

அநுபல்லவி.

நாற்றிசையோர்கள் புகழ்ந்தேற்றும்திருவடிக்கே போ

சாணங்கள்.

அருந்தவம்செய்துபெற்ற அன்னைமூவரடிக்கே போ

நலம்தரும்குலகுருனளின மலரடிக்கே போ

தளிர் பெரும்கணியனூர் தான்மகிழும்கோபர்க்கே போ

தசரதன் ஸ்ரீராமனுக்கு சொல் விருத்தம்.

அளிநம்குழ்மலரைப்போன்ற அழகியமுகமலர்ந்து
நளிநனர்க்கரம்குவித்து நயமவந்தனமேசெய்த
கினினிரெனவேபசும் குழவிஎன்ன மூதேர்த்தின
ஒலியினிலுயர்ந்தமேல வோடிநீவருவாய்ப்பா.
தசரதன் ஸ்ரீராமனுக்கு சொல் தருவு அ-தானம் ராகம் சுருட்டி.
பல்லவி.

வாராளன் துரையேமணி முத்தம் தாராய் சக்கரையே
அநுல்லவி.

சீரா அயோத்திகுமாரர் செங்கோல்கொண்டு
சித்தம்களிக்களந்தன் உத்தமனே நீ ஆண்டு
சாணங்கள். வாரா

முல்லை யின்மணமே மூன்றுலசினில்
இல்லை யுன்குணமே இந்த
எல்லை யிலென்குறை யீடேற்றுவதுன்பாரம்
அல்லல்செய்யாதின்றே அகமகிழ்ந்தின்றேரம்
வாரா

சோமவதனனே கதிர்க்குல
சாமபுரங்கனனே திவ்விய
காககோடியெயந்தன் கண்ணின்மணியேதனே
மாமகுடம்புணைய மனமகிழுவாய்தானே
வாரா

கருணைநீபுரிவாய் கர்பகமேயித்
தருணமென் றறிவாய் இந்த
அருணன்குலசேகா அவனிதனிலேயினி
அரையனுவுணைபிரிந் தகலேனட முக்கினி
வாரா

பொது விருத்தம்.

விவாக பதுமைகள் இவ்வீடம்

நாற்றிசைபுகழ்மன் நயந்திருந்திடவசிஷ்டன்
சாற்றியப்படினலுக்கு சாங்கமாபிட்டாரன்றே
போற்றிசெய்யுலகில்யாரும் புகழகல்யாணராம
மூர்த்திக்குணடத்த அன்பாய் முனைந்தனர்தினம்தானன்றே.

கல்யாண சடங்கு படலம்.

இபதை ஆடகாளம் சுருட்டி

தேவதந்திரி அரைத்தார் விண்ணுலகத்தோர்

தேன்மாரிபிக சொரிந்தார்

முவுருளமேமகிழ்ந்தார் அத்தர்வீதியோர்

முல்லமன்விகைகிறைத்தார் நிதிலை தன்னிற்

நாவன் இளம்கூடினார் மாற்றிசைவோங்க

நயமாபெண்களும் பாடினார்

இந்த

பூவுலகினியாரும் புகழ்நயம்

கொண்டு

பூசாரியாரும் பொருட்டினாவம்

கண்டு

தேவ

வாழைக்கழுது கால்கள்காட்டினார்முத்து வச்சிரத்

தாலயந்தலநின்மேல் காட்டினார்

மகிழ்வதாக

வேழைமுக்கோ போற்றிசூட்டினார்

அருருதும்பை

வேண்டுகர்ப்பூர தாயமுட்டினார்

மிக

வாழியெனவேசைக ளரட்டினார்	வேத	
வாக்குயமுடனன்னயம் காட்டினார்	அந்த	
ஆழிஎனவேஅன்பத் தாருபதிகள்	கூட	
அரிகிலர்மச்சர் தானே ஆனந்தமுடன்	நாட	தேவ
பேரிடவண்டை மேளம் அடித்தார்	திவ்விய	
பெண்கள்நயமுடனே னடித்தார்	சிலர்	
பூரிசின்னமும் தாரை பிடித்தார்	அன்றே	
பூகரர் மாமரைப் படித்தார்	மனம்	
தேறம்ஞ்சன்குங்குவ மிடித்தார்	வந்த	
தீரரெவர்முதம் குடித்தார்	திவ்விய	
நாரியர்நந்தம்பேர் னயந்துகோலமே	திட்ட	
நாகசுரமேளம னேகர்வந்தது	கூட்ட	தேவ
வச்சிரமிழைத்த னர்க்கூடமும்	நல்ல	
வண்மைமுத்துகள் தின்மாடமும்	அங்கே	
பச்சைபவழத்தோடு பீடமும்	கன	
பசுமைபொன்னணிந் தனர்த்தடமும்	மன்னர்	
மெச்சும்படிபளிங்கு மடமும்	இந்த	
மேதியோர்க் களிக்குமிடமும்	எங்கள்	
அச்சதனகமகிழ்ந்தன்னை சீதையோ	டன்பாய்	
ஆனந்தமுடன்மாயையதனை மாற்றிட	தெம்பாய்	
ஆவலாய் அரசா ணிக்காலும்	கொண்டு	
அமைத்தார் குடவிளக்குமேலும்	அன்பாய்	
பூவையர்க் கரகமும் சாலும்	முன்னிற்	
பூரித்தமைத்தார் பொன்னாலும்	மானு	
பாவன்யிடபுரம் தற்காலம்	அம்மி	
புதித்ததேவர்க் கதுமேமுலம்	அங்கே	
யாவர்மகிழ்வசிஷ்டர் எதிரில்பிரண	வம்சொல்ல	
ஆயின்னெய்தனை உண்டு அக்கினிஎழும்ப	நல்ல	தேவ
சாமரத்தம்பிமார் வீச	மேலும்	
சுரனெனைவர் வந்துபேச	வெகு	
தோமரம்நயந்திட னேச	இந்த	
தொல்துலகிற் புகழ்பிரகாச	ராம	
நாமனுளமகிழ சர்வேச	ஐகத்	
திரட்சனுகிய கூச	அலர்ந்	

தாமரையி துகை சுவாசியும் தொட்	டிட	
தார்மன் னவர்கள்கண்டு தத்யென	கிட்டிட	தேவ
அண்ணை கால்விரலையன் நிதித்தான்	விண்	
நமைதோர்க்காணமாங்கல்யம்தரித்தான்	அங்கே	
பின்னே முக்கால்வலம் வந்தான்	பாதம்	
பிடித்தம்மிதனில் வேத்தமகிழ்ந்தான்	பின்	
நன்மை அருந்துசியை நாடினான்	சீதா	
நாயகியாரென கூடினான்	பெரியேர்ப்ப	
பொன்னடிக்கிருவரும் போற்றிசெய்திட	தேறி	
பூமாரிசொரிந்தனர் பொன் வலகத்தோர் மீறி		தேவ
சிவனும் சங்கரி வந்துசேர்ந்தார்	அங்கே	
சுதர்முகவனும் வாணினேர்ந்தார்	கே	
சவனும் லக்குமிதானே னேர்ந்தார்	அந்த	
சருடகந்தருவரும் சூழ்ந்தார்	வச்சிர	
வாசன் இத்திரானியும் தாழ்ந்தார்	சேஷை	
வாரினயந்தெவரும் சொரிந்தார்	எங்கள்	
நேசன்கணியனசர் வாசன்வுளம்	களிக்க	
கோசிகன்னயந் தவாரீசன்	பரிமளிக்க	தேவ

பொறு விருத்தம்.

மாமகிழராமனோடு தம்பிமார்க்கும்
 மணம்புணர்ந்தான் அனேகமாதர்குழ
 பூமகளம் ஜானகியும் புன்னகையும் கொள்ள
 பூசர்வந்தாசீர்கூர புகழ் அன்று
 வம்புரத்திலே என்தாய் வணங்கிநிற்க
 வந்தமன் வர்மகிழ்ந் தட்சதைரிரைக்க
 நேமமுடனே சோபனம் பாட அன்றே
 நிலைப்பட்டார் வஞ்சியர்கள் தலைப்பட்டாரே.

சோபனம் பாட்டு தானம் ஆதி-ராகம் ஆரபி.

பல்லவி.

சோபனே சோபனமே நித்தியசோபனே

அலுபல்லவி.

பாபவிநாசனுக்கும் பன்னிருமனுக்கும்
 பார்ப்புக்கழையோத்தியாள் பதியாந்தசரதர்க்கும் கோ

காணங்கள்.

விண்ணவர்ப்புகழும்மேக வண்ணமேனியானவர்க்கும்
புண்ணியவதியாமெங்கள் பூவையாம்சீதையார்க்கும்
வையகம்புகழவேழ்வி செய்தும்கொடுகருக்கும்
தாய்மாமுனிவலிஷ்டர் தையலருந்தாதியார்க்கும்
மிதிபைதிதனக்கும் மேன்மைஅரசருக்கும்
கதிதரும்கணியனார் கனவாகருக்கும்

வாலிபாட்டு.

சீர்பெறஅயோத்திவாழ தசரதசேயஅன்புடனேலாலி
சின்னமயானந்ததருவே ஆனந்தசோதிதர்ப்பரணேலாலி
பார்ப்புகழேதவர்தாமே முரையமிடபாதுகார்த்தவனேலாலி
பன்னகாசயனதிவ்யாரசுகை பார்தாமம்கவும்லாலி
தசரதன்குறைநீக்கியே தானவர்தனைவதைத்தவனேலாலி
தயங்குமாமுனிவன்வேழ்வி யீடேற்றி தான்முடித்தவனேலாலி
அசந்திடாகல்லாகிய அகலிதானே ஆதரித்தவனேலாலி
அரந்திருகாத்திரன் வில்லைரெண்டாக ஆக்கியேதவலாலி
மன்னமன்னவரும்காண ஜானகியைமணம்புணர்ந்தவனேலாலி
மாசிலாமிதிசேனும்ஜகதீச மனமகிழ்ந்தவனேலாலி
என்னையாட்கொள்ளுமையா தநினைவும்இரவிமன்னவனேலாலி
எழைஉன்னடியிர்த் தாமுயின்பமாயானந்தவமுதேலாலி
பன்னும்சிறியேன்முரைக்குவாப் பாரளந்தவனேலாலி
பத்தரிடர்தீர்த்தவமுதேயிது சமயம்பாதுகார்த்தருள்வாலாலி
கன்னல்வளர்கணியனார் வாழ்ஜானகிகாந்தஅன்புடனேலாலி
கரியாதிமுலமெனவும் கார்த்தவாகனவாகனனேலாலி.

மங்களம்-தானம்-ஆதி-ராகம்-சாவேரி.

பல்லவி.

சீதாசமேதனித்யா சுபமங்களம்

சீதா

அனுபல்லவி.

பீதாம்பரதார் ஆரகேயூர்மணிமகுட

சீதா

காலங்கள்.

பராசுபுண்டரீக பிரகலாதபோததை சீதா
சகலஜன அர்ச்சக சர்ஜனாக்ஷக சீதா
கருணாகடாக்ஷதேஜ கணியநகர்வாழ்ராஜ சீதா

பொது வசனம்.

இவ்விதம் திருக்கல்யாணம் முடிந்தபிறகு ஆண்டவனும்சீதாம் கனியும் பள்ளியரைக் கிசந்துபரிமளம் மிகுந்து நருமலரணிந்து மிகவும் உல்லாசத்துடன் இருக்கும்சமயம் ஸ்ரீராமன்சொல்லுகின்ற விதம் காண்க.

பள்ளி அரையிலு-ஸ்ரீராமன்-சொல்-தருவு-தாளம்-ரூபகம்-ராகம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

அன்னமேவருவாஜனகன்பெற்ற சொர்னமேமுத்தம் தருவா
அருபல்லவி.

நன்மையுடன் எதிர்த் துன்னியமேடையீ அன்

காணங்கள்.

கன்னலேதேனே கவிக்கும்சக்கரையே
காணந்சிடையாத கார்த்திகைபிரையே அன்

செந்தாமலர்முகம்சேர்ந்திடா தென்கண்ணோ
சேணுலென்றசெழிக்கும் ரதனகுண்ணோ அன்

ராஞ்சிதமேநானே கொஞ்சம்மடமானே
அஞ்சிடதினிஎன் அருகில்வாதேனே அன்

காதலுடன்நாமே களிப்பாயிப்போதே
கணியவார்வாழ்கரிய மால்லுண்கோதே

சீதை ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

கோதைதானென்றாந்தான் கோமனேவுரைக்கக்கேள்
பாசுநான்சின்தைபாரை பாவையாய்ஆனதாலென்
மீதுகல்லனேகம்தன்னிற் மிருதுகரம்படயீ தல்லாம்
மாதர்களானுத்தங்கள் மனபதென்மீதுண்டாமோ.

வசனம்.

வந்தனவொனது ஆத்மனாயக தமதுமீதெனக்கு வேர்வியா
கூலம் யாதென்னில் தேவரீர் தாடகியை சம்மரித்து வரும்வழியில்

தங்களுடைய பாததூள் பட்டமாத்திரத்திற் வேர்ப்பாபா யானது பெண்ணானதால் இந்தளையாள்மீது அநேக கல்லானதால் தமது மலர்போன்ற கரம்பட்ட மாத்திரத்திற் இந்தகல்கள் யாவும்பெண்களாகினால் என்மீது மதுமனம் நாடுமா சுவாமி.

ஸ்ரீராமன் சீதைக்குச் சொல் விருத்தம்.

மண்ணுவிண்ணரியகலைமா சிவன் அயன்மால்காண வண்மையாயினையான்மலை வளமையாய்குடிஎந்தன் ஏண்ணம் தானதுவேராமோ யேற்றிடாவார்த்தையாலே குண்ணிடாதினி தானென்சொல் கூருவேனிளிதப்பாதே.

வசனம்.

பூதலம், பாதலம், மேதலம், அரி, அயன், சிவன், தேவர், வசிஷ்டர், அருந்த தினமது பந்துவர்க்கமும் அரிய உன்னை யான் மாமணம் நிறைவேற்றி அன்னைநீங்கியான் அன்னியமாதரை தொடு வேனென யெண்ணம் கொள்ளாதே சீதா.

சீருஷ-தானம்-ஆதி-ராகம்-பூபாளம்.

ஸ்ரீராமன் வினா.

சொர்னமடமாதே சுகுணிவாயிப்போதே மர்ம்மயினியேன்கோதே மாமணிமேடைமீதேசீதே சொ சீதை விடை.

சீர்த்தரும்மானுபாவ சின்மையானந்தேவ தார்ப்புகழும்நற்சேவதாரும் பிரசன்னமூவகாவ சீர்

ஸ்ரீராமன் வினா.

மூவர்ப்புகழும்பெண்ணே முத்தம் தருவாய்கண்ணே நாவலர்ப்போற்றும் குண்ணே நயந்தருமென்விண்ணேவண்ணே

சீதை விடை.

தாருமேமுத்தம்நாதா தாரணிபுகழ்பாதா நாரணவென்னும்சியாத நான்மறையன்வினோத்தேபாத தா

ஸ்ரீராமன் வினா.

நன்மையருள்வாய்கோரி நன்னமுகம்தேறி கன்னல்வளரும்மீறி கணியலூர்முரசாரிபாரி நன்

சீதை விடை.

கனியநகர் வாசகலி தீர்த்தசர்வேச

இணையடித்தாரீச யேஷை நன்பாபனசுரேச

கனி

ஸ்ரீராமன் சீதைக்குச் சொல் விருத்தம்.

எந்தன் நாயகியேகேள் இவ்விடம் நமக்கு தாமே
சொந்தமாக தெந்தன் சீதை என்னமுதே தவந்தன்
தந்தை தன்னிடம் ரீயேகி தடையிலாவிடை தான் பெற்று
அந்தமாய் வருவாய் நாமே அயோத்திக்கினி தான்போவேவாம்.

வசனம்.

சீதா நாம் இன்னகரில் எத்தனை நாள் இருந்தாலும் இது நம
க்கு சதமல்லா உன் பிதாவிடம் சென்று விடைபெற்று வருவா
யாகில் நமது நகருக்கு ஏகலாம் கண்ணே.

சீதை ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

ஐயனையென கூபிராண ஆத்மநாயகனையிந்த
வையகம்புகழுவே தான் வார்த்தையின்படி நகன்சென்று
மெய்யனையெண்ணியின்ற மிதிலை நாயகனை நாயு
தையனையவருகின்றேனுத் திரவின்படி தானின்றே.

வசனம்.

வந்தனம் பிராணநாயகா தமதருள்படியே என் பிதாவிடம்
நான் சென்று விடைபெற்று வருகிறேன் சுவாமி.

சீதை ஜனகனுக்கு சொல் தருவு-தருவம்-ருபகம்-ராகம்-பாவி.

பல்லவி.

வந்தனம் தந்தையே பொன்னடிக்கு வந்தனம் தந்தையே

வருபல்லி.

எந்தனையின்றே தவனை யாவர்புகழும் பாலனை உன்

இணையடி தாரா இந்தவழை தருள் கூராகுபேர

வந்

கரணங்கள்.

அதமகிழெனதையன் அருமைகர்ச்செங்கோல்கையென

ஆண்டருள் செய்யின் ன்ணமாரும் மகிழையதய்ய

வந்

மநசிலாமிதிலேசனே மன்னர் தொழும் பிரகாசனே-திவ்விய

கரகதஜரமனமகிழ்வாய் கம்பிரதீர

வந்

கனியனூர்ச்சர்வேசனே களித்தவர் பிரகாசனேநீ
கருணை செய்யாத உன் கடைக்கண்பார்நாதவினோத வந்

ஜனகன் சீதைக்கு சொல் விருந்தம்.

அருந்துதிக்கநிகமாக அன்னையேயென்வயற்றில்
பொருத்தியன்புடன் பிறந்த புண்ணியவதியேவாழி
சிரந்த உன்கரம் குவித்தசேதி அன்புடனேகேழ்க்கில்
வந்தாததடையொன்றில்லை வாய்மலர்ந்துரைப்பாயம்மா.

வசனம்.

வசிஷ்டர் மனவிக்கும் மேலாக என்வயற்றில் பிறந்த யென்ன
ம்மணி உன் மலர்போன்ற கரம் குவித்து சிந்தும் காரணம்பாது
சொல்லும் என்னருமை பொருத்திய தாயே.

சீதை ஜனகனுக்கு சொல் விருந்தம்.

அலர்ந்தபொற்றமுறைக்கு மதிசுமாமுனதுகுவிய
மலர்ந்தபின்முகம்களித்த மர்ம்மமெனவினுமென் லும்
தீவர்தனன்னுதலையோன்றோம் தசாதாமரோடு
பவர்மசிழ்ந்திடயபோத்த பதியவர்பின்போய்வாரேன்.

வசனம்.

தந்தையே நான் வந்தகாரணம் யதெனில் என் நாயகனுடன்
போய் வருகிறேன் விடையருள்சீர் என்பிதாவே.

வாது தருவு தனம் ஆதி ராகம்.

ஜனகின் வினா.

உன்னைபெற்றமுதல்நாரோ உளமகிழ்ந்திருந்தேனே
என்னைபிரியவும் தானே இசந்தா என்னசெய்வேனே

சீதை விடை.

என்னசெய்வெனென்றெந்தையே உங்கியமுதுகொந்தையே
நந்நிலத்தே தீர்க்கும்னிந்தையே நாடியுடையார் தந்தையே

ஜனகன் வினா.

நாடினானேகயோக நானமேசெய்துளம்மீனாக
வாடும்வேனாயில்வையோக வந்தாயென் துயரேக

சீதை விடை.

தன்னும்கனியனன்னாரே துரையநுள் பாடினீரே
நன்மையநுள் புரிவீரே கான்போய்வருகுகரே

ஐளகன் சீதைக்கு சொல் விருத்தம்.

பெண்குழந்தைகளைப்பெற்ற பொருமைபாலன்னை தந்தை
மண்மகிழ்ந்திடமார்மீது மடிதளிர்வளர் த்துமாலை
கண்குளிர்ந்திடதரித்த கணவன் கைவசம் தாராகில்
எண்ணம்கொள்ளார்பெற்றேர் மீதென்பதுபி துதான்மெய்யே
வசனம்.

அருமையோடு தவம்புரிந்து பத்து திங்களாக வயற்றில் கம
ந்து சன்றெடுத்து வளர்ந்து வோர் மன்னவன் மாமணரிட செய்த
பிறகு தனது நாயகனானவன் தன்வசமாகினால் தன்னை யின்றெடு
த்த தாய் தந்தையை பிரிய யாதொரு தடையிரா தென்னும் முன்
னோர்சொல் பழமொழியானது அன்னிடம் கண்டேனம்மணி.

சீதை ஐளகனுக்கு சொல் விருத்தம்.

பேயனே என்னைவேண்டி அருந்தவம்செய்துபிந்த
வையகம்மகிழியின்னு வளர்த்தெடுத்தனைவோர்மன்னன்
கைவாமாயளித்தீர் கணவனேதெய்வமென்ன
துய்பசாரத்தின்வாரே துரையவர்பின்னீபோய்வாரேன்.

வசனம்.

தந்தையே தேவரீர் அருந்தவம் செய்து என்னை பெற்று வளர்
ந்து வோர் மன்னவன் மாமணம் செய்யும்படியாக செய்தபிறகு
பெண்களுக்கு தன்னாயகன் தெய்வமென்னும் முரமையின்படி யான்
போய்வருகிறேன் எனதையனே.

நருவு-அடதாளம் ராகம் அசாவேரி.

ஐளகன் வினா.

போய்வாரேனென்று சொன்ன	அம்மாமன்ம்
பொருந்தவில்லைபிரிய அம்மா	மண்ணீர்ச்
சேயர்ப்பிராதபேர்க்கு சிந்தைதடு	மாராதே
சீதையென்னும் பெனது	மகளே

சீதை விடை.

மக்களைபிராதேபர்க்கு அய்யா	அந்த
மஹாதேவினருள் பாது தய்யா	மிக
தக்கசாரமுணர்ந்து தானிவ்விதம்	சிர்தையே
தடுமாருவ்தே துயென	தந்தையே

ஜனகன் வினா.

தந்தைதாய்தனைவிட்டு னீங்கி	அம்மா
தான்போய்வருவேனென்றாய் வோங்கிடன்	
சிர்தைமகிழவிடைசெய் என	வெனவிலும்
சீதையெனும் யெனநா	மகளை

சீதை விடை.

என்னைவொருவருக்கு தந்து	மாலை
இடவே அருள் புரிந்தீர்மகிழ்ந்து	அந்த
கன்னல்வளர்க்கணிய என்னகரிதன்	பின்போய்
காட்சிபெரிந்து வாரேன் தந்தையே	

ஜனகன் சீதைக்குச் சொல் விருத்தம்.

நான்முகன் அகமகிழ்ந்து நயந்தஎன்றவத்திர்க்கேற்ற
தான்மகிழ்ந்தமைத்தர்தன் தாயேயென்மணிவிளக்கே
தென்மொழிஉனதுதிவ்வியத் திருவருள் படியே அம்மா
நான்மகிழ்ந்திடவேவுந்தன் நாயகன்பின்போய்வாரா.

வசனம்.

என் குறை யீடேற்றும்படியாக என்வயிற்றில் பிறந்தயெனது
அம்மணி உன் எண்ணத்தின்படியே நீ உன் நாயகனுடனே போய்
வருவாய் எனது அம்மணி.

ஜனகன்-தருவு அடதானம் ராகம் சுருட்டி

பல்லவி.

நல்லதம்மணிநீ போய்வாராநாயகனுடன்
நானீவண்மை கைகொண்டுதரா.

அதுபல்லவி.

பல்லகையுடனேபொன் படிகம்கைபிடிசெம்பு
எல்லையோகநளித்திட எதுவேவண்டுகளுனதன்பு

நல்

சரணங்கள்.

ஆனைபரி அனந்தம்கோடி வெட்கமுடன்
 அரிவாப்பூர்த்தி தருவேன்றடி
 சேனை தளங்கள்ரத்ன சிம்மாசனம்பொர்க்கிண்ணம் நல்
 ஆனந்தமுடன்மஞ்சளிப்பேன் வேருண்டோ எண்ணம்
 வச்சிரமமைத்த முக்காலிபச்சை
 வைரீயத்தால் நார்க்காலியாரும்
 மெச்சம்படி தவலை மேலானபிந்தைகள்
 இச்சையுடனேவேண்டி யி தனையுனதுகைகொள் நல்
 முத்தமாலிகைகம்மல் ஜிமிக்கைநத்து
 முகபேசரிவொட்டி யாணம்யிடைக்கு
 சுத்தமுள்ளசுருள்கொலுசு தோடாகில்வங்கி
 எத்திசையுமுனான் அளிப்பேன்பன்உளமேபொங்கி நல்
 நாடுனகரம்தந்தேன் தேரா யம்மா
 நயந்தாதிமாரீவேன் சீரா ராமன்
 நாடும்கணியனகர் நாயகி என தம்மா
 நான்மரந்தசீ தனம் நாடாதிரா தே அம்மா நல்

பரசுராமன் படலம்.

பொது விருத்தம்.

தந்தைதன்விடையாலன்னை தானெழுந்திருந்தாள்ராமச்
 சந்திரன் தனக்கேசொர்ன்ன பூஷணமளித்தான்பண்டு
 இந்திரமுனிவர்போற்ற எழுந்தனர்மீதிலைவிட்டு
 விந்திடபரசுராமன்வழியதி லெதிர்கொண்டானே.

தருவு அடதாளம் ராகம் சுருட்டி.

பல்லவி.

எதிர்கொண்டானேபரசுராமன் மன்னவர்மன்றை
 ரதிர்க்கொண்டிடவே செய்யும்னேமன்

அறுபல்லவி.

கதிர்க்குலத்தரசரை கண்டிப்பேபனெனசொல்லி
 கரத்திற்கங்கணமேற கட்டியதயனயவில்லி

சாணங்கள்.

தவத்திற்மிசூர்ந சர்வேசன் இந்த
தரணியோர்க்களிக் கும்பிரகாசன் திங்விப
நவமணிகளுடையநான பூஷணம் நுன்ன
நளினயி தாரவிந்தம் நயந்தெவர்துதிபன்ன

எதிர்

ஐமதக்கினிமகிமும் பாலன்சிரேழ்
ஐகத்தரக்ஷகிதானீன்ற சீலன்முன்னுள்
உமையவருடன் தானே உரைத்தவாய்மொழிதேர
சமயம்கிடைத்தானிந்த தசரதனைனகூர

எதிர்

மூவேழுதலைமுரையாக சூரியமன்னர்மேல்
முனைந்தான்வையிரிவர்க்க மேலாகஅவர்
மாலேவரொன்றிலாமர்செய் மகிதலம்தாரிப்பண்டு
மாசிலாகணியனூர் மால்வருவதைகண்டு

எதிர்

தசரதன் வசிஷ்டருக்கு சொல் விருத்தம்.

பரவைகுழ்புணியிர்த்தாமே பகருமென்குருவேயிந்த
இரவிதன்குலத்திக்கெவன் எதிர்கொண்டியினிதானையா
உரகமென்பதைபோல் சீரீவோங்குவித்தனைவனைத்து
கரந்தனிற்சிலைதானேந்தி காலன்போலிதோவாரானே,

வசனம்.

குருவேநமது எதிரில் யெமன்போல் சீரி இக்குல பகைவனான
பரசுராமன் வருகின்றானே யிதற்கென்ன செய்குவேன் சுவாமி.

வசிஷ்டர் தசரதனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

சிறந்தமன்னவனைஉந்தன் சிந்தையிர்க் கவலைவண்டாம்
உரம்கொண்டுவந்தாலென்ன வோதியதுநாண்டானம
சரம்கொண்டியிவனும்முன்னுன் சாதித்தோன்வலுமைதாமே
அறிந்திருசற்றுநேரம் அய்யன் தன்முன்னிலின்றே.

வசனம்.

மன்னு நீ யாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் இவன் உனது
குலத்தை இருபத்தொரு தலைமைமுறை வரைவல் சாதித்த நீரன்
திறமைசற்று நேரத்தில்கரம் பார்ப்போம் நீ பயப்படாமல் யிரும்
தசரதா.

தசரதன் ஸ்ரீராமனுக்கு சொல் விருத்தம்.

மன்னமன்னவர்க்குமேல் மகனேராகவனேகேளா
என்னெதிராகுவாரான் இக்குலப்பனாவன் தன்னால்
அந்நீ தமிழியாதாமோ ஹரிஹரிஹரியோம்நமோ
இன்னிலம்தனிலவன்முன் எப்படி தப்பிப்போவோம்.

வசனம்.

திருபு வனம்புகழும் யென்னருமை ரத்தினமே மனதுகுல
பகைவனான பரசுராமன் இஃதோ வருகின்றானே நாமெவ்விதம் தப்
பிப்பிழைத்துப் போகலாம் ராகவா!

தசரதன்-தருவு-அடநாளம்-ராகம்-அசாவேரி.

பல்லவி.

எமன்போல்வாரானே பரசுராமன்
எங்கேபோய் ஒளிப்போம்நாமே எமன்

அனுபல்லவி.

மாமோசம்வருமென மனதிலெண்ணாமலையோ
மந்தருடனேவந்து சிந்தைதான்மிகனெய்ய எமன்

கூறணங்கள்.

கண்டவுடனேநாணி பூட்டுவான் மலர்க்
கரங்கொண்டுசரம்வாரி நாட்டுவான் இந்த
எண்டிசைசுகள் தீரமீட்டு வரன் சற்றும்
எண்ணினினி அய்யோ நான் பண்ணபலனே நெய்ய எமன்

குழவிகளென்மனம் தேரானே கதிர்க்
குலத்தின்பகைவனென்முன் வாரானே அவன்
கழிவிர்ப்பணிந்தபாதி யிரானே என்ன
கதியாகுமோ அயனும் விதித்தபடி நேருமோ எ

அறுபதாயிரகாலம் ஆண்டேனே தலைமேல் வெள்ள
மாகுமெனமாதரை தீண்டேனே இந்த
பரிதகுலம்விளங்க வேண்டேனே செல்வ
பாலர்தனைவளர்த்து பரிசெய்க்க வந்தேனே எ

கருணைபுரிவாய் கணனாதா எவர்க்
களிக்கும்கணியனார் வினேத எழைத்

தருண்மெனமனம் வாராத என்
 தன்னரைக்கார்த்தருள் ததிஎனவும் வினோத எமன்
 பொது வசனம்.

இவ்விதம் தசரதன் புலம்பி யிருக்கும் சமயம் பரசுராமன் சொல்லுகின்ற விதம்காண்க.

பரசுராமன் தசரதனுக்கு சொல்லிற்ற விருத்தம்.

அனந்தநாளாடஎன்முன் அகப்படாதிருந்தாயிந்த
 தினம் தனிலகப்பட்டாயே தசரதபதியேஎந்தன்
 மணமிகபொங்குதந்த மாணிகையுநையரிக்க
 முனைநதெனென்கையில்லை மூட்டினேனிளி அஞ்சாதே
 வசனம்.

அடாதசரதா நீஎன்கைக்கு அகப்படாமல் தப்பித்திருந்தவன் இன்றுவுன் விதிவசத்தால் அகப்பட்டுக் கொண்டாயல்லவாஇதே தாவுன்னைவொரு நொடியிர் எமனுலகனுப்புக்கிறேன் பாரடாமன்னு.

தசரதன் பரசுராமனுக்கு சொல் விருத்தம்.

இனிதடைசெய்யவேண்டாம் ஆனந்தமுடனேகுழந்த
 பனியதுயிரவிமுன்னிற் பகரமதாமோநீர்தான்
 முனைந்தவாரதுதான்செய்வீர் மோகூழேமலாகுமெந்தன்
 தனையர்மேல் துஐம்தொடுக்கதான் வரமருள்வீர்போற்றி.
 வசனம்.

வந்தனம் என்குலபகைவரே தமதருள்படியே செய்வீர் என் தனையர்மீது உமக்கு பகைவேண்டாம் எனக்குதயைசெய்து தம தருள் கூர்வீர் சுவாமி.

பரசுராமன் தசரதனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

கார்த்தவீரியனல்எந்தன் கரத்திற்கங்கணமேமகட்டி
 நாத்திசைஎன்பேரோங்க நரிக்கினேனுன்கலத்தை
 ஏத்தேதாரினிமூவேழு இருபத்தே தார்நலவர்க்கின்னம்
 சாத்துவேனானிடெனோடே சப்தமேமுடிப்பேன்பாராய்.
 வசனம்.

ஏ! மன்னு உன்குலத்தி லுற்பத்தியாகிய கார்த்த வீரியனென் பவனல் உன்குலத்தீதாரை நான்யிருபத்தொரு தலமுரை வரை

யிலும் சம்மரிக்கும் படியாகினது இனிஉன்னுடன் என்சப்தமாகி
னதுமுடிந்து விடுகின்றது பார்மனன

தசரதன்-பரசுராமனுக்கு-சொல்-தருவு-பாசம்-ஆதி-பாசம்-அசாவேரி.

பல்லவி.

இனி,கடைசெய்யாதையா என்னைகொல்லவே இனி

அருடல்லவி.

மனிதனாகவேவநான்மண்ணிற் பிறந்தேதனையோ
மைந்தருடன்நான்வந்து சிந்தைதான்மிகனெய்ய இனி

சரணங்கள்.

அறுபதாயிரகாலம் ஆண்டேனெழுத்திரசோகமே
லாகியாகம்செய்திட பூதமே
தரும்பின்டமாதர்க்கீயும் தருணம்பிரசாதமே
தனையாராய்வந்துத்தலைவன் மீதொவ்வாதுமே இனி

என்குலத்தேதார்தன்மீது எடுத்தாய்துஜமேஅய்ய
ஏழைசொற்படித்தாமே யெய்துஎன்சிரம்கொய்ய
தன்பகைமுடியுமே தனையர்மேல்தயைசெய்ய
தஞ்சமெனவும்தங்கள் றுளிர்ப்பணிந்தேன் துய்ய இனி

சிசுவைவேதியர்மூயை பசுவைக்கொன்றவன்குலம்
கூழ்ணித்தனேபாமெனவும் செப்பினர்முன்னோர்கள் பலன்
விசைகொண்டென்மீது சரம்விடுவதுமக்கேநலம்
விணிர்செய்யாதேகாலம் விருதாஅய்யாமென்மேலும் இனி

பரசுராமன் தசரதனுக்கு சொல் விருத்தம்.

மந்தரைகாருமென்றே மலர்மிசைக்கினங்குமன்ன
முந்திகார்த்தியனும்நானே முனைந்தேதனுன்குலமொழிக்க
பிந்திடென் தனையன் தானே பெரும்பகைவனுமேயானால்
சுந்திரகணை தான்எய்து சுதன் தனைமடிப்பேன்பாராய்.

வசனம்.

எ மன்னா உன் குலத்தேதானை கார்த்தவீரியனால் உன்குலத்தி
ற்கு நான் பகைவனாகினேன் இப்போது உன் சுதனும் எனக்கு
பகைவனான ஆதலால் அவனை சம்மரித்து உன்னையும் மற்ற யாவ
ரையும் விட்டு போகின்றேன் நீ அஞ்சாமல் உன் இடம் போய்சே
ரும் மன்னவா.

தசரதன் சொல் விருத்தம்.

எத்தனைவிதித்தாலையோ ஏங்கினான்யமுதுவாடி.
உத்தமன் தனக்ருறைத்தும் ஒன்றுமேகேளாதெந்தன்
புத்திரன்மீதுகோபங் கொண்டுமேநடக்கின்றானே
கத்தியையாண்டஎந்த னப்பேனயென்னசெய்வேன்

வசனம்.

அரி அரி பரந்தாமா அனாதிரக்ஷகா சின்மையானந்தமே இந்த
பரசராமன் என் சேயனாகிய ஸ்ரீராமன்மீது பகையாகி நடக்கின்ற
னே என்ன செய்துவேன் ஐசத்ரக்ஷகா.

தசரதன் தருவு-நானம்-ஆதி-ராகம்-காம்போதி.

பல்லவி.

ஆ என்னகதி ஆகினதே

அதுபல்லவி.

ஒழிஹாஎன்னசெய்வேன் உள்ளபிகவாட
வேகமாமைந்தனை வெல்வேனெனமுன்னாட

சாணங்கள்.

முப்பிறப்பின்பழியோ இப்பிறப்பின்மொழியோ
எப்பிறப்பின்பிழையோ தர்ப்பரஉன்வழியோ

தஞ்சமெனநான்பாடி. தபைசெய்எனவோடி.

அஞ்சலிசெய்தும்மோடி ஆனான்மைந்தனைநாடி.

தேன்வூரும்செவ்வாயனே திகட்டாதெனையனே

நானினியென்செய்வேனே நானாவிதமானேனே

அருமையெந்தன்மைந்தா யாரைவகுவேந்தா
கரிமுரைக்குகந்த கனியனூர்கோவிந்தா

பொது வசனம்.

இவ்விதம் அரசன் பலவாராக புலம்புகின்ற சமயம் பரசரா
மன் ஸ்ரீராமனை வளைத்துக்கொண்டு கரேமாக சொல்லுகின்ற விதம்
காண்க.

பரசராமன் ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

தலந்தனி வுண்முன்னேரை தவிடாகச்செய்தேனந்த
குலந்தனிலவதரித்த கோசலைதனையாகேளாய்

பலந்தனிற்மிசுந்தோர்தாமே பஞ்செனபரக்கவேமுன்
துலத்தனமிகமேல்கொண்ட தசரதசேயானில்லா.

வசனம்.

அடா ராமா உன்குலத்தில் பிறந்தவர்களை யாவும் அதம்செய்து நான் காலறுகேற்றினேன் அக்குலத்திற் நீயும் பிறந்தவனானால் உன்னையும் சம்மரிக்கின்றேன் ராமா.

ஸ்ரீராமன் பரசராமனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

நிலைகொண்டயென்குலத்தை நீயோவென்றவன் தானையா
சிலைகொண்டயெய்துமூவேழ் சிரந்துணித்துடவைராக்கிய
வலைகொண்டவந்தவிப்பர வந்தனம்உமக்கேயந்த
அலைவுண்டதூரும்பாவாஸீ அப்புரமினிபோமையா.

வசனம்.

என் குலத்தின்மீது வைரியாகினவ உமக்கு வந்தனம் இனி நீர்
என்முன்னிற் றீண்வார்த்தையாடாமல் போம்போம் பரசராமரே.

வாத-நருவு-தானம்-ஆதி-ராகம்-எதுகுல கம்போதி.

பரசராமன் வினா.

அப்புறம்போவெனஎனை செப்பினதீரரைக்	காரணன்
அறிவேனுன்வுன்குலத்தை ரகுராமா	உன்
முப்பிறபோர்களெந்தன் முன்தப்பிபிழைப்ப	தேது
மூர்க்கன்தனமோ தசரத	ராமா

ஸ்ரீராமன் விடை.

மூர்க்கத்தனமாகஎன்னேர்க் கொண்டினி	வளைத்த
மூவேழ்தலமுறை பரசராம	மிக
சீர்கொண்டஎன்குலத்தை சேதம்செய்யென	எவர்
செப்பினூர்உமக்கெஜ மதக்கினி	ராமா

பரசராமன் வினா.

தேவரும்மாமுனிதிரு மூவரும்களிக்க	காம
தேனுவினை அழைத்து ரகுராமா	மிக
ஆவலா அன்னம்படைத்த அய்யன்தனைவைதான்	குல
மனத்தியமாமே தசரத	ராமா

ஸ்ரீராமன் விடை.

அந்தநாளாகத்தவம்தனை புரிந்து	பெற்ற
அன்னை தனையேநீ பரசராம	கனை
முனைந்தவள் தலைகொய்தாய் முப்பரிநூலேனை	எங்கள்
முறமையிடுதொசொல் ஐமதக்கினி	ராமா

பரசராமன் விடை.

முரமைஅல்லாகாண்என்னை அருமையுடனே	பெற்றேன்
அருள்படிசெய்தேன்குலை ரகுராமா	உன்
திறமையுடையசரம்தொடுத்தே பெண்குலை	செய்தாய்
தோஷமில்லையோ தசரத	ராமா

ஸ்ரீராமன் விடை.

எல்லையிலனந்தநாளாய் அல்லல்செய்தாளென	கூனி
கொல்லென்றார்குருமொழி பரசராமா	என்
வில்தனைவளை த்தவனைகொல்ல எத்தனித்தே தன்	காணும்
வீண்வார்த்தையேனோ ஐமதக்கினி	ராமா

பரசராமன் விடை.

வர்த்திருழ்ப்புவிபிர்சொத்த வில்வளைத்தினி	ஐனகன்
வளர்த்தமாதகைதொட்டாய் ரகுராமா	இந்த
தார்த்திசைமகிழஎன்வில்தந்தே னிதை	வளைப்பாய்
தாரணியதனைகாண	ரகுராமா

ஸ்ரீராமன் விடை.

வலுமையுனதுகை வில்வளைத்தேன் இதன்மேல்	கனை
வெத்தேதன்யிதைப்பார் பரசராமா	இனி
பலிதருவாய்கணியனகரியா	னமத்த
பாணத்திற்குவகைசொல் பரசு	ராமா

பரசராமன் சொல் விருத்தம்.

கதிர்குலத்தரசரென்னை கண்டபொதொடிங்கிமேனும்
அதிர்கொண்டுஆவிரீங்க அருமைஎன்சரமெய்யாமுன்
எதிர்கொண்டுவனுமின்றே எடுத்தனன்மலர்கரத்திர்
கொதிக்கொண்டசரத்திற்கென்ன கூருவேனினிதானையே.

வசனம்.

கதிரவன்குல மன்னவர்களாகிவார் என்னை காணாமுன்னமே அவர்களுடைய அங்கம் தளர்ந்தவராவீ நீங்கயின் துஎன்முன்னமே நிற்க ஸ்ரீராமன் கையிலிருக்கும் வில்தனக்கு நான்என்ன சொல்லப் போகின்றேன் ஜெகதீசா.

பரசுராமன்-ஸ்ரீராமனுக்குச்-சொல்-தருவு-தானம்-ஆதி-ராகம்-காதலுமகிரி.

பல்லவி.

என்னவகைஞன் சொல்லுவேன்ராமன்
எடுத்துமலர்கரத்திற் பிடித்த உணையதற்கு என்

அனுபல்லவி.

மன்னமன்னரெவரும் மயங்கனையேகண்டு
முன்னாள்செய்தீவனையோ இன்னாள்சின்னமேகொண்டு என்

சுரணங்கள்.

தீரனெனயாவரும் திகில் கொண்டனைக்கண்டோட
பாரிலின்றேராமன் தான் பகருமொழியால்வாட என்

அண்டமுனிவர்கர்ப்ப பிண்டமெனக்கொடுக்க
பண்டு அமைத்தவில்லை கண்டயானேமயங்க என்

கன்னல்வளர்க்கணிய னன்னகர்கரி அரிதன்
முன்னேயாதெனமுரைப் பின்னுவேனினியான்பின் என்

பரசுராமன் ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

குரவிலாதனைகளுள்நான் கோரியதவத்திர்ப்பாதி
அரிஅயன்சிவனும்மே தவரருமை மாதவத்தே தார்நான்ங்கு
மறைதிறைவிண்ணுமண்ணும் மறியஉன்சரத்திரக்கன் பாய்
ஸ்திமுடன் அளிப்பேபன்நானே தேசிகனிவிதானையா.

வசனம்.

ராமாஉன் கரத்திரமைத்த வில்தனக்கு நான்என்ன சொல்லு
வேன் ஆனால்நான்செய்த தபோபலத்தில் அர்த்தபாகம் தருகின்
றேன் நீ அருள்கூர்ந்து பெற்றுக்கொள்வாய் ராகவா.

பரசராமன்-தருவு-அடதாளம்-ராகம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

தந்தேன்தானம் தனைகைகொள்தயைபுரிந்து
தசரதராம அருள்சிறந்து

அறுபல்லவி.

சந்தேஹமினிலேவண்டாம் சந்திரசூரியர்சாக்ஷி
இந்தகிசைஎட்டிலும் இருக்கும்பாலரத்தாக்ஷி

தந்

சரணங்கள்.

குற்றமென்றெண்ணாதே எனமீது-என்
கோதைதீர்த்தாழ்க் கொள்ளிப்போது
சத்தியமாகவேநான் சமைத்தவேழ்வியில்பாதி
எத்திசைபுகழ்புன லெள்ளும்கெண்டிதே தாவோதி

தந்

இந்திரன்இந்திராணியும் அறியஅரிகில்
இருக்கும்குருவசிஷ்டர் தெரியஇந்த
அந்திரத்திநிர்வாமும் அமரர்கின்னர்சித்த
ரியவோதினென்உன் கைசரத்திற்குதவிமெத்த

தந்

ஐயமொன்றனுகாம லின்றேறான்
அன்னை தந்தைசாக்ஷியான் வொன்றே
பொய்யுரையென்றான்தானவோர் பூசரனிளிஅய்ய
புகழும்கணியநகர் அரிநீயேதயைசெய்ய

ஸ்ரீராமன் பரசராமனுக்கு சொல் விருத்தம்.

இருப்பிறப்பாளனேநீ யிசந்தநற்றவத்திற்பாதி
வெருப்பிலாசரத்தீர்க் கீதவேதியஉன் தலைக்கு
குறிப்புடனமைத்ததுஸ்ரீராம் அடினத்தினியினத்தே தா
டிருப்பிடமினிபோய்சேருமே யினிதடைசெப்பாதே.

பொது விருத்தம்.

தடையிலாவிடைதான்பெற்று தவமுனிநடந்தான்யின்னே
படையுடனெழந்தையோத்தி பதிக்குமேசொர்ந்தார் தங்க
கொடியிடைமாதானும் கூடிஞ்சரம்போல்கெஞ்சி
வடிபெறும்மஞ்சமீது வைபவத்துடன்யிருந்தான்.

தருவு தானம் ஆதி சாகம் முகாரி,

லாவணி.

ராமராமராமராமராமராமராம
ராமாரவிசுலசோம தசரதராமராமரே

அரிபரந்தாமாஊன் அடியேன்உனதுதிரு
வடிகளைகாணுவ தெப்போ
முரஅரியேதமது அரிகிலேனையாளாக
முத்திதருவதினி எப்போ

அரி

கரிமுரையிடவே முன்கார்த்தபரம்சுடரே
கதியெனநம்பினேன் நானேஇச்
சிறியேன்முறையிட சித்தம்சற்றும்தளர
புரீ தரஎன்செய் தேனே

அரி

ஆதியில்சோமுகன் அயன்மரைகளைநான்கும்
அவன் திருடி கடலிலொளிக்க
சோதியேமச்சமா சோமுகனைவதைத்து
சுரிதி அளித்தா அயன்களிக்க

அரி

விண்ணவரும்முனிவர் கண்ணாமணிவண்ண
குண்ணதனையே மத்தாக்கி
வண்மையுடனேகூர்மமாகி சூன்றைசுமந்து
வார்த்தாதேவர்க் கமுதம்நோக்கி

அரி

பூதலத்தைபாயாக புண்ணியனேசுருட்டி
போனஅரக்கனுக்கா முன்னே
புரீ தரனே வரகமாகியவனெகொன்று
சீராயமைத்தாய் புனிபின்னே

அரி

சேயனொருவனுக்காக சிங்கமாகியோர்த்தூனில்
சீக்கிரம்நீபிறந்தே ஐயா
சீயஅரக்கனுயர் போக்கினதுமடமது
திருவனையாடலன்றே செய்தாய்

அரி

வாமெனனவும் அவதாரம் செய்துபலியை
வருந்தயவன் மூன்றடிமண்ணை
தாமனித்திடயவன் தலைமீதுமதுபாதம்
தாங்கவேத்த துமதுசெயலே

அரி

பகலவன்குலத்துக்கே பகைவெனபரசு
ராமனேபிறந்து நீயே
அகிலமதிதனிற்கார்த்த வீரியனுக்கேவைரி
யாகியவன்சிரம்கொய்ய தாயே

அரி

தசரதசுதனென தரணிதனிற்பிறந்து
தாயுரையாலே வனமோடி
தசகண்டினைசுதைத்துத்தி என்முத்தேதானுக்கே
தானளித்ததாயே முடிநாடி

அரி

அகிலமுழுதம்சமமாகிய தனையே நீ
ஆக்குவதற்கே மேடுபள்ளம்
சுகமுடனேபலபத்திர ராமனென
ஐனனமெடுத்தாயுனதுள்ளம்

அரி

பெளதாவதாரமதிற் பிறர்சதிவிரமதை
பகராமலன்று நீயேசெய்தாய்
திவ்வியமுள்ளஉந்தன் திருவடிசுவையென
தேடும்அடியார்க் கருள்பெய்தாய்

அரி

யாதவகுலத்தில் வந்தவதரித்துகஞ்சனை
அதம்செய்தாயே யெனதுகண்ண
பாதாரவிந்தமிந்த பாலனுக்கருள்புரி
பதிதயவாண மலர்க்கண்ண

அரி

உரகசயனவுமதருளே யல்லாமல்வே
ருண்டோசொல்லு மெனதுகண்ண
பரமபுருஷதிருபத்த வல்லகண்
பாரும்பாரும் மலர்க்கண்ண

அரி

ஆரதாரசவாதிஷ்ட மணிபூரகமதி
லாடும்எனது யிருகண்ண

தாராதலத்திலுந்தன் தயையன்றிவேருண்டோ
தானேயுகர்ந்து சொல்லும்கண்ண

அரி

புண்ணியனே தசது பொன்னிணை கதிளன
போற்றிசெய்தே தனே என தருவே
கண்ணனே தயைபார் கார்வண்ணாயினி
கதியெனவும் தொழுதென்குருவே

அரி

பங்கயபாத மங்கைசமேத
பாலன்சுப்புராயனும் போற்ற
சங்கையகலச்செய் சமயம்கணியநகர்
சச்சிதானந்த புகழ்ந்தேற்ற

அரி

கல்யாணத்திற் வரும்மங்களதருவை இவ்வீடம் பாடிக்கொள்ளவும்

சக்கிரவர்த்தி திருமாலுர்தீ திருவிடிக் கே சாணம்.

சீதா கல்யாணம்

முற்றிற்று.

